

DEONTOLOGIA I VETERINÀRIA LEGAL

GESTIÓ DE CADÀVERS D'ANIMALS DE COMPANYIA

LEGISLACIÓ, ÈTICA I SOSTENIBILITAT

Curs acadèmic 2011-2012

Bellaterra, 20 de gener de 2012

**ALONSO, ANA
ARBUSSÀ COROMINAS, NÚRIA
BALLESTER SALES, LAURA
BOIXADER MASES, DAVID**

ÍNDEX

▪ Introducció	3
▪ Objectius	4
▪ Contingut del treball	5
 BLOC 1 _ Conceptes teòrics	6
1.1. La mort, concepte i tipus	7
1.2. Història de la gestió de cadàvers	8
1.3. Consideració jurídica dels animals: béns o éssers vius?	10
1.4. Ètica veterinària: possibles fraus en la gestió dels cadàvers	11
1.5. Destinació dels cadàvers	12
1.5.1. Drets de tinença dels cadàvers d'animals	12
1.5.2. Necròpsia	12
1.5.3. Com podem eliminar els cadàvers?	13
a) Incineració individual o col·lectiva	13
b) Sepultura dels cadàvers en cementiris autoritzats	17
c) Tanatoris per a mascotes?	21
d) Deposició de residus no especials	23
e) Sepultura per part del propietari	23
1.5.4. Empreses de transport de residus	24
1.6. Documents per la gestió i transport de residus	28
1.6.1. Fitxa d'Acceptació (FA)	28
1.6.2. Full de Seguiment (FS)	29

1.6.3. Full de Seguiment Itinerant (FI)	30
1.6.4. Justificant de Recepció de Residus (JRR)	31
1.7. Ajuts a la gestió de subproductes animals	32
1.8. Donar de baixa un animal del cens municipal	33
1.9. Malalties zoonòtiques	34
BLOC 2 _ Legislació	36
2.1. Legislació a nivell europeu	37
2.2. Legislació a nivell espanyol	45
2.3. Legislació a nivell català	50
2.4. Concepte de SANDACH	56
BLOC 3 _ Entrevistes	60
3.1. Entrevista a veterinaris clínics	61
3.2. Entrevista a propietaris d'animals	66
3.3. Entrevista a la incineradora "L'Última Llar"	69
3.4. Entrevista a un membre de la Generalitat	70
3.5. Conclusions de les entrevistes	71
▪ Conclusions	72
▪ Agraïments	73
▪ Bibliografia	74
▪ Annexos	76

INTRODUCCIÓ

Després de pensar sobre diversos temes per a la realització del treball, vàrem decidir-nos per a tractar el tema de la gestió de cadàvers. Aquest tema és interessant de cara al nostre futur, perquè per nosaltres era un tema poc conegut i trobem necessari tenir un bon coneixement sobre com està legislat.

En aquest treball tractarem tota una sèrie d'aspectes relacionats amb la mort dels cadàvers dels animals domèstics. En primer lloc, repassarem quines són les diverses definicions de la mort, a continuació, revisarem quina consideració reben els animals de companyia a la legislació, llavors ens plantejarem quines són les possibles preocupacions que poden tenir els clients sobre la gestió del cadàver.

Seguidament, ens centrarem en la gestió de residus, valorarem les diverses opcions, veurem quina és la oferta de plantes incineradores i cementiris per animals de companyia a nivell de Catalunya, ens informarem sobre quin és el seu funcionament, sobre els serveis que ofereixen i els preus. També tractarem el tema del la documentació necessària i el transport de cadàvers. Destinarem un apartat per a tractar la gestió dels cadàvers d'animals que patien malalties zoonòtiques, que és diferent de l'habitual.

A continuació dedicarem una secció del treball a la legislació referent al tema que estem tractant tan pel què fa a nivell europeu, espanyol i català.

Per últim, realitzarem tota una sèrie d'entrevistes per tal de tenir una visió global sobre el tema; en farem a veterinaris, a propietaris d'animals de companyia, al responsable d'una incineradora i a un veterinari del departament d'agricultura, ramaderia, pesca, alimentació i medi natural.

OBJECTIUS

L'objectiu principal d'aquest treball és adquirir un coneixement sòlid sobre el tema, per tal de què, de cares al nostre futur professional, puguem informar degudament als propietaris i concienciar-los de quines són les opcions vàlides per a l'eliminació dels cadàvers; concretament, poder-los indicar quines són les empreses de la nostra zona dedicades a la gestió d'aquests. D'aquesta manera, contribuir a l'eliminació gradual de les males praxis sobre l'eliminació de cadàvers. Aconseguint, així, una reducció progressiva de l'impacte medioambiental i dels perills que poden implicar sobre la salut pública.

1.1. La mort, concepte i tipus

En primer lloc trobem oportú recordar què s'entén exactament per la mort, hi ha diverses definicions, que explicarem a continuació:

Mort clínica: és l'aturada de les funcions orgàniques de qualsevol ser viu en la qual desapareixen tots els senyals externs de vida, com la consciència, el pols i la respiració. Si no es prenen les mesures per a revertir la situació es produeix la mort biològica, que és irreversible.

Mort biològica: és la pèrdua irreversible de l'ordre orgànic, de la capacitat d'autoregulació, del funcionament de l'organisme com un tot. Es considera que hi ha tres nivells:

- Mort de l'individu com a un tot per pèrdua de la capacitat d'autoregulació
- Mort orgànica, dels òrgans, o mort clínica
- Mort cel·lular de tot l'organisme com a conseqüència de la destrucció de totes les cèl·lules

Mort legal: és la falta de vida, es produeix quan deixa d'haver-hi activitat cerebral, independentment que alguns òrgans i teixits mantinguin la seva activitat biològica. Quan no és possible establir un diagnòstic de la manca d'activitat cerebral, l'aturada cardiorespiratòria irreversible confirma la mort.

Seguidament exposem les diverses formes de mort i les seves definicions que poden tenir els animals domèstics:

- **Mort natural:** mort resultant d'un debilitament progressiu de les funcions vitals.
- **Mort per eutanàsia:** mort natural, tranquil·la, sense molèsties i sense agonia.
- **Mort sobtada:** mort que se sobrevé d'una manera imprevista, sense manifestació morbosa prèvia.
- **Mort violenta:** mort produïda per violència exterior, especialment per efecte d'una arma, d'una metzina, etc. S'oposa a la mort natural.

1.2. Història de la gestió de cadàvers

La preocupació sobre on deixar les despulles dels animals morts no és un tema actual sinó que es remunta en temps molt antics.

Antigament els humans subsistien a partir del consum de recursos naturals, obtenint restes que eren degradades fàcilment per la naturalesa per la qual cosa aquests residus no representaven problemes.

Però a mesura que la població va anar incrementant i va anar-se industrialitzant, van començar a sorgir dificultats per a eliminar els residus, especialment als llocs amb més concentració de població, ja que no disposaven de sistemes de recollida ni llocs on poder-los emmagatzemar.

Aquesta és la situació que hi havia a l'Edat Mitjana, en què hi havia ciutats relativament grans. Les restes d'aliments, els excrements i altres residus es llençaven als carrers, (que la majoria no estaven pavimentats), a terrenys sense edificar i als voltants de les ciutats. Com a conseqüència de l'acumulació de les deixalles hi proliferaven les rates. Cal tenir en compte que el bacil causant de la pesta negra (*Yersinia pestis*) es transmetia als humans a través de la picada de la puça de la rata.

Va ser durant l'època medieval quan es varen començar a introduir sistemes de gestió de residus a les ciutats amb l'objectiu de prevenir i controlar vectors sanitaris. També va ser durant aquesta època quan va aparèixer la figura de la persona encarregada de retirar els animals morts dels carrers. Així, trobem que el Consell de Cent, institució que governava la ciutat de Barcelona, va publicar al segle XIV una reglamentació que pretenia millorar la convivència. En aquest reglament es parla de la neteja dels carrers, del bon ús dels espais públics, de la prevenció d'incendis, contaminació i abastiment d'aigua. Dins l'apartat del manteniment de la netedat dels carrers prohibeix llençar les escombraries i els animals morts al carrer *"escombraries, terra, ronya ni fer algunes lletgeses ni sutzures, ni encara llançar algunes bèsties mortes"*, de tota manera a les ordenances no hi figurava cap lloc on llençar les deixalles. La primera aparició a la història de la figura de l'escombriaire es remunta al 1399, aquest s'encarregava de recollir els animals morts i altres deixalles que desprenien mala olor i les llençava al mar, per aquest motiu s'anomenava *"tirar gats a mar"*.

Al dietari de la Generalitat de Catalunya de 1562 hi consta un dels costums socials de l'època referent a la destinació dels cadàvers de Barcelona, trobem que ja eren conscients de que els cadàvers representen una font de contagi i que aquests es llençaven a l'anomenat canyet, situat a prop del monestir dels Àngels: *"gran infecció que en dit monestir tenien de les inmundícies se lansen de la present ciutat prop lo dit monestir, en lo dit lo Canyet"*.

A més, a les "rúbriques de Bruniquer" (finals de segle XVI), recopilació de totes les disposicions i privilegis del dret administratiu de Barcelona, fa referència al perill que

representava llençar les despulles de gats i gossos a un rec que anava a fonts d'aigua pel consum humà.

Les mesures higièniques es varen difondre àmpliament per la resta de la península a finals del segle XVII, coincidint amb l'arribada de tendències higienistes procedents de França que s'havien desenvolupat gràcies als avenços científics i de la medicina.

A partir d'aquest moment es varen establir ordenances urbanes per reorganitzar els diferents àmbits de la ciutat, planificant cementiris, construint la xarxa del clavegueram, l'abastament d'aigües, hospitals,...

No va ser fins al segle XVIII, que es varen establir serveis de certa entitat per a la recollida de les escombraries generades a les ciutats. Generalment, a cada família d'hortolans se'ls assignava una àrea de la ciutat. La recollida es solia fer mitjançant carros passant per cada domicili, els residus es transportaven a les afores en emplaçaments on es separaven en quatre categories: aliment pel ramat, adob pels camps, objectes reutilitzables i restes inútils.

Durant la revolució industrial els residus urbans eren transportats a les afores de les ciutats i no comportaven problemes sanitaris importants. Les autoritats del segle XIX es varen centrar en la potabilització de l'aigua i en la depuració d'aigües residuals.

Al segle XX es varen crear els primers serveis privats de gestió de residus. Barcelona, va ser la ciutat pionera, que al 1911 va assignar la tasca dels serveis a l'empresa de Foment d'Obres i Construccions, aquest fet va donar lloc a les actuals empreses dedicades a la obra civil de la gestió de residus sòlids urbans, tendència que encara es manté al nostre país.

Els primers camions de la recollida d'escombraries daten de 1920, la recollida es feia manual, sovint a granel i en cubells; però no va ser fins als anys quaranta que els serveis varen adquirir l'estructura actual.

L'únic tractament dels residus que s'utilitzava era el dels abocadors, que va evolucionar en sistemes de cobertura. De tota manera, el que era més habitual era l'abocament incontrolat i les incineradores. Durant aquests anys també varen tenir una gran importància els drapaires que comercialitzaven i valoritzaven metalls, roba usada, ampolles i papers. Les condicions econòmiques del país després de la Guerra Civil varen mantenir aquest hàbit comercial, que no ha deixat d'existir fins fa poc més de vint-i-cinc anys.

Als anys 60 i 70 es varen millorar les infraestructures per la eliminació de residus, es varen crear les primers plantes de compostatge i instal·lacions d'incineració.

Cap als anys 80 es va fer la recollida de residus en contenidors, l'últim avanç ha estat la recollida selectiva del vidre, el paper i el cartró.

Però quan s'ha pres consciència de la problemàtica real que pot representar una mala gestió dels residus, inclosos els cadàvers dels animals domèstics, ha estat en els darrers anys, en què s'ha començat a regular d'una manera més estricta.

1.3. Consideració jurídica dels animals: béns o éssers vius?

Abans d'entrar a parlar de ple sobre legislació, creiem convenient comentar quina és la consideració jurídica que reben els animals de companyia.

Segons el Reglament N° 998/2003 del Parlament Europeu i del Consell del 26 de maig del 2003, s'entén per "animals de companyia" diferents espècies (gossos, gats, fures, invertebrats excepte abelles, crustacis, peixos tropicals decoratius, amfibis, rèptils, aus excepte les de corral i rosegadors i conills domèstics) que acompanyin al seu propietari o a la persona que se'n responsabilitzi i que no es destinin a operacions de venda o de transmissió de propietat.

De la normativa comentada cal treure la conclusió que en matèria d'animals de companyia el legislador tendeix a considerar-los com a "éssers sensibles" (aspecte present a la Llei 22/2003 catalana), si bé això no s'ha traduït en l'adopció específica de mesures de protecció a nivell estatal, o en un adequat sistema sancionador.

Tradicionalment, els animals de companyia han sigut contemplats pel legislador des del punt de vista del profit que se'n pot treure per part de l'home; és a dir, se li ha atorgat protecció quan es troba vinculat en aquest benefici, i se li ha negat en cas contrari. Així doncs, la conseqüència jurídica que el nostre ordenament ha establert davant la producció d'un dany a un animal, ha vingut condicionada pel valor d'aquest animal en el mercat i s'ha imposat, exclusivament, en el cas que hi hagués hagut lesió efectiva en el patrimoni del posseïdor. Si no existia aquesta lesió patrimonial, qualsevol acció de maltractament cap a un animal quedava impune.

Ara bé, aquesta opinió queda relativitzada quan s'observa com aquesta consideració de "cosa o patrimoni" entra en contradicció en determinades prescripcions de la Llei catalana.

En aquest context, cal fer referència a la regulació que conté la Llei 5/2006, del 10 de maig, del Llibre Cinquè del Codi Civil de Catalunya. En aquesta norma, dins de l'apartat destinat als béns, es considera la següent menció: *"Els animals, que no es consideren coses, estan sota la protecció especial de les Lleis. Només se'ls hi aplicaran les regles dels béns en allò que permeti la seva naturalesa"*.

És obvi que el legislador ha fet un petit esforç per intentar separar als animals de les coses, però ja resulta un mal començament que aquesta tasca la dugui a terme dins d'un article que porta per títol "béns". Tenint en compte que el precepte considera béns a les coses i els drets patrimonials i que els animals no són coses, cal preguntar-se en quina categoria els situa la llei. Com que no sembla lògic que constitueixin drets patrimonials cal concloure que es troben en una espècie de buit jurídic; en canvi, la legislació protectora d'animals sí que preveu sanció pel comportament d'una persona que decideixi maltractar a un gos, encara que sigui el seu propietari, tal com es veu a l'article 30.2, 30.3.I i 30.4.a de la Llei 22/2003. (*Annex 1*)

1.4. Ètica veterinària: possibles fraus en la gestió dels cadàvers

Segons les normes deontològiques comuns a la professió veterinària que han sigut aprovades pel Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya: *“El veterinari està obligat a complir escrupolosament amb les lleis i reglaments en la pràctica concreta de la seva professió. Així mateix ha de complir en consciència amb els seus deures professionals”*.

Així doncs, com a professionals i com a persones que som, hem de ser honestos amb el client i mai dur a terme fraus ni trencar el contracte verbal que s'estableix amb el client al assegurar-li que farem una determinada acció. Un exemple ben clar, i fent referència al tema del qual tractem en aquest treball, podria ser la possible preocupació que pot tenir el propietari d'un animal mort al deixar-lo en mans del veterinari i després de pagar un servei d'incineració; és a dir, posant-nos al lloc del propietari... *“quina certesa tinc de què el veterinari envia realment el cadàver del meu animal a la incineradora?”*

És un pensament que pot passar-li pel cap al client, i és que si el propietari no demana cap certificació conforme el seu animal ha estat incinerat, aquest mai sabrà del cert si realment s'ha dut a terme la incineració, o bé el veterinari li ha cobrat uns diners per un servei que no s'ha produït i el cadàver ha sigut destinat a altres possibles llocs més econòmics o inclús en abocadors il·legals...

Per aquest motiu, una manera d'acabar amb la inseguretat que pot tenir el client en aquest aspecte, és convenient seguir un sistema en el que el cadàver de l'animal va dins una bossa amb la seva corresponent identificació mitjançant un codi de barres; de manera que quan l'empresa incineradora rep el cadàver, pot llegir tota la informació de l'animal en qüestió i, un cop finalitzat el procés d'eliminació d'aquest, envia una carta al propietari certificant-li la incineració de la seva mascota. (Annex 32)

Aquest és un sistema que porten a terme bastants clíniques veterinàries i que ajuden a respondre als clients a no tenir aquests dubtes; ara bé, la nostra obligació, apliquem o no aquest sistema, és la de complir el contracte verbal que establim amb el propietari de l'animal al cobrar-li un servei com pot ser la incineració, encara que no hi hagi cap document que ho justifiqui, no pel simple fet de poder ser denunciats en cas que surti a la llum el frau, sinó per la pròpia ètica que ens correspon com a professionals.

Però, un cop el client rep el certificat d'incineració... *“quina certesa tenim que el seu animal ha estat incinerat de manera individual i rep les seves cendres únicament, en cas que hagi contractat aquest servei, i no ha estat incinerat de forma col·lectiva rebent cendres que no són seves?”* És, en part, per donar més seguretat al client, que la majoria d'incineradores deixen presenciar en tot moment la incineració individual, des que arriba fins que surten les cendres. Però tal com comentàvem, com a professionals hem de saber el que és correcte i no cometre fraus.

1.5. Destinació dels cadàvers

Un cop s'ha produït la mort d'un animal ens hem de plantejar quines són les destinacions possibles no només per a donar un final digne a la mascota, sinó que és una qüestió de salut pública recollida a la normativa vigent. Els veterinaris hem de ser-ne conscients i hauríem de saber quines possibilitats hi ha per tal de poder informar als clients.

1.5.1. Drets de tinença dels cadàvers d'animals

És fonamental que el veterinari conegui que el propietari disposa del dret exclusiu del destí del cos del seu animal ja que la tinença d'un animal de companyia és considerada una forma de propietat privada, per la qual cosa té dret a decidir el seu destí.

Ara bé, quan un animal mor a una clínica veterinària i els propietaris de l'animal no hi són presents, el veterinari es troba amb la responsabilitat d'assumir la custòdia d'un cadàver que no li pertany, i mantenir el cos fins que pugui contactar amb el client degut a que el veterinari no té el dret de decidir què s'ha de fer del cadàver, a no ser que es tracti d'un animal que presenti una de les malalties de declaració obligatòria, en què el veterinari haurà de decidir quina és la millor forma d'eliminar-lo en vistes de preservar la salut pública.

És important que el cos de l'animal es mantingui de tal manera que es minimitzi l'alteració deguda a l'autòlisi post-mortem, per tant tenim la opció de refrigerar-lo o bé de congelar-lo. Lògicament, l'alteració serà major si el refrigerem, de totes maneres serà la forma més adient si existeix la possibilitat de contactar amb els propietaris en un breu període de poc temps ja que en cas de que s'optés per la necròpsia seria d'elecció. La congelació permetrà mantenir el cadàver, i per tant seria la opció a escollir si s'hagués de mantenir més temps, però en canvi cal tenir en compte que la congelació és inadequada pels estudis histològics i microbiològics de la necròpsia.

Així doncs, és evident que els animals són una forma de propietat privada, la qual no s'acaba amb la mort de l'animal, per tant només el seu amo podrà determinar què és el que vol fer amb el seu animal.

1.5.2. Necròpsia

Comprèn l'examen del cadàver sencer, tant externament, com també de les vísceres que contenen les 3 cavitats del cos: cap, tòrax i abdomen.

Els propietaris de l'animal tenen el dret de demanar que es realitzi la necròpsia per tal de determinar-ne la causa de la mort. En cas de què s'hagués mort a la clínica o per algun procediment veterinari, el client podria prendre mesures legals si sospita que s'hagués produït com a conseqüència d'una negligència professional.

També és important tenir en compte que depenent de la gestió o conservació que fem com a clínics amb el cadàver, pot quedar inviable la possibilitat de fer una necròpsia per determinar la causa de la mort; per tant, tal com hem s'ha esmentat anteriorment,

en cas de voler fer necròpsia el cadàver no ha de ser congelat, sinó refrigerat per no destruir els teixits i impossibilitar un possible estudi histològic.

La necròpsia, però, només pot ser realitzada si el propietari firma una autorització i, per tant, dóna el seu consentiment explícit. També hi ha la opció que el propietari doni el cadàver per a que pugui ser usat amb finalitats educatives i pel coneixement científic.

Però en cas de què el propietari doni al veterinari la lliure disposició del cos de l'animal però no autoritzi per escrit la necròpsia, és preferible no realitzar-la, ja que s'ho podria repensar i reclamar el cadàver un altre cop, i en aquest cas la visió del cos necropsiat podria causar-li un xoc emocional. És evident, per tant, que al realitzar una necròpsia sense l'autorització explícita s'està duent a terme una il·legalitat que donaria molts arguments al propietari en cas que volgués portar-lo a judici.

Ara bé, en cas que el client no vulgui realitzar la necròpsia únicament pel cost econòmic que suposa, és bona idea oferir fer-la de manera gratuïta havent-ho acordat amb el propietari, apel·lant al coneixement científic que aporta aquest procediment.

1.5.3. Com podem eliminar els cadàvers?

Com a veterinaris és important que coneguem les diferents possibilitats que hi ha a la hora de desprendre's d'un cadàver, i encara més important que aquesta informació la sapiguem transmetre als propietaris, per tal que puguin elegir bé quin és el destí final que prefereixen per la seva mascota.

Si el propietari ha decidit no realitzar la necròpsia, té les següents possibilitats:

- Incineració col·lectiva i eliminació de les cendres
- Incineració individual i recuperació de les cendres pel propietari
- Sepultura del cadàver en cementiris d'animals autoritzats

Malaauradament, per desconeixement o per no voler assumir el cost d'aquests serveis, hi ha propietaris que decideixen desfer-se de les seves mascotes seguint algun d'aquests procediments.

- Deposició controlada de residus no especials
- Sepultura per part del propietari

A continuació parlarem de cada un d'aquests possibles destins pel cadàver, però sobretot donarem més importància a la incineració i a la sepultura en cementiris autoritzats, ja que són els mètodes més adients.

a) Incineració individual o col·lectiva

Tradicionalment, els forns crematoris han estat dedicats a prestar serveis als residus carnis d'escorxadors i als cadàvers dels éssers humans. Aquesta nova tendència en el món de les mascotes està empenyent a molta gent a entregar els seus cadàvers als veterinaris per tal que aquests es desfacin d'ells d'una forma més higiènica. No

obstant, hi ha qui prefereix guardar les cendres del seu animal o qui opta per enterrar-lo a un cementiri i poder-lo visitar quan ho desitgi.

La cremació és l'operació més recomanada pel fet que elimina un problema higiènic i sanitari. Amb la incineració s'eviten possibles focus d'infecció, contaminació d'aigües, etc. Un cop mort l'animal, el propietari pot deixar la gestió en mans del seu veterinari, o bé pot posar-se en contacte personalment amb una empresa professional o trucar perquè vagin a recollir-li les restes de l'animal i després li tornin les cendres en una urna.

La incineració significa la reducció a cendres d'un determinat material obtingudes a partir d'una reacció química de combustió. Durant aquest procés es produeixen tota una sèrie de gasos de combustió i cendres; per tant, la incineració és una font de contaminació de l'atmosfera, i així queda registrat a la Llei 34/2007, que té com a objectiu l'establiment de mesures de prevenció, vigilància i reducció de la contaminació atmosfèrica amb la finalitat d'evitar o disminuir els danys que puguin causar a les persones, medi ambient i altres bens de la naturalesa; hi consta la incineració d'animals morts com a una de les activitats potencialment contaminants de l'atmosfera.

Les finalitats de la incineració són la reducció del volum dels residus, la disminució del risc, la captura, la destrucció de substàncies nocives i la recuperació d'energia, minerals i el contingut químic d'algunes fraccions de residus.

Els incineradors i les plantes d'incineració es dissenyen per poder tractar un tipus o una gamma determinada de residus de manera específica.

Aquestes instal·lacions de tractament de residus, hauran de complir els següents requeriments:

- Disposar d'un llibre oficial de control dels residus on s'ha de registrar tota l'activitat de la instal·lació encarregada de tractar aquests residus, i que ha d'estar a disposició de les autoritats competents.
- Trametre les dades dels residus tractats, mensualment, a l'Agència de Residus de Catalunya, tant pel que fa a la seva procedència com a la quantitat d'aquests.

Segons la voluntat del propietari, la incineració serà:

- Individual → els amos de l'animal rebran les cendres en una urna i un certificat de cremació individual.

La incineració dura unes 2-3 hores arribant a una temperatura entre 900 i 1100 °C, i en la majoria d'incineradores es permet al propietari ser-hi present durant el procés.

Per fer-nos una idea de la quantitat de cendra que s'obté del cadàver, un cos de 60 kg, produiria aproximadament un quilo i mig de cendres.

Figures 1 i 2. Les empreses que es dediquen a la incineració individual ofereixen una àmplia gamma d'urnes a escollir

- Col·lectiva → es porta a terme amb varis animals junts i les cendres aniran destinades a una empresa autoritzada d'eliminació de residus, que seran sobretot abocadors.

Les plantes incineradores poden ser de diferents tipus; al DOGC trobem un exemple de les instal·lacions d'una planta incineradora. (*Annex 2*)

✓ Exemples d'incineradores de Catalunya

- **Can Canet – SEIACO, S.A.** (08420 Canovelles - BARCELONA) – tel. 93 846 42 92

Can Canet - SEIACO, S.A., posa a disposició un servei de incineració d'animals de companyia, d'acord amb la normativa vigent i aprovat pel Departament de Medi Ambient i la Junta de Residus de la Generalitat de Catalunya; amb Codi de Gestor de Residus E-564.98 i Codi de Transportista T-1302.

Dins d'aquest servei disposen de les dues modalitats; incineració individual i incineració comunitària. La incineració es porta a terme en un forn crematori preparat per aquesta finalitat, essent possible la recuperació de les cendres si és el desig del client.

Aquest servei cobreix les províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona.

SEIACO-Can Canet és una empresa amb certificat ISO 14001:1996 per LGAI de sistema de gestió mediambiental en el desenvolupament d'activitats de incineració d'animals morts, el qual ens assegura que l'empresa compleix la norma mediambiental. Es tracta d'una norma genèrica aplicable a tot tipus d'organització en qualsevol sector industrial; creada per la ISO "*International Organization for Standardization*" i basada en tres conceptes principals: millora continua, compliment de les regulacions ambientals i compromís social.

Amb la "incineració individual" el client té l'oportunitat d'assistir durant el procés, a més de la recuperació de les cendres en unes urnes adequades. En canvi, la "incineració comunitària" es realitza de forma periòdica amb el conjunt d'animals recollits.

A més, posen a disposició dels seus clients un servei de recollida de cadàvers a domicili.

Els preus que ofereixen pels particulars, en funció del servei, són els següents:

Incineració Individual	200 €
Incineració Comunitària	70 €
Desplaçament <i>(vàlid fins a 30km)</i>	28 €

Taula 1. Preus de les incineracions i del transport que ofereix l'empresa SEIACO, S.A.

- **Mas Carol – INNOVET-98, S.L.** (08213 Polinyà – BARCELONA) – tel. 93 713 22 70

Mas Carol, localitzada a la comarca del Vallès Oriental, dona nom a una de les moltes residències canines que existeixen, però destaca pel servei d'incineració que incorpora des de l'any 2000. El seu servei ofereix elegir entre incineració individual o col·lectiva, i dona la possibilitat als seus clients de presenciar la incineració individual del seu animal.

La incineració es porta a terme seguint les normatives actuals de la Generalitat de Catalunya, essent Mas Carol (*innovet-98, S.L.*) una empresa autoritzada per a la incineració d'animals de companyia amb codi de gestor de residus número E-919.05.

El procediment pot variar segons l'opció que elegeixi el client:

- Si elegeix *incineració individual*, les cendres s'entreguen a la seva clínica junt amb el certificat d'incineració individual. En cas que vulgui assistir a la cremació només cal posar-se en contacte amb ells. A més, tenen una llista a la seva pàgina web on mostren els models d'urna que pot escollir el client i el preu de cada una; trobem un ventall d'urnes que va des de les de fusta, passant per les biodegradables i fins a diferents figures de bronze, amb preus que oscil·len des dels 20€ fins als 80€ per urna.
- Si elegeix *incineració col·lectiva*, cal omplir el formulari de sol·licitud de certificat de la web de Mas Carol, adjuntant el codi d'identificació que li hauran lliurat en el veterinari, de manera que el client pugui rebre un certificat d'incineració col·lectiva.

Incineració Individual: tal com es veu a la taula, els preus varien en funció del pes de l'animal; també ens han comentat quin és el cost que carreguen als veterinaris.

<i>Pes animal</i>	<i>Preu client</i>	<i>Preu veterinari</i>
< 10 kg	230 €	145 €
10 - 40 kg	255 €	155 €
> 40 kg	280 €	165 €

Taula 2. Preus de Incineració Individual en funció del pes de l'animal i la persona sol·licitant del servei de l'empresa

Incineració col·lectiva: en aquest cas té un cost de 145 € i no permet recollir les cendres ni assistir en el moment de la cremació, a diferència de la individual.

Disposen, també, d'un servei de transport i recollida del cadàver; però el preu varia molt segons la zona.

✓ **Altres empreses incineradores de l'Estat Espanyol**

- **Hasdescan** (28609, Sevilla la Nueva – MADRID) – tel. 91 813 05 69
- **Duin** (31839, Arzibu – NAVARRA) – tel. 94 846 00 34
- **Cremascota S.L.** (28923, Alcorcón – MADRID) – tel. 91 644 18 77
- **Centro Canino Las Torres** (47930, Méntrida – TOLEDO) – tel. 678 787 533
- **Prinascan** (33201, Gijón – ASTÚRIES) – tel. 98 516 99 86
- **Beti Zurekin** (20105, Ergobia Astigarraga – PAÍS BASC) – tel. 94 333 42 99
- **Cremamur Levante, S.L.** (30564, Lorquí – MURCIA) – tel. 96 830 12 40
- **Don Animal** (28500, Rincón de la Victoria – MÀLAGA) – tel. 95 297 16 63
- **INECO** (17421, Riudarenes – GIRONA) – tel. 625 379 894
- **La Pinada** (46160, Llíria – VALÈNCIA) – tel. 96 213 45 92
- **Jardí mortuori del Baix Camp** (43330, Riudoms – TARRAGONA) – tel. 97 775 36 16
- **Residència canina Font Galí** (08784, Piera – BARCELONA) – tel. 902 10 23 89

b) Sepultura dels cadàvers en cementiris autoritzats

Tot i que la incineració és el mètode més segur d'eliminació de cadàvers, si el propietari descarta aquesta opció i opta per enterrar el seu animal, ha de tenir constància que existeixen instal·lacions especials i perfectament acords amb la llei que ofereixen a la mascota un lloc de decans per tota la vida, donant la possibilitat al propietari de què vagi a visitar la tomba del seu adorable company. Aquesta opció seria molt més acceptable que la costum que tenen els amos d'enterrar pel seu compte i en qualsevol lloc el cadàver de la seva mascota, posant així en perill el medi ambient.

En la majoria de cementiris autoritzats és imprescindible entregar un certificat veterinari a l'Ajuntament del municipi on pertany el cementiri en qüestió, conforme l'animal no ha mort a conseqüència d'una malaltia infecto-contagiosa, ja que en cas que es donés aquesta possibilitat el cadàver hauria de ser destruït de manera que no pugui transmetre la malaltia.

Cal destacar, en aquest apartat, la creació d'un parc-cementiri a la província d'Alacant, anomenat "*El valle de las mascotas*". Es tracta d'un projecte premiat per la Fundació Manuel Peláez a través dels premis "Emprendeaventura" de Fundesem, el qual planteja crear un espai de pau, tranquil·litat i bellesa enmig de la naturalesa; "*un lloc obert on els usuaris puguin visitar la seva mascota i passar el dia en les instal·lacions*". El propietari de l'animal podrà gaudir dels jardins, zones verdes, àrees de descans, murals artístics, una galeria museu, cafeteria i inclús botiga de records. (Annex 3)

✓ Exemples de cementiris per animals de Catalunya

- **L'Última Llar** (43200 Reus - TARRAGONA) – tel. 97 775 36 16

És la primera instal·lació de Tarragona dedicada a oferir serveis de sepultura per animals. Aquest cementiri es va obrir el 1997, i posteriorment, a l'any 1999, va incorporar un forn incinerador d'animals.

Compleix la normativa vigent i està aprovat pel Departament de Medi Ambient i la Junta de Residus de la Generalitat de Catalunya; amb Codi de Gestor de Residus E-982.07 i Codi de Transportista T-3093.

Entre els serveis que ofereix, existeix la possibilitat de incinerar l'animal, enterrar-lo en una fosa individual o bé en una fosa comú (el més sol·licitat).

Segons el director tècnic, Román Casanova, "a l'Última Llar hi ha cabuda per tot tipus d'animal domèstic, ja sigui incinerat o sense incinerar".

Els preus dels serveis varien des de 55 € fins als 300. La sepultura més cara, la fossa individual, és de lloguer i la quota és anual. La fossa comú, on s'enterra més d'un animal, només es paga una vegada.

Degut a l'absència d'aquesta informació a la web, hem contactat amb l'empresa per tenir més detallats els preus que han de pagar els clients si hi porten personalment l'animal, ja que en cas que sigui a través d'un veterinari els preus variaran:

Incineració

- En el cas de la Incineració individual, el preu varia en funció de la mida de l'animal. En tots els casos, el preu ja inclou la urna i la cendra personal de la mascota.

<i>Pes animal</i>	<i>Preu (inclou la urna + cendra)</i>
1 – 10 kg	103 €
10 – 35 kg	112 €
35 – 60 kg	118 €
> 60 kg	130 €

Taula 3. Preus a particulars per la Incineració individual de llurs mascotes a L'Última Llar, en funció del pes de l'animal.

- Pel que fa a la Incineració col·lectiva, el preu és de 55 € i les cendres són abocades en una fossa comuna.

Cementiri de cadàvers

- La sepultura de cadàvers individual també té un cost variable en funció de la mida de l'animal, tot i que no ens han especificat quin rang de pes (kg) inclou cada una d'aquestes 3 classificacions. A la fossa individual es col·loca un monòlit amb una placa identificativa, en la que el propietari pot ficar una inscripció i la fotografia de la seva mascota. Tal com veiem, cal pagar una quota anual de manteniment.

<i>Mida animal</i>	<i>Preu</i>	<i>Manteniment</i>
molt gran	319 €	58 €/any
gran	233 €	45 €/any
petit i mitjà	188 €	34 €/any

Taula 4. Preus de la sepultura individual pels particulars en funció de la mida de la seva mascota.

- Al tractar-se de fosses individuals, s'ha de pagar una quota de manteniment cada any; per la qual cosa la majoria de propietaris opten per la sepultura de cadàvers col·lectiva, la qual té lloc en fosses comunes i només s'ha d'abonar 55 € sense haver de pagar quota anual. Per tant, es pot apreciar que el preu és el mateix tant per la incineració col·lectiva com per la sepultura col·lectiva, ja que en ambdós casos les cendres o els cadàvers, respectivament, van a fossa comuna.

Ara bé, "l'Última Llar" ofereix encara una altra possibilitat als seus clients, que consisteix en un Cementiri de cendres, que en el cas de ser individual tindrà un preu de 79 € + 20€ anuals de manteniment en fossa individual; i si es prefereix col·lectiu, el cost és de 55€, el qual ja entra dins de la incineració col·lectiva, i no s'haurà d'abonar cap quota anual al tractar-se de fossa comuna.

També disposen d'un *servei de recollida del cadàver a domicili* a tot Catalunya, però aquest varia el preu en funció de la zona; tot i que ens han comentat que la majoria de propietaris opten per viatjar amb el seu animal fins al centre, ja que tenen l'opció de presenciar en tot moment la incineració individual o la sepultura de la seva mascota.

(Annex 32)

Es troba situat a Torrelles de Llobregat, a 15 minuts de Barcelona. És una de les empreses de sepultura d'animals més antigues de Catalunya, fundada l'any 1972.

Aquest cementiri, on les sepultures són individuals i es van renovant anualment, s'han enterrat inclús primats.

Aquesta empresa deixa ben clar a la seva web que per tal de poder enterrar la mascota en el seu cementiri, l'ajuntament de Torrelles de Llobregat demana un certificat veterinari per tal de demostrar que l'animal no conté cap malaltia infecciosa; a més, s'ofereix ella mateixa per tramitar el segellat del certificat amb l'Ajuntament, sense cap cost addicional pel particular.

Ens han comentat que en els últims anys han augmentat les sepultures de serps, iguanes, camaleons, tortugues i altres exòtics. I com a curiositat, tenen un impressionant panteó que rendeix homenatge a "Dan", un pastor alemany que va col·laborar amb els bombers i la policia de Barcelona salvant a 65 persones víctimes d'incendis i altres catàstrofes; va ser enterrat el 1980, i des de llavors rep nombroses visites cada any.

Figura 3. Imatge dels nínxols

Cementiri

Tal com hem dit, totes les fosses o nínxols són individuals. A simple vista és molt semblant a un cementiri per persones, ja que disposa tant de nínxols a la paret com de fosses al terra. El preu anirà en funció de la fossa o nínxol que el client elegeixi, i inclou l'enterrament, la mà d'obra i el lloguer fins el 31 de desembre de l'any en curs.

També hi ha uns nínxols petits vàlids tant per petites mascotes (hàsters, ocells, conillets, etc.) com per enterrar les cendres de la incineració individual.

<i>Tipus</i>	<i>Preu</i>	<i>Lloguer anual</i>
Nínxol petit	90 €	10 €
Nínxol gran	190 € / 260 € / 330 €	65 €

Taula 5. Preus a clients per la sepultura individual i la quota

Bàsicament es diferencien dos tipus de nínxols: els *petits* van destinats a espècies com poden ser els ocells, hàsters, iguanes, etc; i després trobem els nínxols *grans* o inclús

fosses al terra, que són mida única però difereixen en el preu en funció de la qualitat o localització. Tots ells tenen un lloguer anual que també variarà segons si es tracta de nínxol petit o gran.

Aquests preus només són per particulars, ja que serà el propietari qui viatjarà fins al lloc amb el seu animal per tal de poder escollir el nínxol que vol i presenciar la sepultura; així doncs, no realitzen transport a domicili.

Aquest cementiri es diferencia de l'anterior, i bàsicament de la tota la resta, per dos aspectes principals:

- no realitzen sepultura col·lectiva i, per tant, no disposen de fossa comú.
- no realitzen ni incineració individual ni col·lectiva.

És, per tant, un cementiri única i exclusivament amb nínxols individuals.

✓ **Altres cementiris (+ incineració) d'animals de l'Estat Espanyol**

- **El Último Parque** (28500, Arganda del Rey - MADRID) – tel. 91 459 00 00
- **Servei Mascota Domingo López** (43460 Alcover - TARRAGONA) – tel. 687 432 158
- **S.E.N.A. S.L.** (46920, Mislata – VALÈNCIA) – tel. 96 383 00 62
- **Can Yupi S.A.** (46006, València - VALÈNCIA) – tel. 637 53 75 34
- **Centro Canino Sa Roca** (50193, Peñaflores de Gallego - ZARAGOZA) – tel. 97 615 42 20
- **Saservi 21** (15707, Santiago de Compostela – A CORUÑA) – tel. 686 48 26 88
- **Ipa** (03150, Dolores - ALICANTE) – tel. 96 572 65 37
- **La Casa de Noé** (46530, Pucol - VALÈNCIA) – tel. 649 54 23 64
- **Cadáveres Animales Graycon** (47012, Valladolid - VALLADOLID) – tel. 98 320 59 67

c) Tanatoris per a mascotes?

A Espanya, on més de 20 milions de mascotes conviuen amb les famílies, existeixen incineradores i cementiris per animals, però, com a curiositat, també es pot trobar alguna empresa més sorprenent: els tanatoris per a mascotes.

- **Cremamur Levante, S.L.** (30564, Lorquí – MURCIA) – tel. 96 830 12 40

Cremamur Levante S.L., localitzada a Múrcia, és la primera empresa d'Espanya que ha incorporat un tanatori. Es tracta d'una sala que reuneix les condicions d'espai, intimitat

i confort necessàries perquè el propietari pugui acomiadar la seva mascota com es mereix abans de la incineració.

Ricardo Zambudio, director de l'empresa, explica que el més comú són els gossos i els gats, tot i que la seva empresa ha incinerat ocells, lloros, un cocodril i fins i tot un lleó procedent d'un circ. Zambudio ha explicat que la idea de construir el tanatori on es pogués vetllar a les mascotes va sorgir quan ell i els seus socis es van donar compte de que els propietaris patien molt a l'acomiar-se i van decidir habilitar una sala per a que poguessin donar l'últim adéu a les seves mascotes en la intimitat.

“Vimos la necesidad que había de un lugar como éste ante el dolor de la gente que no tenía un lugar donde velar a su mascota y despedirse dignamente” diu Zambudio.

A la sala del tanatori hi ha un sofà, dos seients, mocadors de paper i una vitrina de cristall on es diposita la mascota.

Aquest servei el poden sol·licitar tant els propietaris que vulguin recuperar les cendres de l'animal, com els que no; i segons ens han comentat, el preu per utilitzar la sala tanatori i presenciar la incineració és de 40 €. *(Annex 4)*

- **Beti Zurekin** (20105, Ergobia Astigarraga – PAÍS BASC) – tel. 94 333 42 99

Beti Zurekin és un altre d'ells. Situat a Guipúzkoa, aquest tanatori-crematori per a mascotes va ser inaugurat el 2007 i realitza serveis per tot Espanya, però sobretot al País Basc. Els ideòlegs i gerents d'aquesta especial empresa són Javier Rivero y la seva esposa Cristina, que també són criadors de gossos de raça. L'amor pels animals i la necessitat de que tinguin un final digne ha portat aquesta parella a crear unes instal·lacions per facilitar el dol als que perden més que una mascota.

Segons Rivero, a Beti Zurekin *“la mascota és considerada un més de la família, i no volem veure-la tirada en un abocador o algun lloc pitjor. Els propietaris agraeixen molt que hi hagi un lloc d'aquestes característiques.”*

Per això no només ofereixen incineracions individuals i col·lectives, sinó que també ofereixen el servei de tanatori, per a que els propietaris puguin vetllar al fidel amic. Rivero diu que *“els tanatoris per persones i els tanatoris per animals no es diferencien en res més que en els seus clients: uns són persones i els altres, mascotes”*.

En altres paraules, es pot fer exactament el mateix que quan es mor un ésser estimat: *“Nosaltres oferim anar a recollir el cadàver a la casa o a la clínica, traslladar-lo al crematori amb un vehicle autoritzat i preparar-lo per a que els seus propietaris puguin vetllar-lo. Després l'incinerem i fem l'entrega de les cendres”*, comenta Rivero.

Tal com es pot llegir en l'entrevista adjuntada al final del treball, les característiques tècniques d'un tanatori d'animals són pràcticament les mateixes que les dels humans. *(Annex 5)*

d) Deposició de residus no especials

La realitat és que no tots els cadàvers de les mascotes són incinerats o enterats en cementiris autoritzats, sinó, que per desconeixement o per no voler assumir les despeses de les opcions comentades, alguns propietaris acaben llençant els cadàvers a les escombraries tot i estar infringint la legislació.

Aquesta pràctica està estesa sobretot en petits animals com poden ser hámsters, ocells, tortugues, etc.; ja que no impliquen un lligam afectiu tant gran com en gossos i gats.

Un exemple d'aquesta infracció per part de comerciants el trobem publicat al diari "*El Mundo*", en una notícia del 2009, on s'explica que els botiguers d'animals de les Rambles llencen els animals que se'ls moren a les escombraries. *(Annex 6)*

També trobem un cas molt recent, aparegut també a TV3, en què s'ha descobert un abocador-cementiri de gossos a Montcada i Reixac amb diferents gossos de caça morts en avançat estat de descomposició. *(Annex 7)*

e) Sepultura per part del propietari

Aquesta opció no és vàlida, ja que únicament es poden dipositar els cadàvers en cementiris autoritzats amb aquesta finalitat. Malgrat tot, val la pena parlar-ne perquè és una pràctica freqüent sobretot en persones que tenen algun terreny, ja sigui un camp o un hort en zones agrícoles, o un jardí en urbanitzacions i zones poblades.

En gossos sol ser poc freqüent degut al forat de mida considerable que caldria excavar per enterrar-lo bé, però sí que és comú enterrar pel propi compte qualsevol animal de companyia de mida petita com pot ser el canari, el hámster, o un conill, per posar exemples.

De fet, la sepultura dels animals domèstics per part del propietari no és del tot il·legal, ja que, segons la normativa europea, l'autoritat competent de cada estat membre podrà autoritzar l'enterrament dels animals de companyia en alguns casos en concret.

En l'apartat d'annexes d'aquest treball hi podem llegir una petició d'uns propietaris de diversos animals que han fet a la Comissió de Peticions del Parlament Europeu; els quals han estat enterrant els seus animals pel seu compte durant anys, fins que un dia són acusats per les autoritats del seu Estat sobre aquest delictes. Ells redacten aquesta petició acollint-se a l'article 24 del Reglament (CE) Nº 1774/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 33 d'octubre de 2002, pel qual s'estableixen les normes

sanitàries aplicables als subproductes animals no destinats al consum humà, on es fa l'afirmació esmentada anteriorment sobre l'enterrament dels animals de companyia. Ara bé, aquest Reglament a dia d'avui està derogat pel Reglament (CE) N° 1609/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre del 2009, pel qual s'estableixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals i productes derivats no destinats al consum humà.

El Parlament Europeu va respondre que és l'autoritat competent de l'Estat qui ha de garantir que aquests enterraments es produeixen sense que suposin un risc de disseminació de malalties, sense causar cap perjudici per la salut humana i animal, i sense contaminar les aigües ni el medi ambient; però no ho prohibeix explícitament.

(Annex 8)

Per tant, més que prohibir, la responsabilitat de les autoritats competents en la gestió de cadàvers consisteix en assegurar que es compleixen una sèrie de requisits tals com:

- Que l'enterrament es fa a una profunditat suficient que garanteixi que cap animal carronyer podrà excavar fins a trobar el cadàver.
- que l'animal mort no tenia cap malaltia contagiosa susceptible de causar zoonosis a l'home o d'infectar altres animals.
- que no hi ha aqüífers propers que es puguin contaminar.
- que el lloc on s'ha enterrat sigui una zona remota; això significa que ha de ser una zona on la densitat de població d'animals de l'espècie del cadàver sigui inferior a un cert nivell, per tal d'evitar així la disseminació d'epidèmies.

Tot i que la llei no ho prohibeixi explícitament, trobem que aquesta pràctica és molt poc aconsellable ja que pot representar un focus d'infecció i la contaminació de les aigües.

1.5.4. Empreses de transport de residus

En el cas que el propietari de l'animal mort decideixi incinerar-lo, el veterinari s'haurà de posar en contacte amb una empresa de transport autoritzada per l'Agència de Residus de Catalunya, que transportarà el cadàver a la planta incineradora; mentrestant, el cadàver es mantindrà en congelació o refrigeració.

Sinó, tal com hem dit, els propietaris també poden contractar que una empresa de transport els passi a recollir el cadàver al seu domicili.

Segons l'Agència de Residus, els cadàvers d'animals es troben classificats dins l'apartat "a" que fa referència als "residus sense risc o inespecífics", i dins aquesta classificació es trobarien ubicats en el "grup II", referent "residus que per la seva naturalesa i composició són inerts o no especials, que no plantegen exigències especials en la seva gestió fora del centre, però dintre del centre poden ser de risc per malalts amb poques defenses immunològiques i a més poden provocar fàstic o manies". *(Annex 9)*

En el moment de recollida del cadàver, l'empresa ha de lliurar una fitxa d'acceptació i un full de seguiment al veterinari, el qual ha d'indicar quin és el codi del residu, la data, el vehicle que l'ha recollit, etc. (*Annex 10*)

Aquest full de seguiment pot ser de dos tipus:

- Itinerant → si el vehicle de transport ha de fer aturada a diverses clíniques veterinàries abans d'arribar a l'empresa incineradora.
- No itinerant → si el vehicle de transport va directament des de la clínica fins a la planta incineradora.

Sovint és la mateixa incineradora, o bé el cementiri d'animals, els que realitzen els transport del cadàver des de les clíniques fins a les seves instal·lacions, o des del domicili del particular. Però també existeixen altres empreses que estan especialitzades sobretot en aquesta fase de transport de cadàvers o altres residus de les clíniques; a continuació veurem un parell d'empreses catalanes d'aquest tipus:

- **SERECA-BIO, S.L.** (08570, Torelló – BARCELONA) – tel. 902 021 091

És una empresa de serveis que des de 1991 es dedica a recollir animals morts i subproductes carnis, destinats a la destrucció, i transportar-los fins a una planta autoritzada per tractar-los. El 2005 es va ampliar el ventall de serveis i es va començar a recollir també animals de companyia en centres veterinaris, domicilis, etc.

Dóna servei a tot Catalunya des de dos centres logístics situats a Torelló (Delegació Barcelona/Girona) i Tèrmens (Delegació Lleida/Tarragona).

Per assolir aquest objectiu, l'any 2005 es va implantar un sistema de gestió de qualitat i medi ambient, seguint la normativa ISO 9.001 i ISO 14.001.

Figura 4. Logotip ISO 9001 i ISO 14001

Sereca-bio, S.L. està autoritzada com a transportista de residus amb el codi T-572 per l'Agència de Residus de Catalunya i el Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya. També està autoritzada com a transportista de subproductes animals no destinats al consum humà amb el codi CAT-T0002 segons el Reglament (CE) 1069/2009 del 21 d'octubre de 2009.

D'acord amb aquest reglament, els animals o subproductes són transportats i tractats a l'empresa GREFACSA, autoritzada amb el número oficial CAT-01001 i el codi de gestor de residus E-68.94.

Sereca-bio disposa d'una flota de vehicles autoritzats, i especialment preparats i equipats per a realitzar la recollida i transport d'animals morts, subproductes carnis i animals domèstics.

- **INECO, S.L.** (17421, Riudarenes – GIRONA) – tel. 625 379 894

Incineracions Ecològiques és una empresa localitzada a Riudarenes (Girona) i dedicada a la recollida i incineració d'animals de companyia. A part, també fan recollida de residus sanitaris a clíniques veterinàries; concretament, fan recollida dels residus dels grups III i IV que són els grups de risc que necessiten mesures especials d'emmagatzematge, transport i tractament:

- Grup III

Material tallant o punxant com agulles, fulles de bisturí, vials de vidre, vacunes atenuades i vives, portes, cubres, etc.

- Grup IV

- *Especials*: Envasos buits o plens, caducats o rebutjats de medicaments, anestèsics, kits de laboratori, reactius, formol...
- *Citotòxics o Citoestàtics*: Envasos de medicaments caducats o no utilitzats per tractaments oncològics.
- *Residus de Radiologia*: Líquid de revelat, fixadors i radiografies.

A part del servei de recollida de residus, també posen a disposició del client un servei gratuït de gestió dels tràmits administratius necessaris tal com certificat de serveis, alta productor de residus, fitxa acceptació...

D'acord amb la legislació vigent i complint tots els requisits de l'Agència de Residus de Catalunya disposen del Codi de Gestor de Residus E-1102.09 i Codi de Transportista T-2864. A més, fan honor al seu nom essent respectuosos amb el medi ambient complint tots els requisits fixats pel Reglament CE 1774/2002, obtenint de l'Agència de Residus de Catalunya el número oficial de planta incineradora CAT-01002.

✓ **Altres empreses transportistes de cadàvers d'animals**

Altres empreses catalanes inscrites en l'Agència de Residus de Catalunya i especialitzades en transport de cadàvers d'animals són les següents:

- **Comercia Marco Subirana, S.L.** (Taradell - OSONA)
- **Dog mansion, S.L.** (Torrelameu - NOGUERA)
- **Innovet-98, S.L.** (Polinyà – VALLÈS OCCIDENTAL)
- **Jardí mortuori del Baix Camp, S.L.** (Riudoms – BAIX CAMP)
- **López Ramírez, Domingo** (Vilallonga del camp - TARRAGONÈS)
- **Montero Carnerero, Antonio** (Viladecavalls – VALLÈS OCCIDENTAL)
- **Serv. Int. Animals Companyia, S.A. (SEIACO)** (Canovelles – VALLÈS ORIENTAL)
- **Servicios Genéticos Porcinos, S.A.** (Masies de Roda - OSONA)

✓ **Servei de recollida d'animals de l'ajuntament de Barcelona**

Trucant al 902.226.226 qualsevol ciutadà pot sol·licitar la recollida del cadàver de la seva mascota morta al domicili, però aquest servei no es limita al domicili en si, sinó que també es pot trucar per recollir qualsevol cadàver d'animal a la via pública, etc.

Els animals són introduïts en bosses homologades i portats a una incineradora. Aquest servei està dirigit a animals domèstics i no té cap requisit pel que fa a documentació de l'animal. Els animals són recollits en un termini d'una hora després de la trucada.

En la següent taula es mostren els preus de recollida de cadàvers en funció del pes de l'animal:

<i>Pes animal</i>	<i>Preu recollida</i>
< 30 kg	35,51 €
30 – 80 kg	136,56 €
> 80 kg	666,09 €

Taula 6. Preus Ajuntament de Barcelona

L'horari és de dilluns a dissabte de 8:00 – 13:40 i de 15:00 – 20:40, i diumenges i festius de 8 a 13:40.

1.6. Documents per la gestió i transport de residus

Segons la Junta de Residus, a fi i efecte que els residus puguin ser tractats i eliminats en instal·lacions autoritzades: *“Sempre que un producte residual s’hagi de transportar entre dos parts per via pública, s’ha d’utilitzar el Full de Seguiment. A més, si el titular del punt de destí té personalitat jurídica diferent a la del remitent, prèviament és obligatòria també la complementació de la Fitxa d’Acceptació”*.

El productor o posseïdor ha de:

1. Estar donat d’alta al Registre de productors de residus industrials o disposar d’un codi de productor de residus.
2. Caracteritzar el residu, si s’escau, mitjançant un laboratori acreditat per a la determinació de les característiques dels residus.
3. Codificar el seu residu segons el Catàleg europeu de residus (CER).
4. Determinar el destí més idoni i la caracterització segons el Catàleg de residus de Catalunya (CRC).
5. Buscar un gestor al Registre general de gestors de residus que pugui oferir-li aquest tractament.
6. Posar-s’hi en contacte i formalitzar una Fitxa d’Acceptació
7. Portar-la a les oficines de l’Agència de Residus de Catalunya o als Serveis territorials del Departament de Medi Ambient i Habitatge per tal que la segellin.
8. Contractar un transportista del Registre de transportistes de residus.
9. Establir un Full de Seguiment per a cada transport de residus que s’efectuï i exigir la còpia segellada pel transportista i la segellada pel transportista i el gestor, com a garantia de que la gestió s’ha efectuat correctament, o bé comprovar que la recollida s’efectua amb el corresponent Full de Seguiment Itinerant i exigir l’albarà oficial de recollida.

1.6.1. Fitxa d’Acceptació (FA)

La Fitxa d’Acceptació és l’acord normalitzat que, per a cada tipus de residu, s’ha de subscriure entre el seu productor o posseïdor i l’empresa gestora escollida. Un cop l’hagin signat, per donar-li validesa es necessita la validació per part de l’Agència de Residus de Catalunya.

Aquesta fitxa s’ha de formalitzar obligatòriament per a la gestió de tots els residus, inclosos els cadàvers d’animals de companyia, i la seva formalització constitueix una responsabilitat compartida entre el productor o posseïdor i el gestor; per tant, va dirigit tant a empreses productores com a empreses gestores de residus.

El productor està obligat sempre a saber quina és la destinació prevista dels residus. Aquest coneixement s’ha d’acreditar mitjançant les corresponents Fitxes d’Acceptació,

les quals consten de quatre exemplars; la Junta de Residus, després de comprovar que tant el productor com el gestor compleixen els requisits, posarà el segell a cada exemplar: un se'l quedarà, posarà a disposició del productor i del gestor la còpia corresponent, i farà arribar la última còpia a l'Ajuntament del municipi on estigui ubicada la planta de tractament o eliminació escollida.

Només a partir del moment en què les dues parts signants disposin del seu exemplar degudament segellat per la Junta de Residus, el productor del residu podrà començar a transportar-lo cap a les instal·lacions del gestor acordat.

Aquesta Fitxa d'Acceptació, un cop tramitada, conservarà indefinidament la seva validesa excepte si es dóna alguna de les següents situacions:

- Si es modifiquen significativament les característiques físiques o químiques del residu. La Junta de Residus podrà exigir la complementació d'una fitxa d'acceptació diferent per a cada tramesa de residu, quan el procés o l'activitat generadora d'aquest residu sigui essencialment variable pel que fa a la naturalesa de les matèries tractades o a les característiques del propi procés industrial.
- Si el gestor perd la seva condició de tal, sigui per caducitat de l'autorització o bé per decisió expressa de la Junta de Residus per motiu del incompliment de les condicions de l'autorització. En cas de transmissió de la titularitat d'un centre gestor de tractament o eliminació de residus, les fitxes d'acceptació signades per l'antic titular s'entenen subrogades en el nou titular.

En el cas que es doni algun d'aquests casos, serà necessari formalitzar una nova Fitxa d'Acceptació seguint el mateix procediment. (*Annex 10*)

1.6.2. Full de Seguiment (FS)

El Full de Seguiment és el document que ha d'acompanyar cada transport individual de residus al llarg del seu recorregut.

La utilització del Full de Seguiment requereix, com a condició imprescindible, la formalització prèvia d'una fitxa d'acceptació, ratificada per la Junta de Residus tal com s'ha explicat en el seu corresponent apartat, en la qual quedi constància del destí final acordat per aquell residu en qüestió.

Per tant, tot transport de residus industrials s'ha d'acompanyar d'un Full de Seguiment acreditatiu, que consta de cinc exemplars, un original i quatre autocopiats: dos per al productor o posseïdor, un per al transportista, un per al gestor i un per a la Junta de Residus. Aquest Full de Seguiment es lliurarà a tothom que ho sol·liciti en representació de qualsevol empresa inscrita a la base de dades de la Junta de Residus; caldrà identificar-se convenientment i s'anotarà a qui es lliura cada un d'ells.

El procediment a seguir amb el Full de Seguiment és el següent:

1. A l'hora d'efectuar un transport de residus, el productor o posseïdor ha d'emplenar i signar correctament el Full de Seguiment.

2. Quan el transportista reculli el residu, el productor li farà signar tots els exemplars del Full de Seguiment, es quedarà amb el primer exemplar i li'n lliurarà els restants.
3. Durant el transport, el transportista portarà en el vehicle corresponent els quatre exemplars restants.
4. A l'entrada de la planta del gestor, un cop comprovada i mostrejada la càrrega, aquest signarà i segellarà els quatre exemplars i es quedarà amb el que li correspon i els de la Junta de Residus i el productor.
5. El transportista es quedarà amb l'exemplar que li correspon.
6. El gestor enviarà al productor el segon exemplar que li pertoca en un termini inferior a 10 dies i trametrà mensualment a la Junta de Residus.

1.6.3. Full de Seguiment Itinerant (FI)

En el cas de la "recollida itinerant", de la qual s'ha parlat en l'apartat d'empreses transportadores de residus, existeix un model de Full de Seguiment Itinerant: *"La recollida de residus rep el qualificatiu d'itinerant quan és realitzada per un mateix vehicle a diferents centres generadors en un sol trajecte, de manera que el conjunt de productes recollits queda barrejat a l'interior del propi vehicle"*.

Així doncs, la recollida itinerant, realitzada amb la finalitat d'obtenir un millor rendiment econòmic en el transport, comporta la barreja indiscriminada de productes diferents; un exemple clar podria ser la pràctica habitual de buidar contenidors instal·lats en els patis de moltes indústries duta a terme mitjançant camions compactadors.

La recollida itinerant només serà permesa quan es donin les següents condicions:

- Que els residus recollits siguin exclusivament els anomenats banals o en casos determinats residus molt concrets, a fi de millorar l'agilitat de la gestió d'acord amb les peculiaritats pròpies del sector d'activitat afectat. Podrà aplicar-se sempre que així estigui explícitament aprovat per la Junta de Residus, el model simplificat que implica la utilització del Full de Seguiment especial anterior.
- Que cadascun dels generadors o productors servits mitjançant recollida itinerant hagi subscrit individualment un Full de Seguiment amb un gestor de residus comú per a tots, al qual es duguin finalment la totalitat dels residus carregats durant la ruta.
- Que el transportista que efectui la recollida itinerant hagi notificat prèviament a la Junta de Residus la llista de tots els centres generadors servits.
- Que l'operació de càrrega dels residus per part d'un vehicle en recollida itinerant s'efectuï amb el consentiment explícit del responsable designat per cada empresa qui, a més, ha de documentar l'entrega del material mitjançant la formalització del Full de Seguiment especial previst a l'efecte.
- Que es faci una notificació prèvia a la Junta de Residus degudament justificada, d'aquelles indústries objecte de recollida itinerant, per a les quals, per raó de

circumstàncies específiques, siguin previsibles càrregues puntuals, al llarg de la ruta de recollida, superiors a 5 metres cúbics.

El Full Itinerant consta de tres exemplars, un original i dues còpies – destinats al transportista, al gestor i a la Junta de Residus – i adjunt hi ha un talonari de 20 albarans – destinats als productors o posseïdors a qui se'ls recull els residus –.

El procediment a seguir amb el Full Itinerant és el següent:

1. A l'hora d'efectuar un transport de residus, el transportista omplirà segons s'ha indicat anteriorment totes les caselles del FI.
2. Quan el transportista reculli el residu, lliurarà al productor el justificant de lliurament perfectament emplenat, signat i segellat.
3. El productor signarà i segellarà l'anvers del FI a la casella corresponent.
4. Un cop recollits tots els centres productors, el transportista lliurarà al gestor els residus i el FI.
5. El gestor comprovarà si totes les dades contingudes al FI són correctes, signarà i segellarà totes les còpies i retornarà al transportista la que li correspon.
6. El transportista conservarà la seva còpia per al seu registre.
7. El gestor conservarà la seva còpia i enviarà mensualment totes les còpies corresponents a la Junta de Residus.

1.6.4. Justificant de Recepció de Residus (JRR)

El Justificant de recepció de residus (JRR) és l'albarà que lliura el gestor de residus a la recepció de quantitats inferiors a les especificades a l'annex 1 (veure Manual de Gestió de residus als annexes) que no vinguin documentades amb FS o FI.

Consta d'original i dues còpies, adreçades respectivament al productor dels residus, el gestor i la Junta de Residus. El document l'emplenarà el gestor a la recepció dels residus.

Els Justificants de recepció de residus es presenten en forma de talonari, i seran lliurats gratuïtament per la Junta de Residus a tots els gestors de residus autoritzats que ja disposin de l'acta de posada en marxa corresponent.

La tramitació únicament consta de la correcta formalització del document, tal com s'ha indicat anteriorment, un cop acceptat el residu a la planta (cada gestor prendrà les mesures oportunes per al control d'admissibilitat de residus) i el lliurament a qui porti el residu de l'exemplar corresponent.

L'exemplar per a la Junta de Residus es trametrà mensualment juntament amb els exemplars de FS, FI i el resum mensual d'entrades.

- Per més informació sobre aquests documents, val la pena consultar el Manual de Gestió de Residus Industrials a Catalunya. (*Annex 10*)

1.7. Ajuts a la gestió de subproductes animals

El DAMM ha publicat una ajuda per a la millora de la gestió dels subproductes animals per Ordre AAM/297/2011, de 27 de novembre.

A grans trets l'objecte de l'ajut per a petites i mitjanes empreses agràries és:

- La construcció, adquisició i millora d'equipaments per a la millora de les condicions de bioseguretat en relació a l'emmagatzematge dels cadàvers d'animals, modificació d'estructures, canvi d'ubicació, tancat o dispositius que permetin la manipulació des de l'exterior.
- L'adquisició de contenidors de cadàvers d'animals morts.
- Dispositius de refrigeració per a contenidors de cadàvers d'animals morts i modernització d'aquests sistemes d'emmagatzematge.
- Construcció de canyets, d'acord amb els requisits d'emplaçament i autorització que preveu el Reial decret 664/2007, de 25 de maig.

En definitiva, millorar la capacitat tècnica de gestió de subproductes animals no destinats al consum humà.

També ofereix ajuts a indústries agroalimentàries; a l'emmagatzematge i processament intermedi de subproductes; i a plantes de transformació, destrucció o valorització de subproductes. (*Annex 11*)

1.8. Donar de baixa un animal del cens municipal

El cens municipal és un arxiu on es registren tots els animals de companyia del municipi on resideixen. És obligació dels propietaris de censar els seus animals de companyia, fer les modificacions corresponents i donar de baixa l'animal quan ja no resideixi al municipi en qüestió o quan hagi mort.

Per poder censar l'animal cal que prèviament estigui identificat correctament amb un microxip o amb el sistema reglamentari segons l'espècie.

S'entén com una modificació de dades la variació de qualsevol de les dades que consten al cens municipal sobre l'animal, incloent el canvi de propietari.

S'entén per baixa d'un animal quan canvia de municipi de residència o quan ha mort.

Els tràmits que cal seguir són els següents:

- Comunicació de la baixa en el cens d'un animal domèstic, en model normalitzat.
- Si la causa de la baixa és per mort de l'animal, cal aportar un certificat veterinari que ho justifiqui o la fotocòpia del Full d'Incidències que signa el o la veterinària per donar-lo de baixa a l'AIAC, que és qui tramita el registre del microxip; es troba a l'article 9 (Material d'Identificació), a l'apartat 9.4. (Document d'incidències). (*Annex 12*)
- Si el motiu de la baixa és per canvi de residència a un altre municipi, caldrà aportar volant d'empadronament de la persona propietària, emès per l'ajuntament del nou municipi.

1.9. Malalties zoonòtiques

Hem cregut oportú explicar algunes de les malalties susceptibles de ser transmeses als humans. Aquestes malalties estan incloses al Reial Decret 617/2007, del 16 de maig de 2007, que a més d'incloure les que afecten als animals de companyia també hi inclou les dels animals de producció. A nivell espanyol s'han de declarar una sèrie de malalties addicionalment a les que ho són a nivell europeu (incloses a l'apartat B d'aquest Reial Decret). (*Annex 13*)

Les que poden afectar als gossos i gats són les que exposem a continuació:

- **La Ràbia:** aquesta malaltia pertany a les que són de declaració obligatòria a nivell espanyol, però que no existeix aquesta obligatorietat a nivell europeu (apartat B del RD). Els animals que hagin mort o hagin estat sacrificats degut a aquesta patologia hauran de ser incinerats o enterrats de forma adequada, segons el Reglament d'Epizooties de l'Estat Espanyol.
Està causada pel virus *Lyssavirus*, RNA i pertanyent a la família Rhabdoviridae. L'Estat Espanyol es considera lliure d'aquesta malaltia, però no està erradicada a tot el món, i per tant cal declarar-la en detectar-ne un cas.
Es caracteritza per agressivitat i sobreexcitació a la forma furiosa, o per paràlisi progressiva a la forma muda. Es transmet per mossegada al inocular el virus; però també s'ha comprovat la transmissió aerògena, i és per aquest motiu que no es recomana fer necropsia d'animals sospitosos de tenir ràbia sense prendre precaucions especials.
- **Carbuncle bacterià o àntrax:** també està inclosa a l'apartat B. En manipular el cadàver cal fer-ho amb molta precaució i desinfectar totes les zones i objectes que hagin pogut estar en contacte amb el cadàver. Hi ha diverses opcions a l'hora de destruir el cos de l'animal; es pot fer mitjançant incineració, preferiblement realitzada in situ, però sinó també hi ha la opció d'enterrar-los a dos metres de profunditat i cobrir-los amb calç viva, una tercera opció és la solubilització.
Es tracta d'una malaltia causada per un bacteri esporulat, *Bacillus anthracis*. De manera natural es troba en l'home, però també es pot donar en gos en la seva forma crònica, en la qual veurem edema de faringe i llengua amb descàrrega escumosa i sanguinolenta per la boca. L'home es pot contaminar d'aquests animals infectats. El control de la malaltia bàsicament es d'a terme amb higiene i desinfecció de les instal·lacions on hagin estat els animals infectats, tenir cura a la hora de manipular aquests animals, vacunar a les zones endèmiques i destruir els cadàvers dels animals amb els mètodes esmentats anteriorment.
- **Brucel·losi:** malaltia de declaració obligatòria a nivell europeu (apartat A del RD), afecta a gossos, es recomana l'eutanàsia dels animals infectats i la incineració dels fetus i altres estructures resultants de l'avortament.
Causada per un còccil gram negatiu, *Brucella canis*. Es troba en qualsevol regió del món. En gossos causa bacterièmia sense febre, mortalitat fetal,

avortaments, prostatitis, epididimitis, dermatitis de l'escrot, limfadenitis i esplenitis. A l'home provoca septicèmia amb febre, astènia, insomni, impotència sexual, constipació, anorèxia, cefalàlgia, artràlgies, dolors generalitzats, irritació, nerviosisme i depressió entre d'altres.

La transmissió del gos a l'home té lloc sobretot per contacte de l'home amb gosses que han patit avortament. Com a prevenció, caldria aconsellar als propietaris de gossos amb brucel·losi l'eutanàsia i incineració del cadàver.

- **Pasteurel·losi:** Trobem diferents espècies de *Pasteurella* patògenes pels animals i l'home, però sobretot destaca *P. Multocida*. És un bacil pleomòrfic gram negatiu. En els animals el trobem formant part de la flora normal, però en situacions de debilitat o estrès pot desenvolupar la malaltia, caracteritzada sobretot per simptomatologia respiratòria.

El contagi de l'animal malalt a l'home té lloc sovint per mossegada o esgarrapada, produint des de dolor lleu fins a osteomielitis a l'articulació més pròxima al punt d'inoculació del bacteri. El contagi, però, també es pot donar per via respiratòria o digestiva.

El control o prevenció es faria mitjançant l'eliminació de gossos rodamons i la incineració o enterrament en llocs autoritzats dels cadàvers infectats.

- **Tuberculosi:** En els gossos és poc freqüent, però pot produir-se per exposició repetida a humans infectats, o bé per consum de productes contaminats reiteradament. La infecció té lloc via aerògena o via ingestió d'esputs, llet i/o vísceres. Un 75% dels casos estan causats per *Mycobacterium tuberculosis* i l'altre 25% per *M. bovis*.

El quadre clínic que veuríem en els gossos infectats seria anorèxia, letàrgia, vòmits i leucocitosi. La infecció es troba localitzada sobretot a nivell dels ganglis mesentèrics i els pulmons, tot i que també hi ha la possibilitat de causar úlceres gàstriques i lesions renals.

La transmissió de l'animal infectat i l'home pot tenir lloc a través de saliva, tos, femtes i orina. Com a prevenció i control de la malaltia, igual que hem vist anteriorment, es fa sacrificant l'animal i destruint el cadàver de forma segura.

A part d'aquestes, hi ha altres malalties que poden ser transmeses als humans a través de gossos i gats, i per tant, caldrà tenir-ho present a la hora d'eliminar els cadàvers.

També és important tenir present les malalties que poden ser transmeses per l'aigua o els aliments, i en aquests casos caldrà eliminar els cadàvers en zones allunyades de fonts d'aigua potable i aliments, i en llocs controlats per tal d'evitar que es puguin contaminar també les aigües subterrànies.

Malgrat tot, aquest apartat té l'objectiu de parlar de les malalties zoonòtiques més importants, on destaca la Ràbia, el Carbuncle i la Brucel·losi.

2.1. Legislació a nivell europeu (publicada al Diari oficial de la U.E)

- ***Reglament (CE) N° 1609/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009, pel qual s'estableixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals i productes derivats no destinats al consum humà i pel qual es deroga el Reglament (CE) N° 1774/2002 (Reglament sobre subproductes animals) (Annex 14)***

La destinació dels cadàvers dels animals domèstics està regulada per aquest reglament, el qual estableix una sèrie de normes sanitàries aplicables als subproductes animals no destinats al consum humà. A continuació resumim el seu contingut fent un major èmfasi en els apartats que es refereixen al tema que ens ocupa en aquest treball.

Dins d'aquest reglament hi consten tota una sèrie de consideracions que resumirem breument a continuació. En primer lloc, exposa que s'ha arribat a la conclusió de que és essencial que els productes procedents d'animals no aptes pel consum humà d'acord amb la inspecció animal no han d'entrar a la cadena alimentària. També exposa que el reglament no ha d'afectar a l'aplicació de la legislació mediambiental existent ni obstaculitzar el desenvolupament de noves regles de protecció mediambiental, especialment en matèria de residus biodegradables. Una tercera consideració inclosa en el present reglament és que els científics suggereixen que la pràctica d'alimentar una espècie animal amb proteïnes derivades de cossos o parts de la mateixa espècie representa un risc de transmissió de la malaltia, per la qual cosa aquesta pràctica quedarà prohibida com a mesura cautelar.

Dins el reglament hi són presents una sèrie de definicions, nosaltres en destaquem la dels animals de companyia que és definida com a qualsevol animal pertanyent a les espècies que normalment són criades i mantingudes, però no consumides, pels sers humans amb finalitats diferents no relacionades amb la ramaderia.

Al capítol I, s'explica com es classifiquen els subproductes animals i els productes derivats, segons el seu nivell de risc per a la salut pública i la salut animal.

Concretament, a l'article 8 de la secció IV s'indica que els animals domèstics són classificats dins de material de la categoria 1, els quals hauran de ser recollits, transportats i identificats sense endarreriments indeguts tal i com indica l'article 12 del capítol II del Reglament:

- S'eliminarà directament com a residu mitjançant incineració sense processament previ o bé després de processar-ho, per esterilització a pressió si així ho exigeix l'autoritat competent.

- S'eliminarà o valoritzarà, mitjançant incineració, si és un residu; directament sense processament previ o bé, després del seu processament, per esterilització a pressió si així ho exigeix l'autoritat competent i el marcat permanent del material resultant
- Si és diferent del mencionat a l'article 8, lletra a), incisos i) i ii), s'eliminarà mitjançant processament per esterilització a pressió, marcat permanent del material resultant i enterrament en un abocador autoritzat
- Si és el mencionat a l'article 8, lletra f), s'eliminarà mitjançant enterrament en un abocador autoritzat
- S'utilitzarà com a combustible amb o sense processament previ o bé, s'utilitzarà per a la fabricació dels productes derivats mencionat als articles 33, 34 i 36 i s'introduirà en el mercat segons els esmentats articles

La manipulació o l'emmagatzematge intermedis del material de la categoria 1 només s'efectuarà en instal·lacions intermèdies de categoria 1.

El material de categoria 1 només podrà ser importat o exportat de conformitat amb el present reglament.

El Reglament també ens indica que els animals que siguin sacrificats per eradicar una malaltia epizoòtica, entre d'altres, seran classificats dins la categoria 2. Aquests s'hauran de manipular i emmagatzemar en instal·lacions autoritzades. Aquest material haurà de ser recollits, transportats i identificats sense retard.

- S'eliminaran directament com a residus mitjançant la incineració en una planta d'incineració autoritzada
- Es transformarà en una planta de transformació autoritzada, mitjançant l'aplicació d'un mètode específic i s'eliminarà, finalment, com a residus
- Hi ha diversos apartats referents a residus diferents dels animals morts, que no mencionarem pel fet de que no són d'interès en el present treball.

El present reglament indica els procediments de recollida, transport i identificació (etiquetant-los segons les tres categories). Durant el transport els subproductes i productes animals han d'anar acompanyats d'un document comercial o amb un certificat sanitari. Tots els registres dels enviaments hauran de ser conservats.

Per poder enviar subproductes animals i productes derivats, l'estat membre de destí haurà d'haver-ne autoritzat la recepció de material de les categories 1 i 2, i també de les proteïnes animals transformades. Els lots dels subproductes animals degudament identificats es transportaran directament a la instal·lació de destí. Les autoritats competents dels estats membres es comunicaran mitjançant el sistema TRACES (TRAdE Control and Expert System), que serveix per a seguir-ne el moviment dins la UE i pels que provenen de l'exterior.

A continuació s'exposen una sèrie d'**autoritzacions** de les diferents plantes i magatzems.

Aquestes autoritzacions es suspendran immediatament si deixen de complir els requisits que hagin donat lloc a la seva concessió.

Les plantes intermèdies i d'emmagatzematge de les categories 1, 2 i 3 estaran subjectes a l'autorització de l'autoritat competent. Per tal de poder ser autoritzades hauran de complir els requisits que estableix aquest Reglament, l'objectiu és impedir qualsevol risc de propagació de malalties transmissibles.

Les mesures en matèria d'higiene concerneixen: la naturalesa de les instal·lacions, el disseny dels locals, la higiene del personal, la protecció contra les plagues (com insectes, rosegadors i aus), l'evacuació de les aigües residuals, la temperatura de emmagatzematge, i la neteja i desinfecció dels contenidors i dels vehicles de transport, amb excepció dels vaixells.

L'autoritat competent ha de controlar regularment aquests establiments. Les instal·lacions intermèdies s'han de sotmetre a més als controls propis de l'establiment.

Pel que fa a les condicions de les instal·lacions d'incineració i coïncineració estan regulades per la Directiva 2000/76/CE. Tot i que aquesta Directiva no s'aplica a alguns subproductes animals, la seva eliminació s'efectua acord amb aquest Reglament.

Les instal·lacions de baixa i gran capacitat han d'estar autoritzades per l'autoritat competent. Utilitzades únicament per a l'eliminació d'animals de companyia morts, materials de risc especificats o material de les categories 2 i 3, les plantes de baixa capacitat han de respectar unes exigències estrictes pel que fa al disseny i la neteja de les instal·lacions, les condicions d'explotació (emissió de gasos, temperatura), l'abocament de les aigües residuals, els residus (cendres, escòries pesades, pols), el mesurament de la temperatura i les condicions d'incineració dels materials especificats de risc. Si no es respecten els requisits vigents se'ls suspendrà l'autorització immediatament.

Les plantes de transformació de les categories 1 i 2 estaran subjectes a l'autorització de l'autoritat competent, que validarà i controlarà el procés de fabricació. Per obtenir aquesta autorització, aquestes plantes han de complir els requisits que estableix aquest Reglament, que concerneixen a: la naturalesa de les instal·lacions, el disseny dels locals, la higiene del personal, la protecció contra les plagues (com insectes, rosegadors i aus), l'evacuació de les aigües residuals, la temperatura d'emmagatzematge, i la neteja i desinfecció de les instal·lacions i els vehicles.

En funció de la categoria dels subproductes animals, es poden utilitzar set mètodes de transformació. Aquests mètodes, descrits en l'annex V, varien en funció de la dimensió granulomètrica de la matèria primera, la temperatura assolida en el procés de tractament tèrmic, la pressió aplicada i la durada del procés. Un d'aquests mètodes és específic per als subproductes animals derivats del peix. El mètode de transformació 1 s'aplicarà als cadàvers d'animals domèstics, que com hem comentat, estaran classificats a la categoria 1, i ocasionalment, a la categoria número 2.

El mètode de transformació nº 1 està dividit en els següents apartats:

- Reducció: si la dimensió granulomètrica de les partícules dels subproductes animals que han de transformar és superior a 50 mm, s'haurà de reduir utilitzant l'equip adequat, calibrant de manera que la dimensió de les partícules després de la reducció no superi els 50 mm. L'eficàcia de l'equip haurà de ser controlada diàriament i s'haurà de fer un registre de les seves condicions. En cas que als controls es detectés l'existència de partícules més grans de 50 mm, s'hauria d'aturar el procés i s'haurien de fer les reparacions necessàries abans de reprendre.
- Temps, temperatura i pressió: després de la reducció, els subproductes animals s'han de tractar tèrmicament a una temperatura interna superior a 133 ° C a una pressió (absoluta) d'almenys 3 bars produïda per vapor saturat durant un període mínim de 20 minuts. Aquest tractament pot ser aplicat com a procés únic o com una fase d'esterilització anterior o posterior al procés. La transformació es pot dur a terme mitjançant un sistema de pressió contínua o discontinua.

Excepcions relatives a l'eliminació dels subproductes animals

L'autoritat competent podrà decidir, si és necessari, que els animals de companyia morts puguin ésser eliminats com a residus mitjançant enterrament, els subproductes animals procedents de zones remotes podran ser eliminats mitjançant incineració o enterrament in situ.

L'autoritat competent també pot decidir que els cadàvers o subproductes animals puguin ser eliminats com a residus mitjançant incineració o enterrament in situ en cas brot d'una de les malalties de la llista A de l'Oficina Internacional d'Epizooties (OIE), quan l'autoritat competent denegui el seu transport a la planta d'incineració o transformació més propera davant el perill de propagar riscos sanitaris o perquè la capacitat d'aquestes plantes hagi quedat desbordada per l'extensió de l'epizootia.

Controls i inspeccions

- Controls propis

Els encarregats i propietaris de les plantes intermèdies i de transformació han d'aplicar un procediment permanent desenvolupat d'acord amb els principis del sistema d'anàlisi de riscos i punts crítics de control.

Si algun dels resultats de les proves no s'ajusta amb les disposicions, l'encarregat haurà d'informar a l'autoritat competent, haurà de determinar la causa, paralitzar l'enviament del material contaminat, incrementar la freqüència dels controls de producció i ordenar la descontaminació adequada a les instal·lacions.

- Controls oficials

L'autoritat competent farà, regularment, inspeccions i controls a les plantes autoritzades. La freqüència de les inspeccions es farà segons les dimensions de les plantes, del tipus de producte que s'hi fabriqui i segons l'avaluació de riscos.

Cada Estat membre elaborarà una llista de les plantes autoritzades i cadascuna rebrà un número oficial d'identificació.

- Controls comunitaris

Els experts de la comissió podran efectuar controls in situ en col·laboració amb les autoritats competents dels Estats membres. La comissió informará a l'autoritat competent del resultat d'aquests controls.

Importació i trànsit de determinats subproductes animals

Les disposicions aplicables a la importació d'aquests subproductes no seran ni més ni menys favorables que les que s'apliquen dins la Comunitat.

Només s'importaran productes que provenguin de tercers països que figurin a una llista actualitzada on s'hi considerin els criteris relatius a la legislació i la situació sanitària del país. Així mateix, els establiments i plantes que desitgin exportar els seus productes, hauran de tenir l'aprovació de les autoritats competents dels tercers països i inscriure's a una llista comunitària.

Disposicions finals

Després de consultar al comitè científic pertanyent sobre tota qüestió que pugui afectar a la salut animal o pública, la Comissió podrà decidir fer una modificació o ampliació dels annexes, així com adoptar les mesures transitòries adients.

La comissió està assistida pel Comitè Permanent de la Cadena Alimentària i de Sanitat Animal i altres comitès científics adients.

Disposicions nacionals

Els estats membres comunicaran a la Comissió el text de les disposicions del Dret nacional que adoptin en àmbits de la seva competència els quals afecten directament a la correcta aplicació del Reglament present

Derogació

Quedarà derogat el Reglament (CE) N° 1774/2002 amb efectes a partir del 4 de març del 2011. Les referències al Reglament (CE) N° 1774/2002 s'entendran com referides al present Reglament i es llegiran segons el quadre de correspondències que figura a l'annex

- **Directiva 91/689/CEE del Consell, del 12 de desembre de 1991, relativa a residus perillosos (Annex 15)**

Aquesta directiva inclou tres annexos que corresponen al tipus de residu que representaria un cadàver.

- L'annex 1 inclou les substàncies anatòmiques ja siguin residus hospitalaris o clínics.
- L'annex 2 inclou els residus que puguin contenir substàncies infeccioses
- L'annex 3 inclou els residus que puguin ésser considerats com a perillosos, entre d'altres hi ha els residus infecciosos, que els defineix com a aquells que contenen microorganismes viables o les seves toxines o bé que puguin ser causants de malaltia a l'ésser humà o altres organismes vius.

Els cadàvers dels animals domèstics són considerats com a residus urbans a la legislació. La llei 10/1998 té com a finalitat la prevenció de la producció de residus, estableix un règim jurídic de la seva producció i gestió i en fomenta la reutilització, el reciclatge, i altres formes de valoració. També regula els sòls contaminats, amb l'objectiu de protegir el medi ambient i la salut de les persones.

A continuació exposarem algunes de les definicions que inclou la llei que hem mencionat i són d'interès pel tema que estem tractant:

- *Residu*: substància o objecte dels quals el generador o posseïdor se n'ha desprès o té la intenció o obligació de desprendre-se'n.
- *Residu urbà o municipal*: són els que es generen als domicilis particulars, comerços, oficines i serveis, així com aquells que no tinguin la classificació de

peril·losos i que per la seva naturalesa o composició puguin assimilar-se als produïts als llocs o activitats anteriors.

També són considerats residus urbans els següents:

- Residus procedents de la neteja de vies públiques, de zones verdes, àrees recreatives i platges
 - Animals domèstics morts, així com mobles, objectes i vehicles abandonats
 - Residus i runa procedents d'obres menors de construcció i reparació domiciliària.
-
- *Reciclatge*: és la transformació dels residus dins d'un procés de transformació dels residus, dins d'un procés de producció, per al seu fi inicial o per altres finalitats, inclòs el compostatge i la biometanització, però no la incineració o recuperació d'energia
 - *Eliminació*: tot procediment dirigit, a l'abocament dels residus o bé a la seva destrucció, total o parcial, realitzat sense posar en perill la salut humana i sense utilitzar mètodes que puguin causar perjudicis al medi ambient. En tot cas estaran inclosos en aquest concepte els procediments enumerats a l'annex IIA de la Decisió de la Comissió (96/350/CE) del 24 de maig de 1996, així com els que figuren en una llista que, en el seu cas aprovi el Govern.

A la present llei hi consta que la gestió dels residus urbans (recollida, transport i eliminació) és competència administrativa de les entitats locals i haurà de ser realitzada de la manera que consti a les Ordenances Municipals respectives, aquesta gestió ha de ser orientada en major o menor mesura per les Comunitats Autònomes.

- ***Directiva 1999/31/CE del Consell, de 26 d'abril de 1999, en relació amb l'abocament de residus (Annex 16)***

Aquesta Directiva ha estat modificada posteriorment pel Reglament (CE) N° 1882/2003 del Parlament Europeu i del Consell, de 29 de setembre de 2003, i pel Reglament (CE) N° 1137/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2008.

Pretén establir criteris i normes per a l'eliminació de residus en abocadors i que aquesta eliminació es faci de forma segura i controlada . Així mateix, pretén fomentar i augmentar la quantitat de residus que es reutilitzen i reciclen.

Estableix els requisits que han de complir els abocadors; localització, condicionament, gestió, control i les mesures de prevenció i protecció contra contaminacions del medi ambient i també de les aigües superficials i subterrànies.

Als articles 2,3,4,5 i 6 es parla del concepte de residu i de les seves varietats, de l'àmbit d'aplicació d'aquesta directiva, de les diferents classes d'abocadors que poden existir i

dels residus admesos i no admesos a cada tipus. En aquests articles es classifiquen els residus en municipals o urbans, perillosos i no perillosos i inerts; no es troba cap referència pel que fa a dintre de quin grup es classifiquen els cadàvers dels animals de companyia.

Des de l'article 7 al 13 s'explica la manera com s'autoritza la construcció d'un abocador i la documentació necessària per a fer-ho, així com els procediments de vigilància i control una vegada l'abocador entra en funcionament i les condicions que ha d'incomplir per a procedir al tancament de l'abocador.

La directiva té un seguit d'annexos on s'expliquen de manera més extensa els principals objectius:

- Annex 1: requisits generals per a tota classe d'abocadors
 - Annex 2: criteris i procediments per a l'admissió de residus
 - Annex 3: procediments de control i vigilància en les fases d'explotació i de manteniment posterior
-
- ***Decisió 2000/532/CE de la Comissió, del 3 de maig, que substitueix la Decisió 94/3/CE de la Comissió, de 20 de desembre, per la qual s'estableix una llista de residus de conformitat amb la lletra a) de l'article 1 de la Directiva 75/442/CEE del Consell relativa als residus (Annex 17)***

Aquesta Decisió ha estat modificada per la Decisió 2001/118/CE de la Comissió de 16 de gener de 2001, la Decisió 2001/119/CE de la Comissió de 22 de gener de 2001 i la Decisió 2001/573/CE del Consell, de 23 de juliol de 2001, i rectificada per la Rectificació, DO L 112 de 27.4.2002, p. 47 (2001/118/CE).

La Decisió aprova la Llista Europea de Residus (LER) que hauran de ser inclosos en el Catàleg Europeu de Residus (CER) (*Annex 18*).

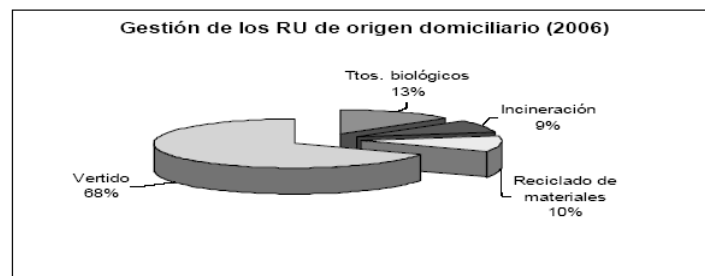
La LER és una relació de tots els residus possibles ordenats per fonts de producció.

Presenta un annex on trobem la llista complerta de residus i se'ns explica el criteri de classificació i com buscar un determinat residu a la llista; per exemple, cada tipus de residu respon a un codi de 6 dígit, i els 2 primers fan referència a la font. També explica el criteri i les característiques i propietats que ha de tenir un residu per a ser considerat perillós.

Els cossos d'animals de companyia morts es troben dins la categoria 18 (Residus d'investigació, diagnòstic, tractament o prevenció de malalties animals), el seu codi complet és el 180203, i el nom de la categoria on pertanyen és la de "Residus de recollida i eliminació dels quals no és objecte de requisits especials per a prevenir infeccions". Aquests residus són considerats no perillosos.

2.2. Legislació a nivell espanyol (publicada al BOE)

A l'Estat espanyol, igual que en altres països europeus, s'ha produït un increment de la generació de residus paral·lel al creixement econòmic. La sensibilització creixent pel medi ambient i contra el canvi climàtic per part de les Administracions, els sectors econòmics i la societat en general, han impulsat la creació d'infraestructures pel tractament de residus. Però considerant que el rendiment obtingut és inferior a l'esperat, i veient que la gran majoria de residus acaben als abocadors (tal i com es pot veure al gràfic adjunt), el 20 de gener de 2009 es publica al BOE l'Acord del Consell de Ministres per el que s'aprova el Pla Nacional Integrat de Residus per al període 2008-2015. (*Annex 19*)

Gràfica 1. Destinació final dels residus urbans d'origen domiciliari de l'any 2006. En aquesta gràfica publicada al BOE es pot observar que la immensa majoria de residus d'origen urbà van acabar essent abocades 68%, un 13% van rebre tractaments biològics, un 10% de matèries es reciclaren i un 9% es varen incinerar.

Els objectius generals d'aquest pla són els següents:

- Modificar la tendència actual del creixement de la generació de residus.
- Eradicar l'abocament il·legal.
- Disminuir l'abocament i fomentar de manera eficaç: la prevenció i la reutilització, el reciclatge de la fracció reciclable, així com altres formes de revalorització de la fracció de residus no reciclable.
- Completar les infraestructures de tractament i millorar el funcionament de les instal·lacions existents.
- Obtenir estadístiques fiables en matèria d'infraestructures, empreses gestores i producció i gestió de residus.
- Avaluar els Instruments econòmics i en particular els fiscals que s'han posat en pràctica per promoure canvis en els sistemes de gestió existents.
- Identificar la conveniència de la seva implantació de forma harmonitzada en totes les comunitats autònomes.
- Consolidació dels programes de I + D + i (investigació, desenvolupament i innovació) aplicats als diferents aspectes de la gestió dels residus, incloent anàlisi de l'eficiència dels sistemes de recollida, optimització

dels tractaments i avaluació integrada dels processos complets de gestió, des de la generació fins l'eliminació.

En el BOE on es publica l'acord i l'aprovació del mencionat pla hi consten les següents legislacions específiques que s'apliquen als residus urbans d'origen domiciliari:

- **Reial Decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel que es regula l'eliminació de residus mitjançant dipòsits en abocadors. (Annex 20)**

Correspon a l'adaptació a nivell estatal de la Directiva Europea 1999/31. Pretén establir un marc jurídic i tècnic adaptat per a les activitats d'eliminació de residus mitjançant la utilització d'abocadors, alhora regula les característiques d'aquest i la forma correcta de gestionar-los i explotar-los amb la finalitat de protegir la salut de les persones i el medi ambient.

L'article 2 defineix els conceptes que apareixen al reial decret, tals com residu, gasos d'abocador o lixiviats. A l'article 4 se'n explica els diferents tipus d'abocador i als següents dos articles s'enumeren els residus que són adequats i els que no ho són per als abocadors.

Aquest Reial Decret presenta annexos, sent els més destacats:

- Annex I: requisits generals per a tota classe d'abocadors
- Annex II: criteris i procediments per a l'admissió de residus
- Annex III: procediments de control i vigilància en la fase d'explotació i de posterior manteniment

- **Reial Decret 653/2003, del 30 de maig, sobre incineració de residus. (Annex 21)**

Té com objectiu establir els requisits que han de complir les activitats d'incineració i coïncineració per aconseguir reduir el màxim possible la contaminació mediambiental i limitar els riscos per als éssers humans. Aquest Reial Decret no inclou la incineració de cadàvers d'animals.

A l'article 8 s'expliquen les condicions de disseny, d'equipament, construcció i explotació de les instal·lacions.

A l'article 11 es defineixen els valors límits d'emissió a l'atmosfera dels gasos d'escapament produïts per aquestes empreses; en posteriors articles s'explica com es realitza la inspecció i la mesura d'aquests valors per assegurar-se'n que no traspassen els límits legals.

Aquest Reial Decret inclou sis annexos on s'introdueixen i expliquen les fórmules i tècniques necessàries a l'hora de passar la inspecció i mesurar la quantitat de gasos contaminants que genera l'empresa.

- **Reial Decret 1429/2003**, de 21 de novembre, pel que es regulen les condicions d'aplicació de la normativa comunitària en matèria de subproductes d'origen animal no destinats al consum humà (*Annex 22*)

Té com objectiu l'aplicació a nivell d'Espanya del Reglament (CE) Nº 1774/2002. Els articles 5 i 6 s'exposen les característiques zoosanitàries que han de complir els aliments que continguin proteïnes i que vagin dirigits al consum animal així com la normativa de venda i exportació de productes destinats a animals de companyia.

Es pot destacar l'article 8 on s'exposen les excepcions relatives a la utilització de subproductes d'origen animal i l'article 9 on s'exposen les excepcions relatives a l'eliminació dels subproductes animals.

- **Llei 11/1997**, del 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos i el Reglament que la desenvolupa, aprovat pel Reial Decret 782/1998 i les posteriors modificacions d'ambdós. (*Annex 23*)

L'objectiu d'aquesta llei és el de prevenir i reduir l'acció nociva de la gestió de residus d'envasos sobre el medi ambient. Per aconseguir aquest objectiu s'estableixen mesures adreçades a prevenir la producció de residus d'envasos i a promoure la seva reutilització, reciclatge i altres formes de valorització.

A l'article 2 es defineix què és un envàs, gestió d'un residu d'envàs i prevenció, entre altres termes.

Al capítol II es presenten els principis d'actuació en matèria de prevenció, reutilització i reciclatge dels residus d'envasos, mentre que al capítol V s'indiquen els requisits dels envasos i les condicions de seguretat que han de complir.

- **Llei 10/1998**, de 21 d'abril, de residus (comentada anteriorment) (*Annex 24*)

És l'adaptació a nivell estatal de la Directiva Comunitària 91/156. Té com objectiu prevenir la producció de residus, establir el marc jurídic de producció i gestió i fomentar, en ordre decreixent la reducció, reutilització, reciclatge i altres formes de valorització, així com la regulació dels sòls contaminats amb la finalitat de protegir el medi ambient i la salut dels éssers humans.

A l'article 3 ens parla del concepte de residu i dels diferents tipus que existeixen, classificant els cadàvers d'animals de companyia com a residus urbans o municipals; per pertànyer a aquesta categoria, es consideren no perillosos.

A l'article 11 explica l'obligació dels propietaris dels animals domèstics que no puguin gestionar ells mateixos el cadàver del seu animal, a entregar-lo a una entitat gestora de residus, ja sigui el seu veterinari o portar-lo directament a una incineradora o cementiri. També estan obligats a mantenir el cadàver sota condicions higièniques i segures mentre es procedeix a la seva eliminació; sol fer referència a mantenir-lo refrigerat o congelat.

A l'article 12 es prohibeix l'abocament dels residus de forma incontrolada, per tant, els propietaris d'animals de companyia no poden eliminar el cadàver de la seva mascota si no ho fan de forma segura.

L'article 15 categoritza les clíniques veterinàries com a entitats que s'encarreguen d'activitat no relacionades amb la transformació, eliminació d'un residu (és a dir, s'ocupen dels passos anteriors; emmagatzematge, transport i/o recollida) i els obliga a notificar la realització d'aquest tipus d'activitats a la seva comunitat autònoma.

Finalment, la llei presenta un annex on es categoritzen els residus en 16 classes diferents. Els cadàvers d'animals de companyia queden classificats dintre de la setzena classe.

- ***Llei 16/2002, de l'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació. (Annex 25)***

L'objectiu d'aquesta llei és evitar, sempre que sigui possible, reduir i controlar la contaminació de l'atmosfera, de l'aigua i del sòl i per a aconseguir-ho, s'estableix un sistema de prevenció i control integrats de la contaminació.

Al títol II s'estableixen els límits d'emissió i les mesures tècniques adequades per a cada límit.

Els annexes d'aquesta llei són:

- Annex I: categories d'activitats i instal·lacions que suposen l'emissió de contaminants
- Annex II: s'exposen les normes que han de seguir les empreses

- ***Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal. (Annex 26)***

La legislació sobre sanitat animal ha tingut la seva base fonamental en la Llei d'epizoòties de 20 de desembre de 1952 i en el Reglament que la desenvolupa, aprovat pel Decret de 4 de febrer de 1955. Ha constituït un instrument de gran utilitat en la prevenció, lluita i control de les malalties dels animals, tant de caràcter epizoòtic com enzoòtic, que estaven assentades durant la primera meitat del segle passat a Europa i el món. Aquesta llei ve a substituir la Llei d'epizoòties de 20 de desembre de 1952, i a complementar el Reglament d'epizoòties, aprovat pel Decret de 4 de febrer de 1955.

Les finalitats fonamentals d'aquesta llei són:

- Prevenció, lluita, control i eradicació de les malalties dels animals
- Millora de la sanitat animal, així com de les explotacions dedicades a la seva cria
- Protecció de la salut humana i animal mitjançant la lluita i prevenció de malalties de caràcter epizoòtic
- Protegir la salut humana de malalties transmissibles a través del consum de productes obtinguts d'animals

Tot i que és una llei molt relacionada amb el món de la veterinària, se centra bàsicament en els animals de renda, ja que són molt poques les malalties que ens poden transmetre els animals de companyia, a més, també s'ha de tenir en compte que no consumim aliments procedents d'aquests últims.

A l'article 3 ens defineixen un seguit de conceptes, entre ells, els animals de companyia; animals que posseeix l'ésser humà, sempre i quan el seu destí no sigui el consum o aprofitament per lucrar-se. També ens defineix el concepte d'animals domèstics com els animals de companyia que tenen com a finalitat viure en domesticitat a la llar, així com la finalitat d'acompanyament, conducció i ajuda de persones.

A l'article 5 descriu l'obligació que té qualsevol ciutadà a comunicar a l'autoritat competent i de la forma més ràpida que li sigui possible, l'existència d'un focus de malaltia de caràcter epizoòtic o de qualsevol altra patologia que se sospiti que pugui estar inclosa dintre de les malalties de declaració obligatòria.

A l'article 7 se'ns indiquen les obligacions dels particulars que posseeixin animals. Una d'aquestes és la de procedir a l'eliminació o destrucció dels cadàvers d'animals i altres productes d'origen animal que tinguin sota la seva responsabilitat de la forma que indica la normativa específica per a cada cas. També ens indica la prohibició d'abandonar els animals sota la seva responsabilitat i tampoc els seus cadàvers. Per últim, ens parla de l'obligació de costejar, entre altres coses, l'eliminació dels cadàvers dels animals que tingui una persona en possessió.

Finalment, podem destacar el capítol II, on ens parlen de la lluita, control i eradicació de les malalties animals. Concretament a l'article 16 es defineixen les obligacions dels particulars, entre altres, han de mantenir els seus animals en bon estat sanitari, efectuar les revisions i controls necessàries per evitar l'aparició d'aquestes malalties, aplicar les mesures adients per lluitar, controlar o eradicar les malalties d'origen animal, així com consentir la seva aplicació.

- ***Ordre MAM/304/2002, de 8 de febrer, per la que es publiquen les Operacions de Valorització i Eliminació de Residus i la Llista Europea de Residus (LER) (Annex 27)***

Aquesta ordre planteja dues disposicions:

- 1a. Es publiquen les operacions de valorització i eliminació de residus de conformitat amb la Decisió 96/350/CE, de la Comissió, de 24 de maig, per la qual es modifiquen els annexos IIA y IIB de la Directiva 75/442/CEE, del Consell, relativa als residus. La Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, considera que els animals de companyia morts es poden eliminar com a residus.
- 2a. Ens parla de la incorporació directa i sense modificacions a la normativa espanyola de la Llista Europea de Residus, aprovada per la

Decisió 2000/532/CE de la Comissió, del 3 de maig, que substitueix la Decisió 94/3/CE de la Comissió, de 20 de desembre, per la que s'estableix una llista de residus de conformitat amb la lletra a) de l'article 1 de la Directiva 75/442/CEE del Consell relativa als residus.

2.3. Legislació a nivell català (publicada al Diari oficial de la Generalitat de Catalunya)

En el mateix BOE inclou les legislacions aplicables en cadascuna de les comunitats autònomes, les que es refereixen a Catalunya són les següents:

- ***Llei 6/1993, del 15 de juliol, reguladora dels residus.*** S'ha modificat per les següents:
 - ***Llei 11/2000, del 13 de novembre, reguladora de la incineració de residus.***
 - ***Llei 15/2003, del 13 de juny, de modificació de la Llei 6/1993, del 15 de juliol, reguladora dels residus.***
 - ***Llei 8/2008, del 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus*** (aquesta norma deroga l'anterior Llei 15/2003, del 13 de juny, de finançament de les infraestructures de tractament de residus i del cànon sobre la deposició de residus)
 - Programa de gestió de residus municipals de Catalunya (PROGEMIC 2007-2012)
 - Programa de gestió de residus industrials de Catalunya (PROGRIC 2007-2012)
 - Programa de gestió de residus de la construcció de Catalunya (PROGROC 2007-2012)
 - Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya (PTSIRMC 2005-2012).
 - ***Llei 9/2008, de 10 de juliol, de modificació de la Llei 6/1993, del 15 de juliol, reguladora dels residus***

Totes aquestes lleis han passat a constituir un text únic, per la qual cosa han quedat derogades i actualment ens hem de basar en el següent decret:

- ***Decret Legislatiu 1/2009, de 21 de juliol pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus (Annex 28)***

L'objecte d'aquesta Llei és la regulació de la gestió dels residus en l'àmbit territorial de Catalunya, en el marc de les competències de la Generalitat en matèria d'ordenació del territori, de protecció del medi ambient i de preservació de la natura.

A l'article 3 es defineixen tots els conceptes relacionats amb els residus i la seva gestió i ens defineix com a residu municipal els cadàvers d'animals domèstics.

A l'article 22 ens parla de les persones productores i posseïdores de residus, especificant que aquelles que no estiguin adscrites a un servei públic de recepció obligatòria poden gestionar directament els residus que generin o posseeixin o bé lliurar-los a una persona gestora autoritzada per a la valorització o la disposició del rebuig dels residus, en les condicions que estableixen aquesta Llei i les disposicions específiques o complementàries que regulin determinades categories de residus. A més, al següent article, s'especifiquen les obligacions dels productors i posseïdors de residus, tal com garantir que els residus que generen siguin gestionats tal i com indica la Llei i l'obligació de fer-se càrrec de les despeses que suposi la gestió d'aquests residus.

A l'article 24 parla de les obligacions dels gestors de residus, per tant, dintre d'aquest apartat, es fa referència a les clíniques veterinàries. Cal que les empreses gestores obtinguin prèviament les llicències necessàries per a la construcció de les instal·lacions i l'exercici de les activitats. També han de garantir que tot el procés de gestió que porten a terme, es realitzi sense posar en perill la salut humana ni tampoc han de posar en perill el medi ambient.

Per últim, podem destacar l'article 34 del Decret on ens classifica els residus com:

- Especials: residus qualificats com a peril·losos per la normativa bàsica de l'Estat i per la normativa de la Unió Europea
- No especials: residus qualificats com a no peril·losos per la normativa bàsica de l'Estat i per la normativa de la Unió Europea
- Inerts: residus no especials que no experimenten transformacions físiques, químiques o biològiques significatives. Els residus inerts no són residus solubles ni combustibles, ni reaccionen físicament ni químicament de cap altra manera, ni són biodegradables, ni afecten negativament les altres matèries. La lixivibilitat total, el contingut de contaminants dels residus i l'ecotoxicitat del lixiviat han de ser insignificants i no han de comportar cap risc per a la qualitat de les aigües superficials o subterrànies.

Els cadàvers d'animals de companyia, per tant, quedarien classificats com a residus no especials.

Altres Decrets a tenir en consideració són:

- **Decret 92/1999**, de 6 d'abril, de modificació del Decret 34/1996, de 9 de gener, pel qual s'aprova el Catàleg de residus de Catalunya (*Annex 29*)

Com a trets més destacables del nou Catàleg de residus de Catalunya, cal posar en relleu que respecta l'estructura en grups i subgrups de l'anterior Catàleg, introdueix modificacions en la classificació dels residus, regula un procediment contradictori per a la seva catalogació i elimina l'índex de perillositat dels residus especials.

L'annex d'aquest Decret correspon al Catàleg de residus, en el qual trobem classificats els residus en tres categories: residus especials (ES), no especials (NE) i inerts (IN). Com ja hem mencionat abans, els cadàvers d'animals són classificats com residus no especials.

La codificació del residu es realitza mitjançant un codi de sis dígits que reflecteix millor les seves característiques, composició i origen. En el cas d'animals morts el codi de residu (CJR) és 180302. Els dos primers dígits indiquen el grup a què pertanyen, els dos següents indiquen el subgrup i dos tercers indiquen el tipus de residu. (D 34/1996).

El Catàleg de Residus de Catalunya regula com a formes de gestió dels residus les activitats de valorització, tractament i disposició del rebuig.

- Activitats de valorització (VAL): indiquen les diferents possibilitats de valorització en cada cas, ja sigui per la comercialització, la reutilització o el reciclatge. En el cas dels cadàvers d'animals és V31 que indica recuperació de teixits i òrgans animals.
- Tractament i disposició del rebuig (TDR): indica els sistemes òptims de tractament i de disposició del rebuig per a cada residu, ordenats de més a menys segons l'aplicació òptima. Pels animals morts tenim T21 que indica incineració de residus no halogenats i T12 que indica deposició de residus no especials.

El Catàleg, per altra banda, especifica infraccions i sancions d'acord amb el que disposa la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus (D 34/1996).

- **Decret 27/1999**, de 9 de febrer, de la gestió dels residus sanitaris (*Annex 30*)

Aquest Decret té com objecte l'ordenació i el control dels residus sanitaris a Catalunya; la esmentada gestió ha de comprendre les activitats de classificació, recollida, emmagatzematge, transport, tractament i disposició del rebuig amb l'objectiu de

mantenir la protecció de la salut pública, la defensa del medi ambient i la preservació dels recursos naturals

A l'article 2 es defineixen els residus sanitaris com els objectes i residus generats en centres, serveis i establiments sanitaris, dels quals els seus posseïdors o productors es desprenen o tenen l'obligació de desprendre's. S'inclou dins de la llista de centres generadors de residus sanitaris, els centres veterinaris i els serveis veterinaris assistencials.

També trobem dintre d'aquest article, la classificació dels residus:

a) Residus sense risc o inespecífics:

- Grup I: són residus inerts i no especials que no plantegen exigències especials en la seva gestió ni dins ni fora del centre generador. S'inclouen el material d'oficines i despatxos, jardineria, bars, menjadors, cuines, i en general els residus que no deriven directament d'una activitat sanitària.

- Grup II: residus inerts i no especials que no plantegen exigències especials en la seva gestió fora del centre, però que dintre del centre sí que poden resultar de risc per malalts amb les defenses baixes. S'inclouen els materials de cures, guixos, robes i materials d'un sol ús bruts amb sang, secrecions, cadàvers d'animals).

b) Residus de risc o específics:

- Grup III: residus especials que poden generar riscos per a la salut de les persones i requereixen l'adopció de mesures de prevenció en la recollida, l'emmagatzematge, el transport, el tractament i disposició del rebuig, tant dins com fora del centre generador. S'inclouen els residus sanitaris infecciosos (capaços de transmetre alguna de les malalties infeccioses relacionades a l'annex d'aquest Decret, com diftèria, àntrax, tuberculosi), residus d'animals d'investigació i/o experimentació inoculats biològicament, sang i hemoderivats, agulles i material punyent usat, vacunes i cultius d'agents infecciosos.

- Grup IV: residus especials no inclosos en el grup III. Per a la seva gestió aquests residus estan subjectes a requeriments especials des del punt de vista higiènic i mediambiental, tant dins com fora del centre generador. S'inclouen els medicaments caducats, restes de substàncies químiques, els olis minerals, residus de laboratoris radiològics, residus radioactius i residus citotòxics (envasos, materials, restes. que hagin estat en contacte amb medicaments per al tractament de càncer).

L'annex d'aquest Decret fa referència als residus capaços de transmetre les infeccions que generen els residus sanitaris específics:

- Febres hemorràgiques víriques: febre del Congo-Crimea, febre de Lassa, marburg, ebola, febre argentina (Junin), febre boliviana (Machupo), complex encefàlic transmès per artròpodes vectors (arbovirus) i tots els residus contaminats.
- Brucel·losi: residus contaminats amb pus.
- Diftèria: residus contaminats amb secrecions respiratòries.
- Diftèria cutània: residus contaminats amb secrecions de lesions cutànies.
- Còlera: residus contaminats amb femta.
- Encefalopatia Creutzfeldt-Jakob: residus contaminats amb líquid cefaloraquidi/altres.
- Brom: residus contaminats amb secrecions de lesions cutànies.
- Tularèmia: residus contaminats amb secrecions respiratòries.
- Àntrax: residus contaminats amb pus o secrecions respiratòries
- Pesta: residus contaminats amb pus.
- Ràbia: residus contaminats amb secrecions respiratòries.
- Febre Q: residus contaminats amb secrecions respiratòries.
- Tuberculosi activa: residus contaminats amb secrecions respiratòries

- **Decret 93/1999**, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus (*Annex 31*)

L'objectiu d'aquest Decret és regular el control de les activitats de producció i gestió de residus i vincular el grau de rigor en el seu control al risc ambiental que poden suposar segons els tipus de residus i cada tipus d'activitat. S'aplica a les activitats de producció, possessió, transport o gestió de substàncies o productes que tenen la consideració de residus, d'acord amb la normativa aplicable.

A l'article 22 s'enumera la documentació necessària per a realitzar el control de la gestió dels residus (comentada a l'apartat de conceptes teòrics)

L'Agència de Residus de Catalunya (*nova denominació de la Junta de Residus a partir de la publicació de la Llei 15/2003, de 13 de juny, de modificació de la Llei 6/1993 del 15 de juliol, reguladora dels residus*), és una entitat de dret públic, regulada per l'article 1.b del Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text reformat de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana.

Són de la seva competència els residus que es generen a Catalunya i els que es gestionen al seu àmbit territorial. S'encarrega dels residus municipals, industrials, comercials, sanitaris, enderrocs, excedents de dejeccions ramaderes, residus d'aparells elèctrics i electrònics, vehicles i neumàtics fora d'ús, envasos, olis minerals, PCB/PCT, piles i altres acumuladors, frigorífics, fluorescents i efluent vinícoles.

Els seus principals objectius per millorar la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya i protegir el medi ambient són: promoure la minimització de residus i la seva perillositat, fomentar la recollida selectiva, valoritzar els residus, disposar els desaprofitaments, recuperar espais i sols degradats per descarregues incontrolades de residus o per contaminants.

En el nostre cas els cadàvers d'animals es poden considerar residus sanitaris i també residus municipals. Els residus municipals es defineixen a l'article 3 del Decret Legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus. Els residus sanitaris, com ja hem comentat abans, són aquells generats en centres de salut, centres veterinaris i laboratoris, que poden ser de risc i que han de ser gestionats de manera específica.

L'Agència de Residus de Catalunya classifica els residus sanitaris de la següent forma:

- Grups I i II: residus sense risc, assimilables als municipis
- Grup III: residus amb risc que s'han de tractar per esterilització per autoclau més una posterior trituració. També són assimilables als municipis
- Grup IV: residus amb risc, classificats com a citotòxics. El material contaminat químicament anirà a incineració com a residu especial, els materials radioactius seran gestionats per ENRESA i, per últim, els altres residus químics rebran un tractament físico-químic.

L'empresa que efectuï operacions de recollida i transport de residus sanitaris dels grups III i IV (excepte pels residus radioactius) ha d'estar autoritzada per l'Agència de Residus de Catalunya. Per obtenir l'autorització s'ha de presentar la sol·licitud normalitzada i aportar, per cada vehicle, la documentació següent:

- targeta d'inspecció de vehicles (fitxa tècnica del vehicle)
- resguard de dipòsit corresponent de la Caixa General de Dipòsits de la Generalitat de Catalunya avalant que s'ha dipositat la fiança requerida per a cada vehicle

Pel que fa a la gestió dels residus sanitaris, hem de tenir en compte que els residus del grup I i II es consideren, fora del centre on es produeixen, residus municipals, i l'ajuntament o l'ent municipal corresponent serà qui assegurarà la correcta gestió fora del centre, d'aquests residus. Però, els cadàvers d'animals són una excepció i la seva gestió sempre es fa amb la corresponent fitxa d'acceptació i full de seguiment, documents que es faciliten i validen a l'Agència de Residus de Catalunya. Això implica la relació directa entre el centre productor, el transportista i l'empresa de tractament i, per tant, la responsabilitat subsidiària en la destinació i el tractament dels residus generats.

En el cas dels residus del grup III i IV, el centre generador dels residus i la instal·lació de tractament autoritzada per l'Agència de Residus de Catalunya han de signar la fitxa d'acceptació corresponent. A més, el transport -que efectua un transportista autoritzat- s'ha de formalitzar mitjançant un full de seguiment.

Les instal·lacions de tractament també han de disposar d'un llibre oficial de control dels residus, on s'ha d'enregistrar l'activitat de la instal·lació i que ha d'estar a disposició de les autoritats competents i han de trametre a l'Agència de Residus de Catalunya, mensualment, les dades dels residus tractats, tant la quantitat com la seva procedència.

2.4. Concepte de SANDACH

El Reglament (CE) NÚM. 1774/2002 del parlament europeu i del consell de 3 d'octubre de 2002 (posteriorment derogat pel reglament explicat a l'apartat 2.1) introduïa un nou concepte, encara utilitzat, que és el de la classificació dels productes SANDACH, el quals es defineixen com: “els cossos sencers o parts d'animals o productes d'origen animal de les 3 categories en les quals es classifiquen, no destinats a consum humà, incloent òvuls, embrions i esperma”. Per tant, dintre d'aquest concepte s'inclouen també els cadàvers d'animals de companyia.

Segons la valoració comercial dels productes, tenim **dos tipus de SANDACH**:

- Sense possibilitat de valoració comercial d'acord amb la legislació, atès que poden representar un perill per a la salut o el medi ambient (per exemple els cadàvers d'animals, els MER, etc.), i per aquest motiu han de ser recollits, transportats, ser sotmesos a tractaments de transformació per evitar-ne la perillositat, i posteriorment han de ser eliminats.
- Els que tenen possibilitat de valoració comercial (per exemple els greixos per usar-los a la indústria química i cosmètica) atès que no presenten cap tipus de risc, i que un cop sotmesos a tractament adequats en establiments especialitzats, poden ser destinats a la fabricació de productes tècnics (com ara fertilitzants, trofeus de caça, cuiros, cordes per a instruments musicals o material esportiu, reactius de laboratori, biogàs, biodièsel) o en casos molt concrets, usats com a aliments per a animals, principalment de companyia (gossos, gats i rèptils).

L'origen dels SANDACHS el trobem a:

La producció primària

a) Els animals morts a les explotacions ramaderes
b) Altres activitats, no directament relacionades amb la producció primària, però que generen cadàvers d'animals:

- Els animals de companyia
- Zoològics
- Circs
- Animals de centres d'experimentació
- Els que tenen per objecte la fabricació de trofeus de caça
- Escorxadors
- Indústries agroalimentàries
- Establiments de comerç majorista i minorista

Classificació, tractament i destinació:

El Reglament estableix la classificació dels SANDACH en 3 categories, segons el risc (1, 2 i 3, de més a menys risc respectivament), i per a cada una defineix el tractament i destinació possibles.

Així, els de categoria 1 han de seguir un tractament específic per a la seva destrucció; els de categoria 2 poden seguir les mateixes destinacions que els de la categoria 1 i poden ser valorats mitjançant compostatge, producció de biogàs o ser utilitzats per a l'elaboració d'adobs o correctors del sòl. Els de categoria 3 poden seguir les mateixes destinacions que els de la categoria 1 i 2 o poden ser utilitzats després d'un tractament específic (alimentació d'animals, cosmètics, productes farmacèutics, reactius de laboratori, etc.)

- Material de categoria 1: es tracta de la categoria de risc més gran, i inclou els SANDACH que presenten un risc relacionat amb les EET, un risc desconegut o un risc derivat de la presència de residus de substàncies prohibides (per exemple: hormones, β -agonistes...) o de contaminants ambientals (dioxines, PCB, etc.). Només es permet l'eliminació d'aquests subproductes.

Els SANDACH que pertanyin a la categoria 3 poden ser utilitzats com a matèries primeres per a la producció de pinsos, sempre que se sotmetin als tractaments adequats, tenint en compte algunes excepcions importants com:

- L'excepció referent al "canibalisme", és a dir, la prohibició d'alimentar animals amb productes
- derivats de la seva mateixa espècie.
- La prohibició de l'ús de residus de cuines.

S'ha de tenir en compte que, en cap cas, els SANDACH poden tornar a la cadena alimentària humana.

- Material de categoria 2: aquesta categoria es classifica com de risc mitjà, i inclou els SANDACH que presenten algun risc relacionat amb altres malalties animals diferents de les EET o amb la presència de residus de medicaments veterinaris. Pertanyen a aquesta categoria, per exemple, els fems, els continguts del tub digestiu, els animals o parts d'animals que no siguin material de categoria 1 i que morin sense ser sacrificats per al consum humà, els SANDACH diferents dels materials de categoria 1 i 3, i les barreges de materials de categoria 2 amb categoria 1. Es permeten determinats usos tècnics i de manera general, no se'n permet l'ús en l'alimentació animal, tot i que hi ha algunes excepcions.
- Material de categoria 3: són els materials de risc més baix i s'inclouen les parts d'animals sacrificats aptes per al consum humà però que no s'hi destinen per motius comercials; la sang d'animals no remugants, pells, banyes o plomes d'animals sacrificats a un escorxador que hagin passat la inspecció sanitària establerta per la normativa comunitària, així com els SANDACH derivats d'animals que no presentin signes de malalties transmissibles. En aquesta categoria s'inclouen, a més, materials com els peixos capturats a alta mar, els derivats d'indústries alimentàries, els residus de cuina i els aliments antics.

Tots els residus han de ser transformats, utilitzats o eliminats en instal·lacions autoritzades, les quals han de funcionar segons com indica la reglamentació europea i han de garantir que els productes finals obtinguts no han de comportar cap risc per a la salut humana i/o animal.

El Reglament inclou una sèrie d'opcions d'utilització o eliminació dels SANDACH:

- Incineració
- Coincineració
- Disposició en dipòsit controlat
- Compostatge i ensitjat
- Producció de biogàs
- Producció d'adobs i correctors del sòl o aplicació directa al sòl
- Indústria oleoquímica
- Indústria farmacèutica
- Altres usos industrials (productes tècnics)
- Alimentació animal

La normativa també disposa que, quan procedeix i sobre la base d'un dictamen científic, es permetin mètodes alternatius, i autoritza les comunitats autònomes dels estats membres, sota la seva supervisió, a establir excepcions com ara:

- La utilització de SANDACH amb finalitats de diagnòstic, educació i investigació.

- La utilització de SANDACH per a activitats de taxidèrmia en plantes tècniques autoritzades.
- La utilització de materials de la categoria 2 (d'animals que no s'hagin sacrificat o mort com a conseqüència de la presència real o per sospita d'una malaltia transmissible a l'home o als animals) i de la major part de materials de la categoria 3, per a l'alimentació d'animals com ara:
 - Animals de zoològic
 - Animals de circ
 - Rèptils i aus de presa fora d'animals de zoològic o circ
 - Animals de pelleteria
 - Animals salvatges la carn dels quals no estigui destinada al consum humà
 - Gossos procedents de gosses reconegudes
 - Cucs per a esquers
 - La utilització de cadàvers que continguin MER, per a l'alimentació d'aus necròfages, després de fer les proves corresponents per descartar la presència d'encefalopaties espongiformes transmissibles (a Catalunya es fa en zones autoritzades a aquest efecte).

Com ja hem explicat a l'apartat 2.1, l'1 de gener de 2002 entra en vigor el nou Catàleg Europeu de Residus (CER), en aquest catàleg, no hi figuren explícitament els cadàvers dels animals domèstics en cap dels apartats però podríem incloure'ls a l'apartat 18è corresponent als residus de serveis mèdics i veterinaris.

Dins d'aquest apartat fa la distinció en diversos apartats dos dels quals són d'interès pel tema que ens ocupa i són exposats a continuació:

- residus que s'han de recollir i eliminar seguint uns requisits especials per tal de prevenir infeccions (18 02 02*) Aquests residus al catàleg estan marcats amb un asterisc per indicar que són considerats com a perillosos.
- residus els quals la seva recollida i eliminació no ha de seguir requisits especials per tal de prevenir infeccions (18 02 03)

3.1. Entrevista a veterinaris clínics

1. Que fan amb els cadàvers mentre esperen la decisió del propietari?
2. Fan alguna diferència entre l'espècie i mida del cadàver o tots reben el mateix tracte?
3. Reben qualsevol espècie animal? Hi ha alguna llista? restricció?
4. En cas de no tenir un diagnòstic clar, s'ofereix al propietari realitzar una necròpsia?
5. Quin percentatge de clients requereixen per iniciativa pròpia la necròpsia?
6. Qui realitza les necròpsies?
7. Es realitzen necròpsies no autoritzades, pel propi coneixement científic?
8. Quines són les preferències del client amb el cadàver?
9. Què fan si el propietari vol portar l'animal a casa?
10. Amb quina empresa/es treballen per a la incineració? Els porteu vostès a la planta, va el client o bé els passen a recollir? En aquest últim cas, quant triguen.
11. Sempre han treballat amb la mateixa/es?
12. Si l'animal mor a casa, recullen l'animal o el propietari l'ha de portar?
13. Coneixen la legislació vigent referent a la gestió de residus?
14. Si el propietari no vol incinerar hi ha un altre servei?
15. Preus incineració? Necròpsies? altres?
16. En quins casos fan certificats de defunció?
17. Quina és la seva impressió sobre el coneixement de les diferents opcions de destinació dels cadàvers per part dels clients?
18. Qui informa l'Ajuntament de la modificació en el cens en cas de defunció?

▪ Entrevista 1

MARIO LLUÍS SOLÉ

T-470 / CS-246

Director veterinari de l'Hospital veterinari Sant Francesc (Vinaròs)

1. els tenim en una càmera refrigerada mentre esperem a contactar amb el propietari, ja que el procés d'autolisi avança ràpidament
2. tots reben el mateix tracte des del punt de vista d'incineració, qualsevol animal que un cop mort es queda a la clínica s'incinera tret que el propietari vulgui altre servei com l'enterrament

3. en principi rebem tota mena d'animals sempre que per la seva mida sigui possible; és a dir exòtics, gossos, gats, porcs vietnamites, etc. Sí que hi ha una restricció pel que fa a la mida com per exemple els cavalls que pel seu tamany no es poden emmagatzemar en la nostra cambra refrigerada
4. sí, sempre s'ofereix la possibilitat d'una necròpsia. Molt pocs clients accedeixen a fer-la, jo diria només un 5%
5. molt pocs, sobre un 2% dels casos. La gent un cop se'ls mor el seu animal no vol seguir endavant en part pel dolor del moment i en part perquè comporta una despesa econòmica extra que han d'assumir. Sobretot ho demanen en cas de conflictes per si li han matat o enverinat l'animal o sospiten d'algun veí
6. el veterinari encarregat que porta el cas
7. sempre es realitzen sota l'autorització del client. Si volem investigar més pel nostre propi interès, és norma de la clínica demanar l'autorització a l'amo sempre
8. la majoria accedeixen a la incineració (pot ser amb recuperació de cendres o sense recuperació)
9. en principi si es comprova que és l'amo legal del cadàver li lliurem el seu animal. S'ha d'advertir que ha d'enterrar-lo en una finca particular, en principi de la seva propietat. Està penalitzat llençar animals en contenidors no aptes per a ells i així se li fa saber
10. treballem amb dues empreses, sobretot: *L'última Il·lar de Reus* i *La Pinada de Llíria*. Normalment l'empresa amb la qual treballem els passa a recollir d'1 a 3 dies després de contactar amb ells. De vegades si el propietari vol també pot portar l'animal ell mateix però per sentimentalisme normalment no volen
11. sí, normalment sempre hem treballat amb ells des d'un principi
12. normalment els hi fem portar a la clínica però, sí és cert que en determinats casos hem anat a recollir-los a domicili, si li és un gran inconvenient a l'amo
13. sí que la coneixem.
14. Sí, al centre "L'última Il·lar" disposen de cementiri per enterrar i així l'hi fem saber.
15. Incineració amb cendres, exòtics, gats o races petites: 110 €
Incineració amb cendres gossos races mitjanes o grans: 200 €.
Incineració exòtics, gats o races petites sense cendres: 45 €
Incineració races mitjanes sense cendres: 65 €.
Incineració races grans sense cendres: 85 €.
Necròpsies sense estudi histopatològic: 45 €

Necròpsia amb estudi histopatològic: 100 €

16. els certificats de defunció normalment no es fan si no és que l'amo t'ho demani. Sí que fem signar una autorització de consentiment si hem de eutanasiar el gos per un patologia irreversible. Sempre enviem a casa una carta de "condol" més tard. Si és d'incineració amb recuperació de cendres: l'empresa que el s'incinera en enviar les cendres emet una carta amb el dia i hora d'incineració que lliurem a l'amo juntament amb les cendres. Si és incineració sense recuperació de cendres l'empresa no envia cap carta.

17. la impressió crec que és bona perquè els prestem un servei que és d'ajuda sobretot pels que viuen en ciutats on la manca de terreny fa que sigui molt difícil enterrar el cadàver. Alguns propietaris comenten que els preus de les incineracions són una mica elevats però és que hi ha un cost que és important.

18. en el nostre cas és el mateix propietari qui ho ha d'informar (encara que hi ha ajuntaments de la zona que encara no tenen instaurats els censos)

▪ **Entrevista 2**

Grup de Veterinaris de Vidavet

1. els col·loquem en un arcó de congelació
2. tots reben el mateix tracte
3. mentre càpiguen dins el bagul no hi ha problemes de restricció
4. sí que s'ofereix però diria que menys del 10% dels nostres clients accedeixen a realitzar una necròpsia al seu animal
5. diria que gairebé 0%; no és gens habitual que un propietari sol·liciti una necròpsia
6. l'enviem a la Facultat de Veterinària o la pròpia clínica realitza les necròpsies
7. crec que aquesta pregunta no procedeix i és clar he de contestar que no
8. la majoria dels clients recullen l'animal a la clínica i no sé quin és el destí que li donen, altres clients sol·liciten que es porti a incinerar
9. se li amortalla el millor possible i se li dona l'animal
10. treballem amb Ineco, els cridem i ells vénen a recollir els animals a la clínica
11. no, però ara estem treballant amb aquesta perquè ens està donant millors serveis

12. fem les dues coses i deixem que decideixi el propietari
13. faig el que puc
14. nosaltres només oferim el servei d'incineració
15. nosaltres utilitzem els preus que figuren al col·legi de Veterinaris
16. nosaltres emetem un certificat de defunció si el propietari ho sol·licita i generalment en els casos en què els propietaris tenen assegurat l'animal
17. diria que molt poc
18. l'únic que puc contestar-te és que no correspon a nosaltres

▪ **Entrevista 3**

Clínica veterinària Bestioles (Bordils)
Irene Figueres Capdeferro

1. mai he tingut problemes per contactar amb els clients
2. tots reben el mateix tracte, l'únic que els preus pel transport cap a la incineradora són diferents
3. sí, no hi ha cap restricció
4. sí, en aquests casos aproximadament el 80% de clients decideixen fer-la
5. pocs, un 10% aproximadament
6. jo mateixa
7. no, en cap cas fem la necròpsia sense l'autorització del client
8. incineració col·lectiva
9. se li informa que l'enterrament no és legal i se li explica que el procediment correcte seria la incineració a una planta autoritzada
10. INECO, a Vilobí d'Onyar
11. sí
12. com vulguin

13. sí

14. no

15. la incineració val 72 € de PVP. Les necròpsies 50€, però en el cas que es facin pel propi interès científic es fa de manera gratuïta.

16. en casos d'atropellament, atacs entre gossos,... en què podria acabar en denúncia

17. trobo que hi ha molt de desconeixement. Aquí, al ser un poble, com que molta gent té hort, es planteja enterrar-lo a la seva finca, tot i que aquí els informem, alguns ho acaben fent, especialment els cadàvers de petit tamany

18. el client. Si porta xip els veterinaris el donem de baixa

3.2. Entrevista als propietaris d'animals

1. En cas de no saber el motiu de la mort de la seva mascota va sol·licitar realitzar una necròpsia (autòpsia)?
2. El veterinari li va oferir fer una necròpsia?
3. Va demanar informació sobre les diferents maneres d'eliminar el cadàver?
4. Sap que existeixen cementiris d'animals?
5. Què va fer amb el cadàver?
6. Sabia que no és del tot legal l'enterrament lliure de cadàvers animals?
7. Sabia que l'ajuntament ofereix un servei de recollida d'animals morts en el domicili o via pública?

▪ Entrevista 1

Susana Aranda Carrillo
D.N.I.: 43406020Y

1. no la vaig sol·licitar perquè em van informar en el veterinari que era un animal molt feble i no va suportar la medicació
2. no, en cap moment em va oferir i ni tan sols em va comentar que existís
3. vaig fer una pregunta genèrica: què he de fer ara? I em van informar que calia incinerar, no hi va haver més informació
4. ara sí que ho sé, abans, quan va passar, no ho sabia
5. el vaig incinerar i em van enviar un certificat per correu
6. no ho sabia fins fa unes setmanes
7. no, no ho sabia

▪ Entrevista 2

Gemma Fernández Belmonte
D.N.I.: 43699882C

1. no, la veritat és que no ho vaig fer. L'animal era molt gran i feia temps que estava

patint atacs i desmaís. Després de moltes proves no vam treure l'aigua clara. Ens van receptar unes injeccions i li mullava amb aigua freda per baixar-li la febre

2. no, l'animal va morir un diumenge, a casa. El meu veterinari estava tancat. Quan vaig trucar al d'urgències només em van donar l'opció de incinerar

3. com era festiu i no sabia on anar, vaig mirar per internet i vaig veure que l'Ajuntament de Barcelona tenia un servei per a aquest fi. Vaig trucar i em vaig informar

4. sí, no sé exactament on és, però sé que existeix. Tinc uns coneguts que van enterrar a la seva mascota allà

5. vaig trucar a l'ajuntament de Barcelona perquè m'informessin sobre el servei que tenen de recollida d'animals morts. Van venir a buscar-lo, el van ficar en una bossa, van etiquetar la bossa i se'l van endur. Em van dir que ells s'encarregaven d' incinerar. També era l'opció més econòmica

6. sí, crec recordar que em van dir que era per evitar possibles contagis a la població

7. sí, ho vaig descobrir per internet i així ho vaig fer. La persona que va venir a casa va ser molt sensible i es va posar en tot moment al nostre lloc. La veritat és que li vaig agrair com ho havia fet

▪ **Entrevista 3**

Ildefons Garcia Sanchez

D.N.I: 43545965L

1. és una cobaia i ja té dos anys, es diu Puka, és la primera mascota que tenim, però suposo que com és un animal exòtic i sabem aquest tipus d'animal no viu molts anys tampoc crec que fos necessari, si aguanta un parell més em conformo

2. de moment no, només l'hem portat una vegada a la vida, que són molt cars, no li agraden els veterinaris, es va espantar molt la pobra quan li van posar una injecció

3. no, suposo que ho enterrarem al parc Catalunya de Sabadell, hi ha prou gespa allà i estaria a prop nostre

4. ah, doncs no ho sabia, no en conec cap, es pot anar a resar per ells?

5. la dissecaré, per tenir-la més a prop

6. no, no ho sabia

7. ah! això és el que es paga en l'impost de residus cada any no?

▪ **Entrevista 4**

Francisco Pedreño Vargas

DNI: 46357175P

1. no vaig realitzar cap necròpsia perquè no vaig pensar que es podia fer, però m'hagués agradat saber de que va morir perquè va ser de sobte i tinc una filla del meu gos i em fa por que li passi el mateix
2. no em va oferir fer-li res, només em va dir que probablement va morir d'algun problema congènit del cor
3. no, en aquest moment estava molt malament i no vaig pensar en res la veritat
4. no ho sabia, m'hauria agradat haver tingut més informació
5. el vaig deixar a la clínica tal com em va dir el veterinari, que s'encarregaria de tot
6. no, no ho sabia però tampoc vaig pensar mai a fer-ho jo
7. no, no ho sabia, creia que havien de ser els veterinaris els encarregats

3.3. Entrevista a la Incineradora “L’última llar”

- 1. Realitzen servei de recollida als propietaris d'animals o clíniques veterinàries, o bé una empresa de transport de residus externa realitza aquest servei? en cas que sigui una altra empresa, quin? El vehicle ha de ser refrigerat?**

Si, realitzem el servei de recollida en els dos casos i el vehicle és propi i com són sempre trajectes molt curts no cal que sigui refrigerat, en tot cas té una ventilació especial i els cadàvers van en bosses hermètiques.

- 2. Quin tipus de forn crematori tenen, o com funciona? Tª a la qual arriba, durada? compleix les normes d'emissió de gasos?**

La temperatura està reglamentada per la Generalitat i ha de ser superior a 850 ° C, la durada depèn del pes de l'animal i dura més o menys 30 minuts. Hi ha incineradores de molts tipus; de gas, elèctrica, gasoil, etc. La nostra és amb combustible gasoil i compleix amb la normativa d'emissió de gas, a més, vénen regularment inspectors de la Generalitat a verificar si les condicions són correctes

- 3. Quin tipus de cadàvers s'incineren? També s'incineren altres tipus de residus? Quin tipus?**

En el nostre cas només estem autoritzats a incinerar animals de companyia, els animals de granja es gestionen d'una manera diferent

- 4. Proporcionin les urnes, o bé el client pot portar la seva pròpia urna?**

Nosaltres proporcionem diversos tipus d'urnes i les més econòmiques estan incloses en el preu de la incineració, però no tindríem cap problema en què el propietari portés la seva pròpia urna, però fins ara sempre l'han comprada aquí

- 5. En el cas de les incineracions col·lectives, que fan amb la cendres?**

En el nostre cas, com també tenim un cementiri, podem enterrar les cendres aquí mateix, però en les incineradores que no tenen aquest servei han de gestionar aquestes cendres segons la llei de gestió de residus

- 6. Quins documents requereixen? full d'acceptació de residus? I full de seguiment de residus?**

La única documentació que rebem aquí és la cartilla sanitària de l'animal si és el cas

- 7. Per a quines zones ofereixen el servei?**

Treballem principalment amb la província de Tarragona, però podríem incloure altres zones també

(Annex 32)

3.4. Entrevista a un membre de la Generalitat

Aquesta entrevista se li ha realitzat al sr. Ignasi Rodríguez, veterinari cap del la secció de protecció d'animals de companyia de l'àrea de biodiversitat del departament d'agricultura, ramaderia, pesca, alimentació i medi natural de la Generalitat de Catalunya.

1. A quin tipus d'animals va dirigit el servei de recollida de cadàvers?

Va dirigit a qualsevol tipus d'animal. Quan mor un animal és considerat com a residu, es contacta amb el departament de residus que recullen els cadàvers i el porten a un centre d'incineració

2. Se sol·licita algun tipus de documentació de l'animal?

En el cas d'animals de companyia no se sol·licita cap tipus de documentació

3. Si el propietari vol saber el motiu de la mort de la seva mascota, la Generalitat ofereix aquest servei?

Les necròpsies es realitzen només en casos excepcionals com enverinament o alguna mort sospitosa de malaltia infectocontagiosa, però sempre la decisió és del departament i no del propietari

4. El vehicle de recollida té refrigeració?

En el cas per exemple dels animals del zoològic que cada dia van morint, es van guardant en un arcó de congelació fins que estigui ple, de seguida es diu a l'agència catalana de residus i en aquest cas el vehicle és refrigerat, però si és un animal i es recull de seguida no és necessari aquest tipus de vehicles

5. Els animals s'incineren o hi ha un altre tipus de servei com a cementiri d'animals?

Només usará el servei d'incineració, a excepció d'espècies protegides que es dissequen per després poder enviar a un museu per exemple

6. La incineradora pertany a l'ajuntament?

Són particulars i depèn del tipus d'animal, van a diferents en el cas d'animals de renda o animals de companyia

3.5. Conclusions de les entrevistes

Veterinaris

Pel que hem pogut constatar a les entrevistes, els veterinaris es limiten a informar els propietaris de les qüestions relacionades a la mort de la seva mascota. Únicament aprofundeixen en un tema en concret, quan els propietaris en mostren un interès especial.

Propietaris

Els propietaris de les mascotes, generalment, no mostren estar gaire informats sobre els temes d'enterrament dels animals de companyia, així com de les altres opcions que tenen a la seva disposició una vegada se'ls ha mort l'animal.

Molts d'ells tampoc mostren interès a saber amb exactitud el motiu de la mort de la seva mascota, per tant, no sol·liciten la realització d'una autòpsia i es limiten a deixar en mans del seu veterinari la gestió del cadàver.

Cap persona entrevistada sabia que l'enterrament de la seva mascota a zones públiques (parcs, jardins, etc) no és legal i que pot tenir conseqüències negatives, tant pel que fa a la seva economia, en cas de sanció, com per al medi ambient. La voluntat d'enterrar l'animal de companyia és més comú en els propietaris d'animals de mida petita, ja que ni es plantegen incinerar, per exemple, la seva cobaia.

Incineradora

És difícil extreure'n conclusions, ja que només s'ha pogut fer entrevista a una incineradora. Tot i això, ens permet tenir una idea general del funcionament d'una instal·lació d'aquest tipus; recollida de l'animal, característiques de la incineració, legislació que han de complir, etc.

CONCLUSIONS

La realització d'aquest treball ens ha estat útil per a conèixer la legislació vigent sobre la gestió dels cadàvers, sabem que de la legislació inclosa en els tres estaments comentats (Comunitat Europea, Estat Espanyol i la Generalitat de Catalunya), la que preval és la de la Comunitat Europea, que és qui marca les pautes, és a dir, els altres dos no la poden contradir, tot i que tenen competències per legislar.

La normativa europea vigent és el Reglament N° 1609/2009 on s'estableixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals i productes derivats no destinats al consum humà. En aquest reglament hi consta que els cadàvers d'animals de companyia de categoria s'han d'eliminar com a residus en plantes d'incineració autoritzats sense haver de ser sotmesos a cap tractament tèrmic.

A partir d'aquí, hem arribat a la conclusió que hi ha dues opcions correctes per a desfer-se dels cadàvers; aquestes són la incineració i la sepultura en cementiris autoritzats. Només serà en casos concrets en què l'Autoritat competent podrà decidir emprendre un altre procediment, com seria el cas de les malalties zoonòtiques.

L'Estat Espanyol és l'encarregat d'adaptar i fer aplicar la normativa europea a nivell estatal; una de les lleis a destacar és la Llei 10/1998 on es classifica als animals de companyia com a residu urbà i municipal, pertanyent també a la categoria dels no perillosos. En aquesta llei també ens parla de les obligacions dels propietaris dels animals a fer-se càrrec de les despeses d'eliminació i els prohibeix desfer-se'n del cadàver de la seva mascota de forma no segura. D'aquesta prohibició també ens parla la Llei 8/2003, de sanitat animal, així com també ens dicta els passos a seguir en cas que tinguem un animal portador d'una malaltia contagiosa o transmissible per a l'ésser humà

Per altra banda, podem destacar també la creació d'un Pla Nacional Integrat de Residus. Dintre d'aquest pla, tot i que no s'especifica, també entren els cadàvers d'animals de companyia, ja que a les altres lleis comentades abans, es classifiquen com a residu i per tant han de ser eliminat seguint la normativa vigent.

Pel què fa a la legislació a nivell de Catalunya en destaquem que els cadàvers d'animals de companyia, al decret 27/1999 estan classificats dins l'apartat de gestió de residus sanitaris com a residus sense risc o inespecífics, però que si tenien alguna de les malalties infeccioses incloses al mateix decret són classificats com a residus de risc.

També estableix que l'autoritat competent podrà autoritzar l'eliminació dels cadàvers d'animals de companyia mitjançant enterrament, però en general aquesta autorització es dona en casos comptats (cementiris de mascotes autoritzats, o casos especials de zones remotes en què es pugui assumir que el risc de transmissió de malalties és mínim).

AGRAÏMENTS

Per a la realització d'aquest treball ens han sigut de gran ajuda el temps que ens ha dedicat els propietaris dels animals domèstics, els veterinaris clínics, el personal de la incineradora i el membre de la Generalitat, ja que sense ells no haguéssim pogut realitzar les entrevistes i no sabríem que és el que passa en realitat al carrer.

BIBLIOGRAFIA

Legislació:

- **Article 108 de la Ley General de Salud. Ley N. 26842, del 20.07.97**
- **Reglament (CE) 1069/2009** del 21 d'octubre de 2009.
- **Directiva 91/689/CEE** del Consell, del 12 de desembre de 1991
- **Directiva 1999/31/CE** del Consell, de 26 d' abril de 1999
- **Decisió 2000/532/CE** de la Comissió, del 3 de maig
- **Reial Decret 1481/2001**, de 27 de desembre
- **Reial Decret 653/2003, del 30 de maig**
- **Reial Decret 1429/2003**, de 21 de novembre
- **Llei 11/1997**, del 24 d'abril
- **Llei 10/1998**, de 21 d'abril
- **Llei 16/2002**, de l'1 de juliol
- **Llei 8/2003**, de 24 d'abril
- **Ordre MAM/304/2002**, de 8 de febrer
- **Llei 6/1993**, del 15 de juliol
- **Decret Legislatiu 1/2009**, de 21 de juliol
- **Decret 92/1999**, de 6 d'abril
- **Decret 27/1999**, de 9 de febrer
- **Decret 93/1999**, de 6 d'abril

Webs:

- <http://es.wikipedia.org>
- <http://www.boe.es>
- <http://www.gencat.cat>
- <http://www.arc-cat>
- Evolució històrica dels residus humans. <http://www.aborgase-edifesa.com/HISTORIA.htm>
- <http://mascotas.facilisimo.com>
- <http://www.cancanet.com>
- <http://www.mascarol.com>
- www.hadescan.com
- <http://www.duin.es/>
- <http://www.centrocaninolastorres.es/>
- <http://www.prinascan.es>
- www.donanimal.com
- <http://www.ultimallar.cat>
- <http://www.cementeriomascotas.es>
- <http://www.elultimoparque.com/>

- <http://www.serveimascota.cat/>
- <http://www.sena-sl.com>
- www.incineracionsecologiques.com
- www.serecabio.com

Articles:

- **Convivir en tiempos del Consell de Cent**, Teresa Vinyoles Vidal, Universitat de Barcelona.http://www.bcn.es/publicacions/b_mm/ebmm_civisme/022-029.pdf

Llibres:

- Diccionari manual de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans
- **Dietaris de la Generalitat de Catalunya**. Volum II, anys 1539 a 1578
- **Ceremonial dels Magnífichs Consellers y regiment de la ciutat de Barcelona**. Bruniquer, Esteban Gilberto.

Ética Animal

M. CONCEPCIÓN CASTRO ÁLVAREZ

Algunas reflexiones sobre la legislación internacional y española en materia de animales de compañía (con atención especial a la normativa de la Comunidad Autónoma de Cataluña)

➤ **M. Concepción Castro Álvarez.** Técnica Superior en Derecho de la Administración local.

"La grandeza de una nación puede juzgarse por la forma en que trata a los animales".

MAHATMA GANDHI (1869-1948)

➤ **1. Presentación**

La concienciación social sobre la necesidad de proteger a los animales está incrementándose en el ámbito europeo: en el año 2005, una de las encuestas del Eurobarómetro reveló que en 15 de los 25 Estados miembros, la mayoría de los 24.708 encuestados opinaba que no se otorga suficiente importancia al bienestar de los animales en las políticas agrícolas de sus propios países. Como se observa, la encuesta estaba directamente relacionada con los animales de granja o de cría, pero constituye una muestra del aumento de la preocupación social por la protección de los animales desde que en 1974, se adoptara la primera directiva en esta materia, concretamente, la núm. 74/577/CEE del Consejo, sobre la protección de los animales en el momento del sacrificio.

En esta misma línea, la Comisión Europea ha elaborado una Comunicación relativa a un *Plan de acción comunitario sobre protección y bienestar de los animales 2006-2010*¹. Este documento busca, entre otros objetivos, la promoción de unos elevados niveles de bienestar animal en la UE y a nivel internacional, para lo cual pretende hacer más estrictas las normas mínimas aplicables en el ámbito de la protección y bienestar de los animales, priorizar la investigación en estas materias y asegurarse de que las personas que cuidan y manejan a los animales, así como el público en general, tienen una participación mayor en las actuales normas sobre protección y bienestar de los animales, las conocen mejor y aprecian plenamente el papel que desempeñan en su mejora.

No obstante, la regulación comunitaria se centra en la protección de aquellos animales destinados al consumo humano y, en menor medida, a

los destinados a finalidades de experimentación. En cuanto a los animales de compañía, la legislación europea es ciertamente escasa, como también lo es la estatal.

Pues bien, el presente trabajo pretende dar a conocer cuál es el estado actual de la legislación internacional, española y catalana, en relación a la protección de los animales de compañía y introducir unas breves reflexiones sobre qué aspectos habrían de ser regulados o modificados.

➤ **2. Las principales acciones normativas en el ámbito internacional y europeo**

1. En relación a las acciones desarrolladas en el marco internacional para proteger a los animales, cabe destacar, en primer lugar, la *Declaración Universal de los Derechos del Animal*, proclamada por la asociación denominada *Liga Internacional de los Derechos del Animal* en el año 1978, con el objetivo de someter su adopción por la Organización de las Naciones Unidas para la Educación la Ciencia y la Cultura (UNESCO) y por la Organización de las Naciones Unidas (ONU). Con la adopción de esta Declaración, la asociación internacional mencionada pretende promover el reconocimiento de derechos a los animales mediante su regulación legal, estableciendo como primer precepto, el que todos los animales nacen iguales ante la vida y tienen los mismos derechos a la existencia. La Declaración no distingue entre animales, sino que pretende que su ámbito de protección sea universal, si bien en su art. 6 señala que todo animal que el hombre haya escogido como compañero tiene derecho a que la duración de su vida sea conforme a su longevidad natural.

En todo caso, el reconocimiento jurídico de la

1. Véase DOCUMENTO COM (2006) 13 final. Bruselas, 23.1.2006.

protección de los animales por organizaciones internacionales con potestades para ello no ha resultado plasmado en ningún tipo de norma vinculante. Un primer paso, aunque con un carácter estrictamente programático y promocional, se ha dado con la *Declaración Universal sobre Bioética y Derechos Humanos* adoptada por la UNESCO el 19 de octubre de 1995 que tiene como objetivo principal la promoción de un marco universal de principios en relación a las cuestiones éticas relacionadas con la medicina, las ciencias de la vida y las tecnologías conexas aplicadas a los seres humanos. En el Preámbulo de la Declaración, la Conferencia General de la UNESCO expresa que es "consciente de que los seres humanos forman parte integrante de la biosfera y de que desempeñan un importante papel en la protección del prójimo y de otras formas de vida, en particular los animales", y derivado de ello, establece como principio en su art. 17 la protección del medio ambiente, la biosfera y la biodiversidad. Conforme a este principio, los Estados habrán de tener en cuenta la interconexión entre los seres humanos y las demás formas de vida, la importancia de un acceso apropiado a los recursos biológicos y genéticos en su utilización, el respeto al saber tradicional y el papel de los seres humanos en la protección del medio ambiente, la biosfera y la biodiversidad.

Mayor enjundia tiene, a nivel estrictamente europeo, la adopción por el Consejo de Europa de la *Convención europea para la protección de los animales de compañía*, adoptada el 13 de noviembre de 1987 y que entró en vigor el 1 de mayo de 1992². La Convención actualmente está en vigor en Alemania, Austria, Bélgica, Bulgaria, Chipre, Dinamarca, Finlandia, Francia, Grecia, Lituania, Luxemburgo, Noruega, Portugal, República Checa, Rumania, Suecia, Turquía y Suiza. España, aún siendo miembro de dicha organización, no la ha firmado ni ratificado y, en consecuencia, la Convención no ha entrado a formar parte de su normativa interna.

La Convención se configura como una norma internacional que tiene por objeto, de forma general, el bienestar de los animales de compañía. Así, en su Exposición de motivos se reconoce que "el hombre tiene la obligación moral de respetar todas las criaturas vivientes, guardando el espíritu de los lazos particulares existentes entre el hombre y los animales de compañía" y se destaca "la importancia de los animales de compañía en razón de su contribución a la calidad de vida, y por lo tanto, su valor para la sociedad".

El reconocimiento de la importancia de los animales para mejorar la calidad de vida de las personas se ha vuelto a poner de manifiesto con la adopción por el Consejo de Europa, la Unión Europea y el Comité Regional para Europa de la Organización Mundial para la Salud del Animal (OIE), de la Declaración común sobre *El Bienestar del Animal en Europa: resultados y perspectivas futuras*, de 23 y 24 de noviembre de 2006³. En dicha Declaración, las organizaciones internacionales firmantes reconocen la importancia del bienestar animal y de la contribución de los animales a la "calidad de la vida humana", los beneficios potenciales de un apropiado estándar de bienestar animal en el desarrollo económico, la salud animal, la biodiversidad y el desarrollo sostenible, y también que el respeto de los animales y la concienciación de su bienestar, debería ser una parte integrante de la educación de los ciudadanos a partir del nivel escolar. En función de estas consideraciones, las organizaciones firmantes se comprometen a buscar acuerdos para fijar posiciones comunes para el desarrollo de directrices, códigos de buenas prácticas o normas básicas sobre bienestar animal, contando para ello con la sociedad civil. En este sentido, la Declaración acuerda otorgar una atención especial al incremento de la concienciación de la sociedad, incluidos los consumidores, en el bienestar animal y la inclusión de cursos sobre este aspecto en los planes de la educación básica y la posterior a ella, así como la recomendación de cualifi-

2. *Convention Européenne pour la Protection des Animaux de Compagnie*. Strasbourg, 13.XI.1987. Véase en la Página Web del Consejo de Europa: <http://conventions.coe.int/Treaty/fr/Treaties/Word/125.doc> (última consulta: 19 de julio de 2007).

3. Joint CoE-EU-OIE Workshop: "Animal Welfare in Europe: achievements and future prospects", Strasbourg, 23 and 24 Novembre 2006. Véase la Página Web del Consejo de Europa: http://ec.europa.eu/food/animal/welfare/international/index_en.htm (última consulta: 20 de julio de 2007).

caciones académicas y profesionales sobre el bienestar animal.

Retornando a la *Convención europea para la protección de los animales de compañía* del Consejo de Europa, cabe destacar su primer precepto que define como animales de compañía a los que conviven con el hombre en su hogar, según la redacción francesa de la Convención, "pour son agrément et en tant que compagnon". Con estas premisas, la *Convención* reconoce unos principios para la posesión de animales de compañía por las personas, su reproducción, su adquisición, adiestramiento, comercio y refugio, su utilización en espectáculos, sus intervenciones médicas y su sacrificio.

Los principios básicos para el bienestar de los animales en todos los ámbitos mencionados son dos: nadie debe causar inútilmente dolores, sufrimiento o angustia a un animal de compañía, y nadie debe abandonarlo (art. 3 de la Convención). La norma internacional considera que toda persona que posee un animal es responsable de su salud y su bienestar. En función de ello, le obliga a procurar que las instalaciones, los cuidados y la atención que dispense al animal tengan en cuenta sus necesidades etológicas, conforme a su especie y a su raza.

La procura de la salud y el bienestar de los animales se configuran también como una obligación de la persona en relación tanto a su adiestramiento como a su reproducción, ya que en este último sentido, la Convención obliga a la persona a tomar en consideración las características anatómicas, psicológicas y de comportamiento que sean de su naturaleza para no comprometer "la salud y el bienestar de la progenitura o de la hembra".

En relación al comercio de animales, la norma lo autoriza si bien impone la necesidad de declarar dicha actividad a la autoridad competente, básicamente con el objetivo de su control. A su vez, impide la comercialización en ciertos casos, por ejemplo, se prohíbe la venta de animales a menores de 16 años sin consentimiento de los padres.

Por otra parte, la Convención prohíbe las intervenciones quirúrgicas a los animales por moti-

vos de apariencia y sin finalidad curativa. De hecho, la norma prohíbe expresamente el corte de la cola, de las orejas, de las cuerdas vocales y la ablación de las uñas o de los dientes. Sólo se autoriza la intervención quirúrgica con finalidad no curativa si un veterinario lo considera necesario por razón "de interés del animal" o para evitar la reproducción. Si la intervención puede producir dolor considerable, deberá ser efectuada con anestesia y bajo control veterinario. Asimismo, sólo un veterinario u "otra persona competente" puede proceder al sacrificio de un animal, excepto en casos de urgencia para poner fin a su sufrimiento. En todo caso, siempre deberá hacerse con el mínimo sufrimiento físico y moral según las circunstancias. Aunque la Convención no recoge las razones que podrían justificar el sacrificio, si que fija quién es competente para realizarlo, y la forma de hacerlo, procurando evitar el dolor del animal. Así por ejemplo, se prohíbe expresamente la utilización de determinadas formas de muerte como la asfixia, la utilización de drogas no controlables o la electrocución, a menos que se haga previa pérdida inmediata de la consciencia.

En todo caso, la Convención abre la puerta al sacrificio de animales, en concreto de los errantes y vagabundos, ya que establece que siempre que su número constituya un problema para cualquiera de las Partes firmantes del Tratado, el Estado podrá tomar las medidas legislativas o administrativas "que considere necesarias" para reducir dicho número. Posiblemente, la Convención ha incluido este precepto para potenciar su ratificación por determinados países europeos, en los por su débil nivel de desarrollo o por las circunstancias sociales políticas, la situación de los animales de compañía en abandono puede resultar un peligro para la salubridad pública. No obstante, hubiera sido preferible que la Convención estableciera la necesidad de suscribir acuerdos o convenios entre Estados para salvar a dichos animales. En cualquier caso, la Convención sigue exigiendo que la adopción de dichas medidas de sacrificio respecto de los animales errantes se haga de forma humanitaria por cuanto pide que los métodos utilizados no causen dolores, sufrimientos o angustia.

Como conclusión, la Convención supone una norma de mínimos, que no recoge todas las perspectivas que pueden afectar la situación de los animales de compañía, si bien establece como principio básico la imposibilidad de hacerles daño o de abandonarlos, y la de promover su bienestar, razones más que suficientes para que España la ratifique.

2. En el contexto específico de la Unión Europea, debe comenzar por recordarse que el Tratado de Ámsterdam de 1997 anexó al Tratado Constitutivo de la Comunidad Europea el Protocolo núm. 33, sobre la "protección y el bienestar de los animales"⁴, en el que se manifiesta el "deseo" de "garantizar una mayor protección y un mayor respeto del bienestar de los animales como seres sensibles". La dotación a los animales del carácter de "seres sensibles" en el Tratado europeo tuvo su origen primordial en la Resolución del Parlamento europeo de 21 de enero de 1994, sobre el bienestar y el estatuto de los animales en la Comunidad⁵. Como es sabido, las Resoluciones del Parlamento no tienen efectos vinculantes en relación a los ordenamientos de los Estados miembros, sino que suponen básicamente la toma de postura de la institución respecto de los temas que le son sometidos para influir ya sea en la Comisión, ya sea en los países que componen la Unión, lo que, desde luego, tuvo su eco en el Protocolo núm. 33 ya que, aunque expresa como *desideratum* la necesidad de garantizar la protección de los animales, los considera "seres sensibles" y, por tanto, seres sintientes, esto es, seres con capacidad de sufrimiento.

Junto a ello, el mencionado Protocolo establece que la Comunidad Europea deberá tomar en consideración el bienestar de los animales al formular y aplicar las políticas comunitarias de agricultura, transporte, mercado interior e investigación.

En consecuencia, puede afirmarse que la Comunidad no adopta, de forma específica, una

política de bienestar o de protección animal sino que ésta es un aspecto transversal en la adopción del resto de políticas. Queda al margen del Tratado constitutivo de la Unión Europea, cualquier referencia a una política específica sobre la protección de los animales, tampoco en el marco de la política comunitaria de medio ambiente. En todo caso, pese a que el Protocolo reconozca la necesidad de tomar en cuenta el bienestar de los animales al formular las políticas comunitarias, lo cierto es que añade que ello se hará respetando las disposiciones legales o administrativas y las costumbres de los Estados miembros relativas, en particular, a ritos religiosos, tradiciones culturales y patrimonio regional.

El aspecto que la Unión Europea ha regulado con valor normativo directamente vinculante en materia de animales de compañía tiene que ver, no tanto con su propia protección, sino con el respeto de "la salud pública" derivada de la movilidad, particularmente de perros y gatos, entre los países miembros de la Comunidad: así, el Reglamento (CE) N° 998/2003 del Parlamento Europeo y del Consejo de 26 de mayo de 2003, por el que se aprueban las normas zoosanitarias aplicables a los desplazamientos de animales de compañía sin ánimo comercial, y se modifica la Directiva 92/65/CEE del Consejo⁶.

El principal motivo para la adopción del Reglamento es el control de la rabia, ya que como se establece en su Exposición de motivos, "los casos de rabia observados en el territorio de la Comunidad en carnívoros de compañía se producen sobre todo en animales originarios de terceros países en los que sigue habiendo una endemia rábica de tipo urbano". En consecuencia, la norma europea busca el establecimiento de reglas zoosanitarias que si bien suponen un beneficio para la salud del propio animal, ello no es suficiente para la aplicación de la norma como un fin en si mismo considerado, sino sólo en cuanto dichos animales se "desplacen" sin ánimo comer-

4. El Protocolo sobre la protección y bienestar de los animales se incorporó al Tratado Constitutivo de las Comunidades Europeas por el Tratado de Ámsterdam por el que se modifican el Tratado de la Unión Europea, los Tratados constitutivos de las Comunidades Europeas y determinados actos conexos: *Diario Oficial* n° C340 de 10 de noviembre de 1997. Puede consultarse en la Página Web del servicio europeo EUR-LEX: http://eur-lex.europa.eu/es/treaties_founding.htm (última consulta: 20 de julio de 2007).

5. *Diario Oficial* de las Comunidades Europeas, N° C 44/206, de 14.02.94. Viernes, 21 de enero de 1994.

6. *Diario Oficial* de la Unión Europea L 146/1, de 13.6.2003.

cial por la Unión Europea, ya sea desde uno de sus países, ya sea desde un tercer Estado.

El Reglamento entiende por "animales de compañía" distintas especies (perros, gatos, hurones, invertebrados excepto abejas y crustáceos, peces tropicales decorativos, anfibios, reptiles, aves excepto las de corral y roedores y conejos domésticos, si bien debe afirmarse que la mayor parte de las disposiciones que se van a comentar son aplicable a las tres primeras) que acompañen a su propietario o a la persona que se responsabilice y que no se destinen a una operación de venta o de transmisión de propiedad. Con esta premisa, la norma europea impone en su art. 4 (hasta el 13 de junio de 2011) la identificación de perros, gatos y hurones que se desplacen por la Comunidad, ya sea mediante un tatuaje claramente legible o de un sistema electrónico de identificación. Además, la norma obliga en su art. 5 a ir acompañados de un pasaporte expedido por un veterinario que certifique una vacunación o, en su caso, una revacunación anti-rábica.

De forma general, si a la hora de acceder a un país de la Unión Europea diferente al propio, se comprueba que el animal no cumple con dichos requisitos, la autoridad competente, previa consulta con el veterinario oficial, tendría que resolver la reexpedición al país de origen, su aislamiento durante el tiempo necesario para cumplir los requisitos sanitarios corriendo los gastos a cargo del propietario, o bien, "en última instancia", el sacrificio del animal, sin compensación financiera, cuando no sea posible proceder a su reexpedición o a su aislamiento en cuarentena (art. 14). La norma establece esta resolución sólo si no es posible aplicar las dos soluciones anteriores. Desde luego, se debería exigir en este punto una interpretación de la norma acorde con su carácter de última ratio, y aunque no lo disponga expresamente, considerando la propia salud del animal, ya que al fin y al cabo, también en esta base se ampara el Reglamento para su aplicación; por lo tanto, sólo en casos excepcionales, incluyendo el reconocimiento sanitario del animal,

que no sólo no hiciesen posible la reexpedición o su aislamiento (sin considerar si el propietario puede o no hacerse cargo del animal, aspecto que debe entenderse intrascendente a los efectos del sacrificio) la norma habilitaría el sacrificio del animal.

➤ 3. Un comentario general sobre la regulación española y catalana en materia de protección de los animales

La Constitución española no incluyó entre su articulado mención alguna al bienestar o la protección de los animales. La doctrina ha manifestado su inclusión implícita en el término "medio ambiente" del artículo 45 de la Carta magna⁷, pero, desde luego, no constituye una cuestión pacífica. Si se acoge esa base jurídica constitucional, la distribución competencial en materia de protección de los animales (en cuanto quién es la entidad política competente para regular o aplicar dicho título jurídico) ha de partir, por un lado, del art. 149.1.23 de la Constitución, por el que se reserva al Estado la competencia exclusiva sobre "la legislación básica sobre protección del medio ambiente, sin perjuicio de las facultades de la Comunidades Autónomas de establecer normas adicionales de protección" y, por otro, del art. 148.1.9 que otorga a estas últimas "la gestión en materia de medio ambiente". A tenor de la doctrina especializada, ello supone conferir al Estado la competencia para diseñar unas bases o mínimos de protección de los animales (sin distinción de la categoría o función que realicen, o bien a partir de diferentes leyes básicas de protección por sectores), a partir de las cuales las Comunidades serían competentes para establecer mayores niveles de protección o normas "adicionales" a los mínimos fijados por el Estado⁸.

En todo caso, la parquedad de la Constitución en este tema se ha traducido también en la escasa actividad del legislador estatal ya que no ha sido dictada ninguna Ley que tenga por objeto la regulación de medidas específicas de protección para los animales, entendidos en sentido general o específicamente para los que pueden calificar-

7. Luis Carlos Hernando Orejana: "La protección de los animales en el Derecho positivo español"; *Revista de actualidad administrativa*, núm. 2.

8. José M. Pérez Monguió: *Animales de compañía. Régimen jurídico en el Derecho Administrativo*. Bosch, Barcelona, 2005, pp. 232 y ss.

se como de compañía y, con ello, sin cumplir con la Resolución del Parlamento Europeo de 1994.

3.1. Principal legislación en materia de animales de compañía en el ámbito estatal y de Cataluña

1. Por lo que respecta a la legislación estatal, se ha de hacer referencia a la Ley 50/1999, de 23 de diciembre, *reguladora del régimen jurídico de la tenencia de animales potencialmente peligrosos*, desarrollada por el Real Decreto 287/2002, de 22 de marzo. Según su art. 1 se trata de "establecer la normativa aplicable a la tenencia de animales potencialmente peligrosos para hacerla compatible con la seguridad de personas y bienes y de otros animales". En la norma predomina el principio de garantizar la seguridad pública básicamente en las condiciones de posesión del animal, identificación, registro y adiestramiento, si bien cabe señalar también una leve, aunque expresa referencia a la protección de dichos animales en si mismos considerados, cuando expresa en su art. 9 que "los propietarios, criadores o tenedores deberán mantener a los animales que se hallen bajo su custodia en adecuadas condiciones higiénico-sanitarias y con los cuidados y atenciones necesarios de acuerdo con las necesidades fisiológicas y características propias de la especie o raza del animal". Esta cuestión difícilmente se conjuga con la amplia y abierta regulación que se hace sobre el sacrificio del animal ya que se prevé su muerte cuando se produzca "cualesquiera incidentes producidos por animales potencialmente peligrosos a lo largo de su vida, conocidos por las autoridades administrativas o judiciales" (art. 6).

Donde el Estado ha regulado cuestiones más relacionadas con la protección de los animales domésticos o de compañía ha sido a través del sistema de represión jurídica frente a aquellos ataques desmesurados contra ellos. Así, ha acogido en el Código Penal un único delito relativo a los animales domésticos en el que se penaliza con una pena de prisión de tres meses a un año (e inhabilitando a quienes comerciaren con ellos) a los que los maltrataren con ensañamiento e injustificadamente causándoles la muerte o pro-

vocándoles lesiones que produzcan un grave menoscabo físico (art. 337). Este tipo penal exige tres requisitos (saña, muerte o lesión grave y falta de justificación del maltrato) de manera que, en la práctica, será muy difícil que llegue a apreciarse la existencia de delito.

El Código Penal también tipifica como falta contra "los intereses generales", con una pena de multa de 10 a 30 días, a quienes abandonen a un animal doméstico en condiciones que pueda peligrar su vida e integridad. Esta falta ha sido objeto de análisis por una interesante sentencia de la Audiencia Provincial de Segovia de 5 de marzo de 2007 en la que se interpretan los dos elementos que se exigen para imponer la pena, la situación de abandono y la puesta en peligro de la vida o integridad del animal. La resolución judicial considera que se produce abandono cuando el animal es abandonado por su propietario o poseedor pero también cuando éste no quiere asumir su cuidado una vez la autoridad competente lo ha recuperado.

En conclusión, debe afirmarse que el legislador estatal ha abordado la regulación de la protección de los animales desde la perspectiva de la sanción punitiva. Pero lo ha hecho de manera que, o bien resulta muy difícil que exista infracción, o bien establece una pena insuficiente.

No parece que se rectifique esta línea de insuficiente protección jurídica con el Proyecto de Ley sobre *Normas básicas sobre explotación, transporte, experimentación y sacrificio para el cuidado de animales*, de 2007, que pretende, según expresa su Exposición de motivos, el establecimiento de un conjunto de principios para el cuidado de los animales, principalmente de los "animales de producción" y de los utilizados "para experimentación y otros fines científicos", pero que también resulta aplicable en determinados aspectos de su contenido a los animales "de compañía y domésticos". Por ejemplo, en lo que hace referencia al transporte de animales de forma colectiva y con fines económicos, se señala que deberá realizarse garantizando la seguridad del medio empleado, que los animales estén en condiciones de viajar y que se atiendan sus necesidades.

Ética Animal

Además, algunas de las infracciones que prevé la Ley serán aplicables también en el caso de los animales de compañía. Así, se considera como infracción leve (con un máximo de multa de 300 euros) abandonar a un animal. Se considera infracción grave, la mutilación del animal en los supuestos en que no esté permitido o la realización de cualquier actividad prevista en la Ley sin contar con la autorización administrativa pertinente. Finalmente, se consideran infracciones muy graves (sancionables con multa mínima de 6001 euros) conductas como el sacrificio o muerte de animales en espectáculos públicos fuera de los supuestos expresamente previstos en la normativa aplicable, el incumplimiento intencionado de las obligaciones exigidas por las normas de protección animal en cuanto al cuidado y manejo de los animales, cuando ocasione o tenga por finalidad provocar la tortura o muerte de los mismos; o la utilización de animales en peleas o en producciones cinematográficas, televisivas, artísticas o publicitarias, incluso con permiso de la autoridad competente, cuando se produzca la muerte de los mismos. Como vemos, las sanciones previstas en el Proyecto de Ley son de escasa cuantía de manera que difícilmente disuadirán a aquél que pretenda abandonar o maltratar a un animal.

2. Por lo que respecta a Cataluña, merece ser citada la Ley 22/2003, de 4 de julio⁹. No debe esconderse que esta norma constituye un avance en nuestro ordenamiento jurídico desde el momento en que considera a los animales como organismos dotados de sensibilidad psíquica y física, los cuales, según dispone su primer precepto, han de recibir el trato que, atendiendo a sus necesidades etológicas, procure su bienestar (art. 1). Se precisa en la misma Exposición de motivos que dicho reconocimiento lo es a los efectos de entender que "son merecedores de unos derechos propios de su condición animal".

La norma define a los animales de compañía como los animales domésticos que las personas mantienen en su hogar con la finalidad de obtener compañía (calificándose expresamente de tal modo a los perros y a los gatos), pero también los

animales de la fauna no autóctona (que son calificados como animales de compañía exóticos) que de forma individual viven con las personas y han asumido la costumbre del cautiverio. La idea que subyace es garantizar especialmente la adquisición responsable de dichos animales, y como dice el Preámbulo de la norma, "que respeten sus derechos, y por tanto, no los abandonen".

En relación al abandono de animales de compañía, debe comentarse que la Ley 22/2003 lo tipifica como infracción grave (multa de 401 a 2000 e.) o muy grave (de 2001 a 20.000 e.) en función de si se lleva a cabo en circunstancias que no comporten riesgo para el animal o por el contrario le pueden suponer daños graves, respectivamente. Cabe decir, por consiguiente, que la sanción económica es baja cuando se realiza el abandono (401 euros), a no ser que se interprete que un abandono (al lado de una autopista, o en un entorno urbano) debe considerarse infracción muy grave por la posibilidad del animal de sufrir un accidente.

En todo caso, merece valorarse positivamente que la Ley prohíba en su art. 11.1 el sacrificio de todos los perros y los gatos en las instalaciones para el mantenimiento de animales de compañía y núcleos zoológicos (por lo tanto, dicha prohibición no se extiende al conjunto de animales de compañía, sino a perros y gatos), excepto por motivos humanitarios y sanitarios que se establezcan en los reglamentos que desarrollen la ley. Esta previsión entró en vigor cuatro años después de la aprobación de la Ley (el 1 de enero de 2007), prórroga a todas luces desproporcionada. La Ley 12/2006, de 27 de julio¹⁰, ha modificado la Ley 22/2003, y entre otras cosas, ha regulado en su Disposición Adicional Tercera la posibilidad de la *Generalitat* de prorrogar un año dicho término a los municipios o entidades supramunicipales si constata una grave dificultad para la aplicación del artículo 11.1 de dicha Ley, siempre que el Ayuntamiento o entidad afectada presente un plan que comprometa la consecución, durante ese periodo de tiempo, de los objetivos previstos en ese artículo.

9. D.O.G.C. núm. 3926, de 16 de julio de 2003.

10. D.O.G.C. núm. 4690, de 3 de agosto de 2006.

Una de las principales cuestiones abordadas por La Ley 12/2006, ha sido la cuestión del abandono del animal, estableciendo la obligatoriedad de esterilizar los animales de compañía que sean objeto de comercialización, excepto en los casos que sean previstos reglamentariamente (art. 2). Otro aspecto importante es la redefinición del concepto de animales abandonados, al incluir como tales a los que hubiesen sido recuperados por la autoridad y, advertido el propietario de ello, éste optase por no acogerle.

3.2 La consideración jurídica de los animales: ¿“bienes” o “seres vivos”?

De la normativa comentada, cabe extraer la conclusión que en materia de animales de compañía el legislador tiende a considerarlos como “seres sensibles” (aspecto previsto en la Ley 22/2003 catalana), si bien ello no se ha traducido en la adopción específica de medidas de protección (a nivel estatal) o en un adecuado sistema sancionador.

Tradicionalmente, los animales de compañía han sido contemplados por el legislador desde el punto de vista del provecho que de él puede obtener el ser humano. Se le ha otorgado protección en cuanto se halle vinculado a dicho beneficio y se le ha negado en caso contrario. Así, la consecuencia jurídica que nuestro ordenamiento ha establecido ante la producción de un daño a un animal ha dependido del valor de este animal en el mercado y se ha impuesto, exclusivamente, en el caso de que hubiese existido lesión efectiva en el patrimonio de su poseedor. Si no existía dicha lesión patrimonial, cualquier acción de maltrato hacia un animal quedaba impune.

Ahora bien, se ha de decir que esta tesis queda relativizada cuando se observa como esta consideración como “cosa o patrimonio” entra en contradicción con determinadas prescripciones de la Ley catalana: por ejemplo el propietario de un coche no sufriría daño jurídico alguno si se le ocurriese convertirlo en chatarra (sí tendría consecuencias, en cambio, si esta misma actitud la observase respecto del coche de un vecino y sin su consentimiento); en cambio, la legislación pro-

tectora de animales sí prevé sanción para el comportamiento de una persona que decidiese maltratar a un perro, aunque fuese el propietario o poseedor del mismo –art. 30.2.r), 30.3.l), 30.4.a) Ley 22/2003.

En este contexto, debe hacerse alguna referencia a la regulación contenida en la reciente Ley 5/2006, de 10 de mayo, del libro Quinto del Código Civil de Cataluña¹¹. En esta norma, dentro del apartado destinado a los bienes, se contiene la siguiente mención: “Los animales, que no se consideran cosas, están bajo la protección especial de las Leyes. Sólo se les aplican las reglas de los bienes en aquello que permite su naturaleza”. Es obvio que el legislador ha hecho un pequeño esfuerzo por intentar separar a los animales de las cosas pero ya resulta un mal comienzo que esta labor la lleve a cabo dentro de un artículo que lleva por título “bienes”. Teniendo en cuenta que el precepto considera bienes, las cosas y los derechos patrimoniales y que los animales no son cosas, no cabe sino preguntarse en qué categoría los sitúa la ley. Como no parece lógico que constituyan derechos patrimoniales debe concluirse que se hallan en una especie de limbo jurídico.

➤ 4. El papel de los municipios catalanes en la protección de los animales

Buena parte de las determinaciones de la Ley 22/2003 tienen como destinataria a la Administración municipal. En primer lugar, el artículo 14.2 establece la obligación de que los Ayuntamientos lleven un censo municipal de animales de compañía en el cual deberán inscribirse los perros, los gatos y los hurones que residan de manera habitual en el municipio. Ninguna novedad parece introducirse al respecto ya que viene siendo práctica habitual de los Ayuntamientos, al menos aquellos con un número de población relevante, censar los perros y gatos domésticos. Tal vez sí constituya alguna novedad la mención explícita a los hurones motivada, sin duda, por los modernos gustos de la población que ha extendido el término animales de compañía a ciertas especies que hace un tiempo no tenían este calificativo. Si-

11. D.O.G.C. núm. 4640, de 24/05/2006.

guiendo con esta obligación de censar los animales domésticos, se establece en la Ley el deber de las personas propietarias o poseedoras de animales de compañía de comunicar la desaparición del animal al Ayuntamiento donde esté censado en un plazo máximo de 48 horas (art. 14.8).

Corresponde también a los Ayuntamientos recoger y controlar los animales de compañía abandonados, perdidos o asilvados y controlar los animales salvajes urbanos (art. 16.1), si bien pueden delegar esta responsabilidad en administraciones de ámbito superior para asegurar la eficiencia del servicio y pueden utilizar los servicios de entidades externas como las asociaciones de protección y defensa de los animales (art. 16.4). Esta última posibilidad no tendría en ningún caso el efecto de traslado a estas entidades externas, de la responsabilidad de cumplir con la obligación de recoger y controlar estos animales; simplemente la Ley pone en manos de los Ayuntamientos la posibilidad de concertar acuerdos con determinadas entidades para asegurar la prestación del servicio que, en todo caso, seguirá siendo de competencia municipal.

Los Ayuntamientos deben disponer de instalaciones de recogida de animales abandonados o perdidos, adecuadas y con suficiente capacidad para el municipio aunque cuando no dispongan de los medios necesarios para llevarlo a cabo podrán convenir con otros municipios o con entidades supramunicipales (art. 16.3).

También constituye una obligación de las Administraciones municipales confiscar aquellos animales respecto de los cuales existen indicios de que están siendo maltratados o torturados (art. 16.6). En este caso, la Ley permite nuevamente que las Administraciones locales puedan acudir a las asociaciones protectoras de animales para ejecutar convenientemente este mandato. Desde luego, debe entenderse que si dichas asociaciones no pudieran prestar este servicio, en ningún caso el municipio podría dejar de cumplimentar esta obligación legal.

La Ley vuelve a recoger un mandato presente ya en la normativa anterior cual es que los Ayuntamientos deben hacerse cargo de los animales abandonados o perdidos (art. 17.1). En el caso

de que el animal perdido lleve algún tipo de identificación de su propietario o poseedor, el Ayuntamiento está obligado a notificarle que dispone de un plazo de 20 días para recuperar al animal. Como ya se ha visto anteriormente, los efectos que la norma prevé para el caso de que el propietario o poseedor no se presente a recuperar el animal son los de que en todo caso se considerará el mismo abandonado y podrá ser cedido o adoptado.

También corresponde a las Administraciones municipales la captura en vivo de perros y gatos asilvados por métodos de inmovilización a distancia (art. 19.1). No parece muy acorde con el espíritu de la ley el segundo párrafo de este precepto al señalar que en los casos en que la captura por inmovilización no sea posible, el Departamento de Medio Ambiente deberá autorizar excepcionalmente el uso de armas de fuego. Si acaso, tal vez hubiese sido más comprensible permitir esta excepcionalidad únicamente en los casos de peligro para la vida o la seguridad de las personas pero no en la forma en que se prevé en la norma que, además, puede ser objeto de interpretación abusiva.

También los Ayuntamientos podrán decomisar o aislar los animales domésticos en los casos en que se haya diagnosticado que sufren enfermedades transmisibles a las personas, sea para curarlos, sea para sacrificarlos. En caso de que quien ejerza este decomiso sea la Generalitat de Cataluña —circunstancia que podrá tener lugar cuando concurren circunstancias excepcionales que puedan poner en peligro el medio ambiente o la sanidad animal— deberá ponerlo en conocimiento del correspondiente ente local.

Por lo que respecta al régimen sancionador, los Ayuntamientos —concretamente, los Alcaldes— tienen asignada la potestad sancionadora para retribuir conductas tipificadas en la Ley de protección de los animales; potestad, sin embargo, que se delimita en el artículo 37 de forma ciertamente restrictiva puesto que se circunscribe a las infracciones leves cometidas en el término municipal siempre que se trate de municipios de como mínimo 5.000 habitantes. En éste ámbito, la Ley catalana establece que la imposición de la multa que

corresponda podrá comportar el decomiso de los animales (art. 31.2). Esta sanción, sin embargo, posiblemente no lleva implícita la noción de castigo por cuanto lo más probable es que a la persona que incurre en determinadas conductas infractoras no le preocupe si la sanción consiste en privarle del animal. Además, la regulación que del comiso se hace no es suficientemente rigurosa ya que se establece que las Administraciones "podrán" decomisar los animales siempre que haya indicios racionales de infracción de las disposiciones de la presente Ley o de las normativas que la desarrollan. Debe interpretarse, entonces, que siempre que se incurra en cualquier infracción de las previstas en esta Ley, la Administración "podrá" decomisar el animal. Resulta dudoso que el futuro "podrá" obedezca a atribución de potestad o de facultad, más bien parece que el legislador ha querido dejar en poder de la Administración un ámbito discrecional en el que moverse a la hora de sancionar.

Para consolidar el conjunto de estas actuaciones, la Ley catalana 12/2006 ha dotado líneas de ayuda (económicas, y de soporte técnico) a las entidades locales a través de convenios de colaboración (véase su D. Adicional Primera).

Finalmente, debe señalarse que se echa de menos, tanto en la legislación estatal como en la autonómica, disposiciones normativas de aplicación en el momento de adquisición del animal de compañía. Como hemos visto, las normas dictadas hasta la fecha se refieren sobre todo al aspecto punitivo una vez producido el maltrato o el abandono del animal. Se ha descuidado, sin embargo, la regulación de las condiciones que deberían exigirse a todo ciudadano cuando decide acoger un animal de compañía. ¿Por qué no fijar límites en el comercio y la adquisición de estos animales de forma que sólo las personas que acrediten disponer de tiempo y de capacidad, puedan acogerlos? Si no somos capaces de entender este desideratum desde el punto de vista de la protección de los animales, al menos entendámoslo desde el punto de vista de la seguridad

y bienestar de las personas. La adquisición de un animal doméstico por una persona irresponsable e insensible acabará produciendo consecuencias en las personas de su entorno que podrán sufrir las consecuencias de un animal mal atendido o abandonado, aunque, desde luego, las consecuencias más graves las padecerá el pobre animal.

➤ 5. Conclusiones

A modo de conclusiones finales, podrían destacarse de forma sintética las siguientes:

1. Causa cierta sorpresa que en el momento actual España aun no haya ratificado la *Convención europea para la protección de los animales de compañía* del Consejo de Europa. El progreso de una sociedad no se entiende si no se incluye en su ámbito la protección de los animales. Por tanto, es necesario, aunque no suficiente, que España ratifique dicha Convención.

2. Es necesario igualmente, que España regule la protección de los animales de forma clara y valiente: a) deben redefinirse las infracciones y los delitos de modo que la gravedad o no de los mismos no dependa de la interpretación de la autoridad administrativa o judicial, y b) deben establecerse sanciones que disuadan a posibles infractores o delincuentes.

3. Merece ser destacada y aplaudida la tendencia del legislador autonómico por considerar a los animales como "seres sensibles" que necesitan de la disposición de medidas específicas de protección. Entre dichas medidas deben incluirse las que regulen las formas de adquisición de los animales de compañía estableciendo la adopción como única forma posible de llevarla a cabo.

4. Finalmente, corresponde al Estado llevar a cabo una labor pedagógica que haga enraizar en la sociedad la idea de que en ningún caso es justificable el maltrato a un animal por razones de respeto a tradiciones o costumbres. De la misma manera que este argumento no sirve para justificar atrocidades cometidas hacia seres humanos, tampoco puede servir en el caso de los animales.

DOGC núm. 4378 - 05/05/2005

DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT I HABITATGE

- EDICTE de 22 d'abril de 2005, pel qual es fa pública la declaració d'impacte ambiental del projecte d'adequació i ampliació d'activitat d'una planta de tractament de residus per incineració al terme de Canovelles, promogut per l'empresa SEIACO, SA (exp. BA 2002 0033). (Pàg. 12321)

[[Sumari](#)] | [[Índex del sumari](#)] | [[Diaris Oficials disponibles](#)] | [[Inici](#)]

EDICTE

de 22 d'abril de 2005, pel qual es fa pública la declaració d'impacte ambiental del projecte d'adequació i ampliació d'activitat d'una planta de tractament de residus per incineració al terme de Canovelles, promogut per l'empresa SEIACO, SA (exp. BA 2002 0033).

Descripció del projecte i de l'estudi d'impacte ambiental

a) El projecte presentat planteja l'ampliació de l'activitat existent d'incineració d'animals domèstics i d'experimentació de laboratori.

El projecte redactat pel Sr. Àngel Herrero i Sánchez, enginyer tècnic industrial, consisteix en una planta per la incineració d'animals morts i d'experimentació de laboratori. Amb l'ampliació de l'activitat s'instal·laran dos nous forns d'incineració juntament amb els corresponents sistemes de depuració de gasos i s'ampliarà el ventall de residus a tractar incloent-hi, entre d'altres, farines càrnies, residus citostàtics, residus de MER, residus sanitaris així com restes de medicaments i cosmètics rebutjats o caducats.

a.1) La planta disposarà de 3 forns d'incineració:

Un forn rotatiu d'incineració amb una capacitat de 400 kg/h (forn 1), de funcionament discontinu. Només funcionarà en casos d'emergència, previsiblement no més de 850 hores de funcionament anual, com ara possibles aturades no previstes del forn 2, pics de necessitat de tractament o impossibilitat de gestionar adequadament els residus de què es disposi en aquell moment per al forn 2.

Un forn rotatiu d'incineració amb una capacitat d'1 t/h (forn 2), de funcionament continu. El forn serà tèrmicament autosuficient i tindrà una potència nominal de 4.331

kW tèrmics que correspon a l'energia desenvolupada per la combustió de la càrrega nominal de residus.

Tant el forn 1 com el forn 2 poden tractar residus especials i comparteixen el bescanviador de calor, el tractament de gasos i la xemeneia, si bé cada forn disposarà de la seva xemeneia d'emergència i comportes de tancament.

Un forn estàtic d'incineració amb una capacitat de 40 kg/h (forn 3), de funcionament discontinu, per la incineració d'animals domèstics. Ha estat dissenyat per dos motius: calibrar i mesurar la combustió dels cremadors de les altres instal·lacions (ja que es necessita una cambra que emuli les mateixes característiques ambientals que les del forn on s'han d'instal·lar) i alhora atendre la creixent demanda d'incineració individual d'animals de companyia (gats i gossos). Les cendres es recullen i lliuren al propietari de l'animal.

a.2) El consum de gasoil està relacionat amb l'energia necessària per a la posada en marxa i per al manteniment de la cambra de postcombustió.

a.3) Hi ha 3 menús de residus per a l'alimentació del forn 2:

1. Menú número 1: residu citostàtics, residus sanitaris (grup III) i farines càrnies.
2. Menú número 2: medicaments i cosmètics caducats, greixos de MER i farines càrnies.
3. Menú número 3: residus d'animals morts i farines càrnies.

a.4) Els forns 1 i 2 comparteixen el sistema de refredament, tractament de gasos i emissió a l'atmosfera; el seu tractament d'incineració (forns 1 i 2) de residus es realitza mitjançant combustió en forn, a una temperatura mínima de 850° C, amb un excés d'oxigen superior al 6% i un temps de residència superior a 2 s. Els gasos de combustió circulen per una cambra de postcombustió, sistema de refredament i tractament abans de ser emesos a l'atmosfera.

El tractament d'incineració del forn 3 es realitza mitjançant combustió en forn, i els gasos de combustió circulen per una cambra de postcombustió abans de ser emesos a l'atmosfera.

Un sistema de trituració dels residus d'animals morts i residus MER, per tal homogeneïtzar l'alimentació de residus al forn 2.

Un sistema per la neteja de vehicles i contenidors que han transportat subproductes animals.

a.5) En els forns 1 i 2 es poden tractar els següents residus:

Residus no peril·losos consistents en: animals morts, residus de teixits animals, farines de carn, medicaments i cosmètics rebutjats o caducats.

Residus perilluosos consistents en: residus sanitaris amb requisits especials per prevenir infeccions, medicaments citotòxics o citoestàtics, residus considerats MER.

En el forn 3, es poden tractar animals morts d'origen domèstic.

a.6) La capacitat total d'incineració és de 8.000 t/any.

La capacitat màxima d'emmagatzematge de residus és: 4 t d'animals morts a la cambra frigorífica inferior, 28 t de residus citoestàtics, residus sanitaris, medicaments i cosmètics rebutjats a la cambra frigorífica superior; 80 m³ de farines en dues sitges, 40 m³ de residus MER en una sitja, 32 t de greixos MER en un dipòsit calorifugat i 35 m³ de residus preparats per a l'alimentació al forn.

b) L'estudi d'impacte ambiental analitza de forma prèvia a l'execució del projecte l'estat inicial dels factors ambientals, estableix els efectes previsibles sobre els factors ambientals i defineix les mesures preventives i correctores de l'impacte.

c) Descripció de les emissions a l'atmosfera.

c.1) Emissions canalitzades:

c.1.1 Xemeneia dels forns d'incineració 1 i 2:

Alçada: 23 m.

Diàmetre: 1 m.

La plataforma per a la presa de mostres tindrà un àrea mínima de 5 m² i una amplada mínima d'1,2 m.

El cabal de gasos previst quan els dos forns funcionen conjuntament és de 18.200 Nm³/h i la temperatura final d'emissió de gasos de 185° C.

Mesures correctores: oxidació i postcombustió a 1.100° C i més de 2 segons al 6% d'O₂ mínim dels gasos de combustió procedents del forn d'incineració. Posteriorment els gasos passen per un bescanviador de calor, un reactor de neutralització de gasos en sec del tipus Venturi vertical amb flux ascendent de gasos que utilitza el sistema all dry scrubbing system amb injecció pneumàtica d'hidròxid càlcic i de carbó actiu per a neutralitzar els gasos àcids i capturar les dioxines i els metalls. Finalment els gasos de combustió passen per un filtre de cartutxos ceràmics.

c.1.2 Xemeneia del forn d'incineració 3:

Alçada: 5,5 m.

Diàmetre: 0,7 m.

El cabal de gasos previst és de 2.826 Nm³/h i la temperatura final d'emissió de gasos és de 250° C.

Mesures correctores: oxidació i postcombustió a 870° C i 2,05 segons de temps de residència.

c.2) Emissions fugitives: olors.

Per tal de minimitzar l'emissió de substàncies que puguin provocar olors desagradables, el projecte preveu que l'aire necessari per a la cambra d'oxidació dels forns d'incineració provingui de la cambra tancada on estan ubicades les sitges de recepció de residus. Aquesta cambra es comunica a l'exterior amb molls d'obertura i tancament automàtic. Des d'aquesta cambra s'agafa l'aire d'oxidació aconseguint crear una depressió a l'interior d'aquesta, de manera que quan les portes del moll de càrrega s'obren, l'aire entra a l'interior evitant que les olors s'escapin a l'exterior. Mitjançant 4 obertures a l'exterior, s'aspirarà un cabal d'aire de 3.510 m³/h que equival a 30 renovacions d'aire per hora.

d) Emissions generades a les aigües

Línia de tractament

L'ús d'aigua en aquesta activitat es limita als usos sanitaris (80%) i a neteges (5%), el 10 % restant correspon a evaporació.

El sistema de depuració proposat consisteix en una fossa sèptica de 8,2 x 2,60 x 2,5 (52 m³ de capacitat total) que disposa d'un compartiment de digestió anaeròbica i dos compartiments on es realitza un filtrat amb sorra de diferent granulometria.

Consum d'aigua per l'establiment

Volum total abastat m³/any: 100.

Procedència de les actes abastades: pou.

Descripció de l'abocament d'aigües per l'establiment

L'establiment aboca aigües provinents de la seva activitat amb les següents condicions globals:

Cabal abocat dia m³/d: 2

Cabal abocat any m³/any: 85

Aquestes aigües s'aboquen a través d'un punt d'abocament, que presenten les característiques particulars que es relacionen a continuació.

Identificació del punt d'abocament

Focus núm. 1

Coordenada UTMX: 438.320

Coordenada UTM: 4.609.950

Condicions de l'abocament

Destinació de l'abocament: riera innominada afluent del riu Mogent (*)

Nom de la llera: riu Mogent.

Sistema de tractament. Fossa sèptica.

Cabal abocat dia m³/d: 2.

Cabal horari m³/hora:

Cabal abocat any m³/any: 85.

(*) En cas de necessitat el titular disposa d'autorització del Consorci per a la Defensa de la Conca del Riu Besòs de portar les aigües residuals mitjançant cubes a l'Edar de Granollers.

e) Els residus generats per l'activitat són els següents:

C=classe; P=producció; CM=Cap. màx.d'emmagatzematge.

Descripció	Codi	C	P	CM
Ferralla	190102	NP	20 t/a	5 m ³ en contenidors
Cendres i escòries amb substàncies perilloses	190111	P	900 t/a	21 m ³ en contenidors
Cendres i escòries sense substàncies perilloses	190112	NP	10 t/a	5 m ³ en contenidors
Cendres volants amb substàncies perilloses	190113	P	32 t/a	13 big-bags
Altres residus generals	200301	NP	15 t/a	5 m ³ en contenidors

Per a l'emmagatzematge dels residus es preveu:

Disposar de contenidors i envasos adequats.

Per a la gestió dels residus produïts es preveu amb gestors de residus autoritzats.

L'establiment està inscrit al Registre de productors de residus industrials amb el codi P-25600.1

L'establiment està inscrit al Registre de gestors de residus de Catalunya amb el codi E-564.98, i té una fiança dipositada total de 37.262,75 euros.

Capacitat i vulnerabilitat sobre el medi receptor

L'activitat projectada globalment no comporta efectes notables per als factors ambientals si la seva gestió es porta a terme d'acord amb les condicions establertes en l'estudi d'impacte ambiental, en el projecte, i en les addicionals fixades en l'annex a la resolució.

a) Vector aire

Contaminant	Capacitat
SO2	alta
PST	alta
NO	moderada
CO	alta

b) Vector aigua

No es preveuen efectes negatius d'aquesta activitat sobre el medi sempre que es porti a terme tal i com es descriu en el projecte i amb les mesures correctores que es descriuen.

c) Emplaçament

L'emplaçament de les futures instal·lacions estarà situat dins el municipi de Canovelles. Concretament, al nord-est del municipi, a una distància d'uns 4 km del nucli urbà, a uns 350 m en línia recta d'una granja d'explotació de porcs i bous i a 1.000 m en línia recta d'una empresa de transports.

Efectes de l'activitat sobre el medi

L'activitat projectada globalment no ha de comportar efectes significatius pels vectors ambientals si la seva gestió es porta a terme d'acord amb les condicions establertes en l'estudi d'impacte ambiental, en el projecte, i amb les prescripcions tècniques, els nivells d'emissió següents:

Prescripcions tècniques i nivells d'emissió

1. Mesures relatives a la prevenció de la contaminació atmosfèrica

a) Valors límit d'emissió aplicables fins al 28 de desembre de 2005

Focus 1: Xemeneia dels forns 1 i 2

C=contaminant; MD=mitjana diària (mg/Nm³); MS=mitjana semihorària (mg/Nm³).

	Límit emissió (1) MS			
C	MD	(100 %) A	(97%) B	Mètode mesura
PST	10	30	10	UNE-EN 13284-1:2002
CO	50 (2)	(3)		EPA-CTM-030
NOX	615			EPA-CTM-030
HF	1	4	2	EPA 13 B
HCl	10	60	10	UNE-EN 1911
SO2	50	200	50	UNE 77216
COT	10	20	10	UNE-EN 12619:2000

Límits d'emissió referits a les següents condicions: T=273 K, P=101.3KPa, 11% O₂ i gas sec.

(1) Cap valor mitjà diari superarà els valors límit d'emissió. Cap valor mitjà semihorari superarà els valors límit d'emissió de la columna A o bé el 97% dels valors semihoraris no superaran els valors límit d'emissió de la columna B.

Els valors mitjans semihoraris i els valors mitjans de 10 minuts es determinaran dins del temps de funcionament real (exclosos els períodes de posada en marxa i aturada si no s'estan incinerant residus) a partir dels valors mesurats després de restar el valor del corresponent interval de confiança tal com figura a l'annex 3.6 del Decret 323/1994, pel qual es regulen les instal·lacions d'incineració de residus. Els valors mitjans diaris es determinaran a partir d'aquests valors mitjans validats.

(2) El 97% del valor mitjà diari, al llarg de tot l'any, no superarà el valor límit d'emissió.

(3) 150 mg/m³ de gas de combustió de, com a mínim, el 95% de totes les mesures, calculat com valors mitjans de cada 10 minuts; o 100 mg/m³ de gas de combustió de totes les mesures, calculat com mitjanes semihoraries en un període de 24 hores.

Focus 1: Xemeneia dels forns 1 i 2

C=contaminant; L=límit emissió (mg/Nm³); M=mètode mesura.

C	L	M
Cd, Tl i els seus compostos	total 0,05	EPA 29
Hg i els seus compostos	0,05	EPA 29
Sb,As, Pb, Cr, Co, Cu, Mn, Ni,V, Sn i els seus compostos	total 0,5	EPA 29

PCDD/F	0,1 ng/Nm ³	UNE-EN 1948
--------	------------------------	-------------

Límits d'emissió referits a les següents condicions: T=273 K, P=101.3KPa, 11% O₂ i gas sec.

Es tracta de valors presos durant un període de mostreig mínim de 0,5 i un màxim de 8 hores. Aquests valors inclouran també les formes gasoses i el vapor de les emissions de metalls pesants corresponents així com dels seus compostos, i es considerarà que es compleixen els valors límit d'emissió si tots els valors mitjans agafats al llarg del període de mostreig abans esmentat no els sobrepassen.

Xemeneia del forn 3

C=contaminant; L=límit emissió (mg/Nm³); M=mètode mesura

C	L	M
CO	100	MC / EPA-CTM 030
Partícules	200	EN 3248-1:2001
HCl	250	UNE-EN 1911
COT	20	UNE 12619

Valors mitjans de concentració referits a les següents condicions: T=273K, P=101.3kPa, 11% O₂ i gas sec.

Els resultats de les mesures es podran normalitzar al contingut d'oxigen previst anteriorment només quan aquest mesurat en el mateix període de temps passi del contingut de normalització d'oxigen corresponent.

b) Valors límit aplicables a partir del 28 de desembre de 2005

D'acord amb la Directiva 2000/76/CE i el Reglament CE 1774/2002, a partir del 28 de desembre de 2005 als dos focus d'emissió anteriors els seran d'aplicació els següents límits d'emissió:

Focus 1: Xemeneia dels forns 1 i 2.

Focus 2: Xemeneia del forn 3.

C=contaminant; MD=mitjana diària (mg/Nm³); MS=mitjana semihorària (mg/Nm³).

Límit emissió (1) MS				
C	MD	(100 %) A	(97%) B	Mètode mesura

PST	10	30	10	UNE-EN 13284-1:2002
CO	50 (2)	(3)		EPA-CTM-030
NOX (4)	500			EPA-CTM-030
HF	1	4	2	EPA 13 B
HCl	10	60	10	UNE-EN 1911
SO2	50	200	50	UNE 77216
COT	10	20	10	UNE-EN 12619:2000

Límits d'emissió referits a les següents condicions: T=273 K, P=101.3KPa, 11% O₂ i gas sec.

(1) Cap valor mitjà diari superarà els valors límit d'emissió. Cap valor mitjà semihorari superarà els valors límit d'emissió de la columna A o bé, si s'escau, el 97% dels valors semihoraris al llarg de l'any no superaran els valors límit d'emissió de la columna B.

Els valors mitjans semihoraris i els valors mitjans de 10 minuts es determinaran dins del temps de funcionament real (exclosos els períodes de posada en marxa i aturada si no s'estan incinerant residus) a partir dels valors mesurats després de restar el valor del corresponent interval de confiança tal com figura a l'annex 3 de la Directiva 2000/76 sobre incineració de residus on s'especifiquen les tècniques de mesura dels diferents contaminants. Els valors mitjans diaris es determinaran a partir d'aquests valors mitjans validats.

(2) El 97% del valor mitjà diari, al llarg de tot l'any, no superarà el valor límit d'emissió.

(3) 150 mg/m³ de gas de combustió de, com a mínim, el 95% de totes les mesures, calculat com valors mitjans de cada 10 minuts; o 100 mg/m³ de gas de combustió de totes les mesures, calculat com mitjanes semihoraries en un període de 24 hores.

(4) Expressat com NO₂. A partir de l'1.1.2008 el valor límit serà de 400 mg/Nm³.

Focus 1: Xemeneia dels forns 1 i 2

Focus 2: Xemeneia del forn 3

C=contaminant; L=límit emissió (mg/Nm³); M=mètode mesura.

C	L	M
Cd, Tl i els seus compostos	total 0,05	EPA 29
Hg i els seus compostos	0,05	EPA 29

Sb,As, Pb, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, V, Sn i els seus compostos	total 0,5	EPA 29
PCDD/F	0,1 ng/Nm ³	UNE-EN 1948

Límits d'emissió referits a les següents condicions: T=273 K, P=101.3 KPa, 11% O₂ i gas sec.

Es tracta de valors presos durant un període de mostreig mínim de 0,5 i un màxim de 8 hores. Aquests valors inclouran també les formes gasoses i el vapor de les emissions de metalls pesants corresponents així com dels seus compostos i, es considerarà que es compleixen els valors límit d'emissió si tots els valors mitjans agafats al llarg del període de mostreig abans esmentat no els sobrepassen.

c) Requisits de prevenció addicionals per als dos focus d'emissió:

La temperatura mínima dels gasos procedents de cada forn d'incineració s'eleva, després de l'última injecció d'aire de combustió, de manera controlada i homogènia, fins i tot en les condicions més desfavorables, fins a 850° C al llarg de 2 segons, mesurats a prop de la paret interna de la cambra de combustió o en altre punt representatiu d'aquesta autoritzat per la DGQA.

Els forns 1 i 2 s'equiparan amb almenys un cremador auxiliar que es posi en marxa automàticament, quan la temperatura dels gasos de combustió després de la darrera injecció d'aire de combustió baixi per davall de 850° C. Aquests cremadors auxiliars s'utilitzaran durant les operacions de posada en marxa i aturada de la instal·lació a fi de què la temperatura de 850° C es mantingui en tot moment mentre hi hagi residus no incinerats a la cambra de combustió. A partir del 28 de desembre de 2005 s'atendrà a l'especificat a l'article 6 de la Directiva 2000/76 que també afectarà al forn 3.

Els forns 1 i 2 disposaran d'un sistema automàtic que impedeixi l'alimentació de qualsevol tipus de residus (d'acord amb la definició de l'article 2.1.a) del Reglament CE 1774/2002 a la posada en marxa fins que no s'hagi assolit la temperatura de 850° C o bé quan no es mantingui la temperatura de 850° C. A partir del 28 de desembre de 2005 s'atendrà a l'especificat a l'article 6 de la Directiva 2000/76 que també afectarà al forn 3.

S'instal·laran analitzadors en continu amb registre de la temperatura de la cambra de combustió i de la cambra de postcombustió, ubicats a les parets internes de cada cambra.

Caldrà portar un registre automatitzat del control de temperatures, en continu, per tot el temps que funcionin les instal·lacions d'incineració. Aquest sistema haurà de permetre imprimir les dades de temperatura en temps real per presentar-les en el moment dels controls establerts o en cas d'inspecció de l'autoritat administrativa competent.

En cas d'avaría o funcionament anormal, l'operador de la instal·lació haurà de parar-la en el menor temps possible.

No es produiran interrupcions en el funcionament de les instal·lacions que provoquin emissions superiors als límits d'emissió fixats, en períodes superiors als definits en el punt 5.3.e) del Decret 323/1994, pel qual es regulen les instal·lacions d'incineració.

d) Disposar de monitorització en continu dels següents paràmetres i contaminants:

Xemeneia dels forns d'incineració 1 i 2:

Paràmetres: cabal, T^a, O₂, vapor d'aigua (*), pressió.

Contaminants: CO, partícules, COT, HCl, SO₂, NOX.

No serà necessari mesurar en continu els contaminants partícules totals i clorur d'hidrogen si es demostra una emissió mitjana inferior al 10% dels valors límit. La demostració d'aquest punt s'haurà d'efectuar mitjançant una campanya de mesuraments realitzada d'acord amb els criteris que estableixi la DGQA.

(*) La mesura del vapor d'aigua no serà necessària si els gasos de combustió són assecats abans d'efectuar l'anàlisi de les emissions.

A partir de 28 de desembre de 2005 cal atènyer-se al que estipula l'article 11 de la Directiva 2000/76 pel que fa als requisits de mesurament en continu per als dos focus emissors.

Xemeneia del forn d'incineració 3:

Paràmetres: cabal, T^a, O₂, vapor d'aigua (*), pressió.

Contaminants: CO.

(*) La mesura del vapor d'aigua no serà necessària si els gasos de combustió són assecats abans d'efectuar l'anàlisi de les emissions.

d.1) Característiques dels sistemes de monitorització en continu

Ubicació del sistema de mostreig:

Representativa de les emissions i seguint les directrius del servei de Vigilància i Control de l'Aire de la Direcció General de Qualitat ambiental.

Abans de la instal·lació del sistema de mesurament en continu, una entitat degudament acreditada haurà de certificar la correcta ubicació (vegeu apartat 5.3.2).

Característiques dels analitzadors en continu:

Abans de la instal·lació del sistema de mesurament en continu es presentarà al Departament de Medi Ambient un projecte tècnic d'instal·lació amb les dades bàsiques del Sistema de Mesurament en Continu segons IT de calibració d'un SMEC(*).

Certificat d'homologació:

Segons punt 4.1.1 de la IT de calibració d'un SMEC (*).

Documentació:

Segons punt 4.2 de la IT de calibració d'un SMEC(*).

Registre de dades:

Segons el punt 4.1.5 de la IT de calibració d'un SMEC(*).

Tractament de dades:

Segons el punt 4.1.6 de la IT de calibració d'un SMEC(*).

En cas de mal funcionament del sistema de mesurament en continu per un període superior a 48 hores, s'hauran d'efectuar mesuraments puntuals cada 12 hores fins que es restableixi el bon funcionament del Sistema de mesurament en continu. Els resultats es trametran a la Direcció General de Qualitat Ambiental.

(*) disponible a <http://www.gencat.net/mediamb/aire/procediments.htm#analit>

2. Mesures relatives a la prevenció de la contaminació de les aigües

a) Autoritzar l'abocament amb els següents límits qualitatius i quantitatius:

Cabal (m³/d): 2

MES (mg/l): 80

DQO nd (mgO₂/l): 160

pH: 6-9

Olis i greixos (mg/l): 20

Per a la resta dels paràmetres els límits fixats seran els corresponents a la Taula 3 de l'annex al Títol IV del Reglament aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril. Les substàncies de la llista 1 i 2 de l'annex al Títol III i les substàncies recollides al Reial Decret 995/2000, de 2 de juny, no han de variar en relació a les aigües de captació.

b) L'interessat disposarà d'un pericó de registre de fàcil accés que permeti l'aforament i la presa de mostres periòdicament. En cas de no disposar-ne, s'haurà de construir en el termini d'un mes a comptar des de l'atorgament de l'autorització ambiental.

3. Mesures relatives als residus

a) L'acceptació i gestió de residus perillosos únicament podrà efectuar-se, prèvia contractació de l'empresa per part de l'Agència de Residus de Catalunya.

b) L'acceptació i recepció dels residus a tractar i la gestió dels residus generats per l'activitat s'haurà d'ajustar a les prescripcions establertes en el Decret 93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus.

c) El temps màxim d'emmagatzematge dels residus perillosos no superarà els sis mesos, i s'hauran d'emmagatzemar en zona pavimentada i sota cobert.

d) Els residus MER i altres residus carnis no es podran emmagatzemar més de 24 hores, fora de les cambres frigorífiques.

e) L'emmagatzematge dels residus a tractar i dels residus generats es realitzarà exclusivament en les zones especialment habilitades segons el projecte presentat.

f) La capacitat màxima d'emmagatzematge de residus no podran superar les següents quantitats: 4 t d'animals morts en cambra frigorífica inferior; 28 t de residus citoestàtics, residus sanitaris, medicament i cosmètics rebutjats, en la cambra frigorífica superior; 80 m³ de farines en dues sitges, 40 m³ de residus MER, en una sitja, 32 tn de greixos MER en el dipòsit calorífugat, 35 m³ de residus preparats per l'alimentació en el forn.

g) Les condicions de funcionament de les instal·lacions dels forns 1, 2 i 3 hauran de complir les indicacions de l'annex 1A) del Decret 323/1994, pel qual es regulen les instal·lacions d'incineració.

h) Disposar d'un sistema de bloqueig de l'alimentació de residus als forns 1 i 2 quan no es puguin complir les determinacions de les condicions de funcionament fixades en l'annex 1A) del Decret 323/1994 i quan es sobrepassin els valors límits d'emissió indicats en l'annex 2.1 dels paràmetres a mesurar en continu.

i) Disposar d'un sistema de bloqueig de l'alimentació de residus al forn 3 quan no es puguin complir les determinacions de les condicions de funcionament i quan es sobrepassin els valors límits d'emissió indicats en l'annex 2.2 dels paràmetres a mesurar en continu.

j) En el forn 3 únicament es podran incinerar animals de companyia.

k) Els residus sanitaris amb requisits especials per prevenir infeccions s'hauran d'introduir directament al forn, sense mesclar amb altres residus i sense cap manipulació.

l) S'haurà de mantenir en tot moment netes les zones properes a la planta.

D'acord amb el que s'indica al reglament 1774/2002, en el qual s'estableixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals:

Els contenidors i vehicles que han transportat subproductes animals s'hauran de netejar i desinfectar després de cada utilització (annex II, capítol V del Reglament).

Es compliran les normes d'higiene, en les zones de neteja de contenidors i vehicles i en les zones de manipulació de subproductes animals (annex V, capítol II del Reglament).

4. Mesures relatives a la protecció de la salut

Dels residus generats a l'activitat sanitària, únicament podran tractar-se els animals i residus d'animals d'experimentació biomèdica, residus citotòxics i residus procedents de la malaltia de Creutzfeldt Jakob.

5. Prescripcions singulars

5.1 Vector aire.

a) En un termini de 3 mesos a partir del moment de l'atorgament de l'autorització ambiental i abans de l'adquisició dels analitzadors en continu de la instal·lació, caldrà presentar un projecte d'instal·lació, seguint les directrius de la instrucció tècnica per al calibratge de sistemes de mesurament en continu d'emissions. Aquest projecte haurà de disposar de l'aprovació formal de la Direcció General de Qualitat Ambiental per tal de garantir-ne la idoneïtat.

b) En un termini màxim de 3 mesos a partir de la realització del control inicial, s'haurà de trametre a la Direcció General de Qualitat Ambiental l'informe de la primera calibració del Sistema de monitorització en continu d'emissions (SMEC), d'acord amb la instrucció tècnica de calibració d'aquesta Direcció General.

c) Al llarg del primer any de funcionament de la instal·lació una entitat ambiental de control farà mesuraments cada 2 mesos dels contaminants següents: FH, metalls pesants i PCDD/F en els focus corresponent a la xemeneia dels forns d'incineració 1 i 2.

5.2 Del vector aigua.

a) Tan aviat com sigui possible s'ha de posar en coneixement d'aquesta Agència Catalana de l'Aigua qualsevol avaria, parcial o total, del sistema de tractament i evacuació de les aigües residuals que puguin alterar el bon funcionament de l'abocament i que puguin representar un risc per al medi receptor.

b) El promotor no podrà destinar les obres executades a usos diferents dels autoritzats. Queda especialment prohibit al beneficiari: abocar aigües residuals de naturalesa diferent a la que s'ha tingut en compte a l'hora d'atorgar l'autorització i utilitzar les obres autoritzades per a l'abocament d'aigües residuals procedents d'immobles i indústries diferents dels que motiven aquesta autorització.

c) Les despeses que es puguin originar per la inspecció i vigilància de les obres, instal·lacions i abocaments, seran a càrrec del beneficiari.

d) L'interessat resta sotmès al pagament del tribut sobre l'aigua en els termes de la Llei 19/1991 i posteriorment per la Llei 6/1999, de 12 de juliol.

5.3 Condicions i obligacions com a gestor de residus.

a) SEIACO, SA, elaborarà un llibre de registre, en el qual s'indicarà l'evolució i incidències en el temps de l'explotació, el productor o origen, i la quantitat dels residus

tractats a la planta, així com els residus no aprofitables o produïts en les seves instal·lacions especificant tipus, quantitat, i destinació.

Mensualment s'haurà de trametre a l'Agència de Residus un resum de les entrades de residus d'acord amb el format que s'indiqui.

b) Responsable

SEIACO SA nomenarà una persona encarregada de l'activitat de gestió de residus, i comunicar a l'Agència de Residus el seu nom.

c) Inscripció al Registre de Gestors de Residus.

c.1) L'Agència de Residus modificarà la inscripció al Registre General de Gestors de Residus de Catalunya quan s'acrediti la comprovació satisfactòria de l'execució del projecte i de les condicions i obligacions indicades anteriorment per part d'una entitat col·laboradora de l'Administració.

c.2) Prèviament a la modificació de la inscripció al Registre General de gestors de residus, SEIACO, SA, podrà recepcionar els residus no peril·losos necessaris per ajustar les instal·lacions i verificar els seu correcte funcionament, amb les següents condicions:

Acreditació, davant de l'Agència de Residus, del compliment de les condicions administratives com a gestor de residus, corresponent als apartats 4 i 5 de la Resolució i a) b) de les condicions i obligacions com a gestor de residus.

La quantitat màxima de residus a recepcionar durant aquest període serà de 4.000 tn.

El termini màxim serà de 6 mesos, a comptar de la data d'emissió de la certificació del tècnic director de l'execució del projecte.

Durant aquest període, en la documentació de control (FA, FS,...), s'anotarà en l'apartat de codi de gestor 'Prova'.

5.4 Condicions generals de funcionament de l'activitat.

a) L'atorgament de l'autorització ambiental no deixa exempt el seu titular de sol·licitar altres permisos i/o autoritzacions que legalment correspongui.

b) El beneficiari resta obligat a conservar les obres i instal·lacions en un perfecte estat d'utilització, a fer a càrrec seu els arranjaments ordinaris i extraordinaris que calgui. Qualsevol modificació que es vulgui introduir al projecte presentat, així com la construcció de qualsevol obra no definida concretament i amb detall a la petició, es notificarà immediatament a l'oficina de gestió ambiental unificada. Caldrà que la sol·licitud de modificació vagi acompanyada del projecte complementari corresponent.

Formulació de la declaració d'impacte ambiental

Atesa la capacitat del medi receptor i l'existència d'efectes que l'activitat projectada pot transferir als vectors ambientals, el seu impacte global es considera moderat sobre la

conservació i protecció del medi afectat i dels recursos naturals, i per tant, la Ponència Ambiental, en la sessió de 2 de març de 2004 i d'acord amb l'article 33.3.i) del Decret 136/1999, de 18 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de desplegament de la Llei 3/1998, formula la declaració d'impacte ambiental del projecte amb caràcter favorable, i per tant, la Ponència Ambiental, en la sessió de 2 de març de 2004, i d'acord amb els articles 22.1.a) i 33.3.i) del Decret 136/1999, de 18 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de desplegament de la Llei 3/1998, formulen la declaració d'impacte ambiental del projecte amb caràcter favorable.

D'acord amb el que estableix l'article 5 del Decret 114/1988, de 7 d'abril, d'avaluació d'impacte ambiental, la declaració d'impacte ambiental es farà pública.

Barcelona, 22 d'abril de 2005

Emili Dragone i Vives

Secretari de la Ponència Ambiental

(05.081.111)

Alicante.- La Fundación Manuel Peláez y Fundesem premian un proyecto empresarial que creará un cementerio para mascotas

23/05/2008 - 17:57

La Fundación Manuel Peláez ha premiado, a través de Fundesem, un proyecto de empresa que ofrecerá servicios para preservar el recuerdo de las mascotas fallecidas mediante la creación de un cementerio para animales, según informaron hoy en un comunicado fuentes de la Fundación.

ALICANTE, 23 (EUROPA PRESS)

La idea nació de la experiencia personal de los miembros del equipo de desarrollo del proyecto, fruto de la pérdida de la perrita de uno de los integrantes. De este modo, Juan Rafael, Sara y Yunuen eran conscientes "del vacío que deja la pérdida de una mascota" e iniciaron un proyecto para crear la empresa 'El valle de las mascotas', un parque-cementerio que permitirá mantener el lazo emocional que el propietario tenía con su animal.

El proyecto, premiado por la Fundación Manuel Peláez a través de los galardones 'Emprendeaventura' de Fundesem, planteará crear un espacio "de paz, tranquilidad y belleza, un lugar donde los usuarios puedan visitar a su mascota fallecida y pasar el día en sus instalaciones". Este lugar contará con jardines, zonas verdes, áreas de descanso, murales artísticos, una galería museo, cafetería y tienda de recuerdos.

Según los miembros del equipo, "el proyecto plantea una idea diferente para prestar un servicio a las personas que viven la pérdida de una mascota; no es sólo una empresa que cuenta con un horno crematorio con alta tecnología y un cementerio para mascotas, sino que ofrece la posibilidad de estar presente, acompañarles y brindarles las facilidades durante esos momentos difíciles que pasan los propietarios cuando fallecen sus animales".

Entre otros servicios, 'El valle de las mascotas' permitirá dar un último homenaje a las mascotas, dejar sus cenizas dentro del parque, exponer sus objetos personales en un museo, o adquirir recuerdos personalizados como llaveros, monedas o camisetas. Además, el proyecto contemplará la puesta en marcha de un cementerio virtual, una web donde los usuarios podrán colgar las fotos de sus animales y contar su historia.

Juan Rafael, Sara y Yunuen diseñaron este trabajo a raíz del proyecto final del master de creación de empresas de Fundesem. Los miembros del jurado valoraron muy positivamente la idea, al ser un servicio innovador dentro de la zona. Según los análisis del equipo, más del 60 por ciento de los hogares poseen como mínimo una mascota y existe un amplio público especialmente sensibilizado con este tema. En la actualidad, los miembros del equipo buscan financiación para poner en marcha la iniciativa.

Un tanatorio para mascotas

Una empresa abre un lugar para velar animales en Lorquí (Murcia)

EFE - Lorquí (Murcia) - 01/04/2008

Crematur Levante ha abierto en Lorquí (Murcia) el **primer tanatorio** de animales domésticos de España, que incluye una sala de velatorio.

Su propietario, Ricardo Zambudio, que inauguró una incineradora en la misma localidad hace dos años, cuenta que lo más común son perros y gatos, aunque su empresa ha incinerado pájaros, loros, un cocodrilo y hasta un león procedente de un circo.

Zambudio ha explicado que la idea de construir el tanatorio donde se pudiera velar a las mascotas surgió cuando él y sus socios se dieron cuenta de que los dueños sufrían mucho al despedirse y decidieron habilitar una sala para que pudieran darles su último adiós en la intimidad.

"Vimos la necesidad que había de un lugar como éste ante el dolor de la gente que no tenía un lugar donde velar a su mascota y despedirse dignamente", ha dicho.

En la sala velatorio hay un sofá, dos asientos, pañuelos de papel y una vitrina de cristal donde se deposita la mascota.

Después del paso por el velatorio, el animal se lleva hasta el horno crematorio. Los dueños pueden ver todo el proceso y, si lo desean, llevarse las cenizas de su mascota en una urna. El velatorio cuesta unos 40 euros, que se añaden al coste de la incineración, que varía según el peso del animal.

"La empresa se encarga de todo, desde la recogida en la clínica veterinaria, su traslado y la preparación de la mascota para la urna. Se le arregla, se le peina, y cuando sus dueños ya se han despedido de él, pueden presenciar la incineración a través de la cristalera", ha explicado.

Según Zambudio, sólo hay otras dos salas de velatorio de animales en el mundo, una en Estados Unidos y otra en Holanda.

Mie 2 Abr 2008

Primer tanatorio de mascotas en España

Publicado por admin.

Relacionado con: [Actualidad](#), [Gatos](#), [Otros animales](#), [Perros](#)

Con el fin de cubrir el hueco de una despedida digna a las mascotas, [Cremamur Levante](#) ha creado el **primer tanatorio** específico **para animales** en el polígono Base 2000 de [Lorquí, en Murcia](#), el primero de España de estas características.

*"Hoy en día la mayoría de las personas están concienciadas de que el **animal de compañía**, bien sea **un perro o un cocodrilo**, es uno más de la familia. Por eso nosotros hemos decidido dar la oportunidad a sus allegados de tratarlo como tal, también en su último adiós",* comenta el gerente de [Cremamur Levante](#), Ricardo Zambudio.

*"Igual de importante es que los dueños pudieran **enterrar a sus mascotas** donde quisieran sin que la ley los multara, como adecuar una sala donde la familia le despidiera dándole todo su cariño. En definitiva, se trata de **dar a los animales un acto fúnebre como el de cualquier ser querido**",* declara Zambudio.

Una docena de velatorios ha realizado el crematorio desde que comenzó a funcionar, hace unas dos semanas, a **animales llegados** de Murcia, Alicante o Albacete, aunque presta sus servicios para toda España. Son 40 euros el precio del servicio que incluye el traslado desde la clínica veterinaria. **Los restos mortales del animal** descansan durante 24 horas en una urna de cristal acomodada para que sus dueños puedan tocarlo, dentro de un ambiente de intimidad.

La incineración varía según **el peso del animal**, recibiendo los dueños un certificado de defunción por si surgiera cualquier posible denuncia, dejando de esta forma todo lo que **se refiere a la mascota** resuelto.

«¿Cuánta ceniza deja tu cocker bien amado? Unos 500 gramos» 'Porque se lo merece/merezi duelako' es la leyenda que acompaña la tarjeta de presentación de Javier. Tu perro no merece un vertedero. Merece ser incinerado.

12.10.07 - BEGOÑA DEL TESO

Se inaugurará, lo más seguro, a principios de noviembre, mes de muertos y almas en pena. En Oialume Bidea. En un pabellón industrial. Un crematorio para animales domésticos. Un tanatorio. Es una propuesta de Javier Ribero y de su esposa Cristina. Beti zurekin/ Siempre contigo dice también la tarjeta de presentación donde se ofrece incluso un cementerio virtual en la red. Por cierto, Cristina y Javier no sólo convierten a nuestras mascotas en polvo bien amado. También son criadores. Por placer. Criadores de dogos, bulldog ingleses y carlinos, el perro que conocimos en la película Men in Black.

- No había, ¿verdad? No al menos en los alrededores..

- Alguna gente lleva a sus animales al horno de la Sociedad Protectora de Animales y Plantas. La otra opción es el crematorio navarro de Albizu.

- Demanda sí que hay, ¿cierto?

- Bastante. Mucha. Pienso que es debido, entre otros motivos, a que nuestros perros cada vez viven menos en la calle y más en casa.

- Creo que lo entiendo pero...

- La relación con los animales es muy distinta en los pueblos que en las ciudades. En el campo, en los caseríos, lejos de las grandes urbes, llevan una vida más independiente en relación al ser humano. Por supuesto que sus dueños los quieren, pero no es el lazo tan tan estrecho que establecemos en las ciudades con los perros o los gatos que, prácticamente, viven a nuestro lado casi 24 horas sobre 24. Eso implica que cuando mueren nos sentimos incapaces de deshacernos de ellos de cualquier manera, dejarlos en la clínica veterinaria o, ilegalmente, tirarlos a un vertedero. ¿Demanda de crematorio? Sí, pero mayormente desde los centros urbanos de Donostia, Irún, Errenteria...

- ¿Cuáles son las características técnicas de un crematorio de animales?

- *Casi las mismas que las de uno para humanos. De hecho, el horno y las urnas las compramos a los mismos proveedores que sirven a las funerarias vascas. Se reduce el tamaño, naturalmente. Nuestro horno alcanza temperaturas entre 800 y 1.800 grados pues has de reducir a ceniza no sólo la carne y los tejidos blandos sino también los huesos. El perro es introducido cubierto con un sudario biodegradable. Las cenizas se entregan en una urna. Como pasa con nuestros fallecidos, hay recipientes standar y otros más trabajados, con serigrafías de animales o posibilidad de poner la foto de tu mascota.*

- **Dicen que al morir nosotros perdemos 21 gramos, el peso del alma según los alquimistas. ¿Cuánto pesan las cenizas de un perro?**

- *Uno que vivo pesara 30 kilos se convertirá en 1 kilo 800 de recuerdos. Las cenizas de un cocker vendrán a ser unos 500 gramos.*

- **Las de un yorkshire cabrán en la palma de la mano ¿no? Y las de un hámster... Por cierto, ¿incinerarán conejos y otras mascotas?**

- Toda clase de animales domésticos.

- **He oído algo de mezclar esas cenizas con una semilla de árbol...**

- *Esa oferta existir, existe, y legal, lo es, pero aún no tiene la suficiente demanda. Consiste en una caja que contiene la semilla de un árbol, tierra, abono y un hueco para introducir las cenizas de nuestro animal. Se planta y bajo tierra todo se mezcla. El roble, haya o fresno que nazcan llevarán la huella de la mascota.*

- **Francamente, enloquecer, algo sí que hemos enloquecido.**

- *No puedo ni quiero ni debo responderte a eso. Es todo cuestión de afectos. De necesidad de darlos y de recibirlos. Queremos a los animales como antes no los queríamos. Los necesitamos muchísimo. Su pérdida nos duele en el alma. Pero es lógico y humano. Mis perros también están incinerados. ¿Cómo podría haberlos tirado? Existen incluso las incineraciones colectivas.*

- **¿Una cremación comunitaria?**

- *Más o menos. Hay gente que no quiere guardar las cenizas de su animal pero desea darle un final digno, no abandonar su cuerpo de cualquier manera. Se quema junto a otros y nosotros nos hacemos cargo de las cenizas.*

- **¿Y lo del cementerio 'on line'?**

- *Significa poder colgar en una web la foto de tu mascota. Sin que falte una sentida dedicatoria. Repito, les queremos mucho.*

Denuncian a vendedores de La Rambla por tirar animales muertos a la basura

Efe | Barcelona / Actualizado martes 28/04/2009 10:55 horas

Una veintena de miembros del grupo ecologista [Ramblas Étiques](#) han anunciado la interposición de una denuncia contra los vendedores de animales de las Ramblas porque tiran los cuerpos de los animales muertos a los contenedores de los alrededores **en lugar de incinerarlos, como marca la normativa**.

En el marco de un acto de protesta en Barcelona, los ecologistas han anunciado también que interpondrán una reclamación administrativa al Ayuntamiento por incumplimiento de la Ley de Protección de Animales y ordenanzas municipales.

El portavoz de los ecologistas, Eric Gallego, ha declarado que los vendedores "incumplen 17 artículos de la Ley de Protección de los Animales y 4 de la ordenanza municipal" y **les ha acusado de crear un problema de salud pública** arrojando cadáveres de animales a los contenedores de las Ramblas en lugar de incinerarlos como marca la normativa municipal.

Los ecologistas han mostrado los restos de 180 animales, entre ellos de periquitos, roedores, reptiles, tortugas y peces, que supuestamente han extraído en los últimos 21 días de los contenedores situados junto a las paradas y que habían congelado para el acto de hoy.

Gallego también ha acusado al Ayuntamiento de "desidia absoluta" por permitir esta situación, "incumpliendo sus propias ordenanzas desde hace seis años", por lo que ha anunciado la interposición de una reclamación contencioso-administrativa para reclamar la eliminación de las paradas.

Sin embargo, **el representante de los propietarios de las once paradas existentes, José Cuenca, ha negado** que se arrojen animales a los contenedores, aunque ha reconocido que "no nos oponemos a ninguna mejora", pero ha advertido que la actual normativa al respecto "no tiene pies ni cabeza".

Cuenca ha añadido que la normativa prohíbe que los animales estén a la vista del público que pasa por la calle, cosa "inevitable" en el caso de estas paradas de reducido tamaño e instaladas en el paseo central de las Ramblas.

El portavoz de los vendedores ha informado de que "antes de diciembre de este año deberíamos haber llegado a un acuerdo con el Ayuntamiento", aunque ha advertido que "eliminar las paradas de animales quitaría alicientes a las Ramblas" y ha añadido que "no nos vemos en otros sitio más que aquí".

Descobert un abocador-cementiri de gossos a Montcada i Reixac

Hi podrien haver una cinquantena de cossos de cans estrangulats

27/12/2011

Els agents rurals han localitzat un abocador a Montcada i Reixac (Vallès Occidental) amb un nombre "encara sense determinar" de gossos morts en diferent estat de descomposició. Tot i així, afirmen que es tracta "d'un nombre superior a deu exemplars". En la mateixa

inspecció, han localitzat 34 gossos vius que es trobaven en "molt mal estat" i en unes condicions "molt dolentes" com alguns animals que presentaven lesions a la pell, ferides obertes, i es trobaven sense aigua i lligats amb cadenes inferiors als tres metres.

L'Ajuntament de Montcada ha fet el comís dels animals i els ha lliurat sota custòdia a la Fundació Altarriba perquè se'n faci càrrec. La Generalitat portarà a la Fiscalia de Medi Ambient aquests cas de maltractament d'animals perquè analitzi si pot ser constitutiu de delictes, a més de l'obertura d'un expedient administratiu.

50 gossos estrangulats

L'Associació Animal Rescue ha elevat a cinquanta la xifra de gossos morts trobats a l'abocador. La portaveu d'aquesta entitat, Karin Pielaner, ha assegurat a l'ACN que l'amo dels gossos, que era caçador, estrangulava els animals que tornaven ferits de les caceres o que ja eren massa grans.

Pielaner ha indicat que ha acompanyat els agents rurals al turó de Montcada i ha explicat que han trobat els cadàvers dels gossos llençats pel terra i embolicats en plàstics. Alguns gossos podien estar morts "des de feia anys", ha afirmat.

PARLAMENTO EUROPEO

2004

2009

Comisión de Peticiones

28.3.2006

COMUNICACIÓN A LOS MIEMBROS

Petición 722/2004, presentada por Sabine Scharf, de nacionalidad alemana, sobre la eliminación de cadáveres de animales de compañía y la inobservancia por parte de las autoridades alemanas de las disposiciones correspondientes del Reglamento (CE) nº 1774/2002 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 3 de octubre de 2002, por el que se establecen las normas sanitarias aplicables a los subproductos animales no destinados al consumo humano

1. Resumen de la petición

La peticionaria y su marido, propietarios de una granja de 9 000 metros cuadrados de superficie, se declaran amantes de los animales y dicen haber tenido siempre mascotas y haber recogido multitud de animales abandonados. A lo largo de los últimos nueve años, han inhumado en su propiedad los cadáveres de 16 de sus animales de compañía (14 perros y 2 gatos). No obstante, las autoridades locales afirman que ello constituye una infracción del Reglamento (CE) nº 1774/2002 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 3 de octubre de 2002, por el que se establecen las normas sanitarias aplicables a los subproductos animales no destinados al consumo humano. Los peticionarios responden a tal acusación remitiéndose al artículo 24 de dicho Reglamento, en el que se establece que los animales de compañía muertos pueden eliminarse directamente como residuos mediante enterramiento.

2. Admisibilidad

Admitida a trámite el 29 de marzo de 2005.

3. Respuesta de la Comisión, recibida el 28 de marzo de 2006.

El Reglamento (CE) nº 1774/2002 del Parlamento Europeo y del Consejo por el que se establecen las normas sanitarias aplicables a los subproductos animales no destinados al consumo humano¹ establece las normas relativas al tratamiento seguro y el uso o la eliminación de subproductos animales. Los animales de compañía muertos se clasifican como material de la categoría 1 conforme al artículo 4, apartado 1, letra a), guión iii) y, en consecuencia, no pueden utilizarse para fines de ningún tipo, sino que deben eliminarse. Los

¹ DO L 273 de 10.10.2002, p. 1.

subproductos animales de la categoría 1 deben ser recogidos, transportados e identificados conforme al artículo 7 del Reglamento y han de ser eliminados, con o sin procesamiento previo, en una planta de incineración o co-incineración conforme al artículo 12 del Reglamento. Siempre que se adopten medidas adicionales, el material de la categoría 1 puede también ser enterrado en un vertedero autorizado conforme a la Directiva 1999/31/CE, de 26 de abril de 1999, sobre el vertido de residuos¹ o por otros medios autorizados conforme al artículo 4, apartado 2, letra e) del Reglamento antes mencionado.

No obstante lo expuesto anteriormente acerca del método de eliminación prescrito, las autoridades competentes pueden, de ser necesario, decidir que los animales de compañía muertos sean eliminados directamente como residuos mediante enterramiento (artículo 24 del Reglamento). Este enterramiento no tiene que llevarse a cabo necesariamente en un vertedero autorizado conforme a la Directiva 1999/31/CE.

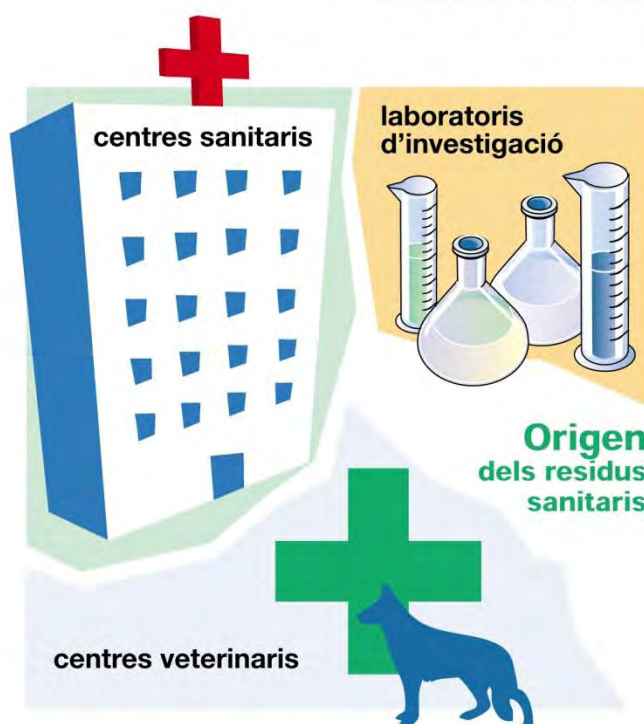
Al hacer uso de las exenciones previstas en el artículo 24 del Reglamento, corresponde a la autoridad competente de los Estados miembros adoptar las medidas necesarias para garantizar que el enterramiento de animales de compañía muertos no ponga en peligro la salud humana o animal ni el medio ambiente, y prevenir el abandono, vertido o enterramiento incontrolado de los subproductos animales referidos.

¹ DO L 182 de 16.7.1999, p. 1

-

Gestió de residus especials

Gestió extracentre dels residus sanitaris

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
Junta de Residus

Esquema de gestió de residus sanitaris

	Tipus	Transport	Tractament	Disposició
Residus sense risc	Grups I i II			Assimilables a municipals
	Grup III		Esterilització per autoclau + Trituració	Assimilables a municipals
Residus de risc	Grup IV Citotòxics. Material contaminat químicament			Incineració com a residus especials
	Radioactius			ENRESA
	Altres residus químics		Físico-químic	

En les activitats d'atenció i investigació sanitàries es generen residus que poden ser de risc i, per tant, s'han de gestionar de forma específica, per tal de garantir la protecció de la salut a les persones i la defensa del medi ambient.

● Quins són?

Els residus sanitaris generats per activitats d'atenció i investigació sanitària s'han de seleccionar en origen per tal de facilitar el seu tractament posterior. Es **classifiquen** en els següents grups:

a) residus sense risc o inespecífics.

Grup I

Són residus que per la seva naturalesa i composició són inerts o no especials, que no plantegen exigències especials en la seva gestió. S'inclou en aquest grup el material d'oficines i despatxos, bars, menjadors, jardineria...

Grup II

Són residus que per la seva naturalesa i composició són inerts o no especials, que no plantegen exigències especials en la seva gestió fora del centre, però dintre del centre poden ser de risc per malalts amb poques defenses immunològiques i a més poden provocar fàstic o manies. S'inclou en aquest grup els materials de cures, guixos, robes i materials d'un sol ús tacats amb sang, secrecions, cadàvers d'animals d'experimentació, i d'altres residus no inclosos en el grup III.

b) Residus de risc o específics

Grup III

Són residus especials que requereixen l'adopció de mesures de prevenció, atès que poden generar un risc per a la salut de les persones:

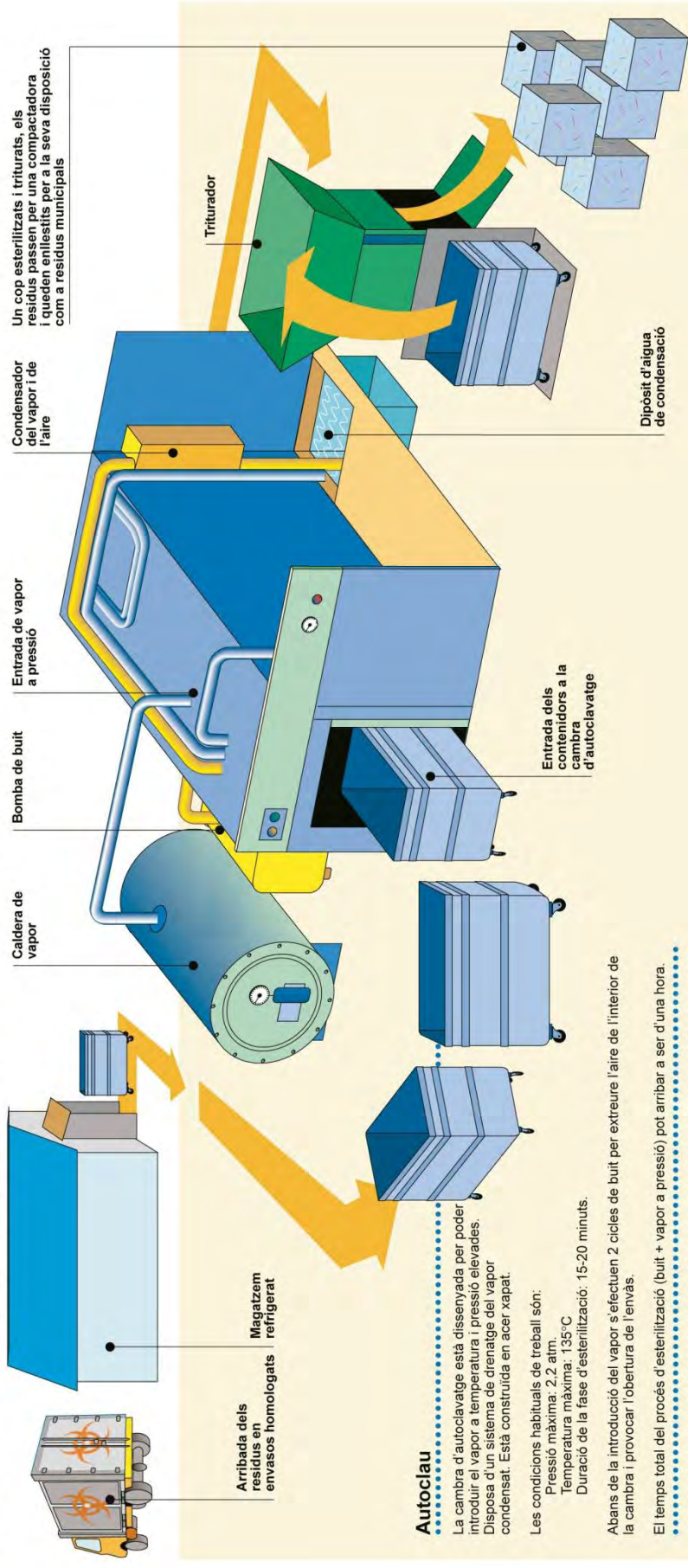
- residus sanitaris infecciosos: aquells residus capaços de transmetre alguna de les malalties infeccioses relacionades a l'annex del Decret 27/1999, com, per exemple, còlera, diftèria, tubercul·losi...
- sang i hemoderivats en forma líquida
- agulles i material punyent i tallant, usat
- vacunes vives i atenuades i cultius d'agents infecciosos

Grup IV

Són els residus especials no inclosos en el grup III

Dins aquest grup s'inclouen aquells residus tipificats en normatives singulars com els medicaments caducats, restes de substàncies químiques, els residus radioactius i altres; també inclou els residus citotòxics (envasos, materials, restes... que hagin estat en contacte amb medicaments per al tractament de malalts amb càncer)

● Tractament per esterilització i trituració dels residus sanitaris del grup III

● On es generen?

Els residus sanitaris es poden generar, sobretot, a:

- Centres, serveis i establiments de protecció de la salut, d'atenció sanitària i sòcio-sanitària, per exemple: hospitals, clíniques, centres d'atenció primària, consultoris...
- centres i serveis veterinaris assistencials
- laboratoris clínics o d'investigació, tant d'hospitals i clíniques com d'indústries farmacèutiques o d'universitats.

● Com s'han de transportar?

L'empresa que efectui operacions de recollida i transport de residus sanitaris dels grups III i IV (excepte pels residus radioactius) ha d'estar autoritzada per la Junta de Residus.

Per obtenir l'autorització s'ha de presentar la sol·licitud normalitzada i aportar, per cada vehicle, la documentació següent:

- targeta d'inspecció de vehicles (fitxa tècnica del vehicle).
- resguard del dipòsit efectuat de la Caixa General de Dipòsits de la Generalitat de Catalunya, avalant que s'ha dipositat la fiança requerida per a cada vehicle.

L'espai de càrrega dels vehicles de transport ha de ser impermeable a l'aigua, delimitat per superfícies llises, rentable i fàcilment desinfectable, i la seva estructura i tancament han d'impedir el vessament del seu contingut.

● Per què s'han de tractar?

Per evitar el perill de contaminació del medi i per evitar contagis de malalties infeccioses que representen un risc per a la salut de les persones

- Els residus dels grups I i II, un cop fora del centre sanitari, es tracten com a residus assimilables als municipals i van, doncs, als centres de disposició de residus municipals, exceptuant els cadavers dels animals d'experimentació que van a una planta incineradora específica.
- Els residus del grup III es tracten mitjançant esterilització per autoclau i posterior trituració. L'esterilització consisteix en l'eliminació de tots els organismes vius, i de les espores capaces de reproduir-los, presents en el residu. Mitjançant un tractament d'autoclau els residus es sotmeten, gràcies al vapor d'aigua, a unes condicions de temperatura i pressió suficients per provocar llur esterilització. Un cop esterilitzats i triturats, aquests residus esdevenen assimilables als municipals.
- Els citotòxics del grup IV es tracten mitjançant incineració en instal·lacions per a residus especials.

● Com es formalitza la gestió dels residus sanitaris?

Els residus del grup I i II es consideren, fora del centre on es produeixen, com a residus municipals i l'ajuntament o l'ens municipal corresponent serà qui assegurarà la correcta gestió extracentre d'aquests residus. Exceptuant els cadàvers dels animals d'experimentació, la gestió dels quals sempre es fa amb la corresponent **fitxa d'acceptació** i **full de seguiment**, documents que es faciliten i validen a la Junta de Residus. Això implica la relació directa entre el centre productor, el transportista i l'empresa de tractament i, per tant, la responsabilitat subsidiària en la destinació i el tractament dels residus generats.

En el cas dels residus del grup III i IV, el centre generador dels residus i la instal·lació de tractament autoritzada per la Junta de Residus, han de signar la **fitxa d'acceptació** corresponent. A més, el transport –que efectua un transportista autoritzat– s'ha de formalitzar mitjançant un **full de seguiment**.

Les instal·lacions de tractament també han de:

- disposar d'un llibre oficial de control dels residus, on s'ha d'enregistrar l'activitat de la instal·lació i que ha d'estar a disposició de les autoritats competents;
- trametre a la Junta de Residus, mensualment, les dades dels residus tractats tant de la quantitat com de la seva procedència.

● Normativa de la Generalitat de Catalunya sobre residus sanitaris

Decret 27/1999, de 9 de febrer, de la gestió dels residus sanitaris.
(DOGC núm. 2828 de 16/02/1999)

Decret 92/1999, de 6 d'abril, de modificació del Decret 34/1996, de 9 de gener, pel qual s'aprova el Catàleg de residus de Catalunya. (DOGC núm. 2865 de 12/04/1999)

Decret 93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus. (DOGC núm. 2865 de 12/04/1999)

● Empreses autoritzades

Les empreses autoritzades per la Junta de Residus pel tractament de residus sanitaris dels grups III i IV són:

CONSEUR
Av. de les Punes s/n 43120 Constantí (Tarragonès).
Codi de gestor: E-62.94 Tel. 977 29 65 36

ECOCLINIC
Hospital General de Catalunya. c/ Gomera s/n 08190 Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental).
Codi de gestor: E-63.94 Tel. 93 265 8482

Declaració de productor:
a emplenar pel centre productor

Full de seguiment:
a emplenar pel centre sanitari, pel transportista i pel tractador

Fitxa d'acceptació:
a emplenar pel centre sanitari i pel tractador

Autorització de transport:
a emplenar pel transportista (només residus de RISC)

Full de seguiment itinerant:
a emplenar pel centre productor, pel transportista i pel tractador

Full de seguiment de Residus Sanitaris
Num. de Sèrie: S 0000 D
Flux d'acceptació:

Fitxa d'acceptació residus sanitaris
Num. de Sèrie: 0000 S

SOL·LICITUD D'AUTORIZACIÓ
Permitir:
El transport de residus sanitaris
El transport de residus de RISC
El transport de residus de RISC de alta infecciositat
El transport de residus de RISC de alta infecciositat i alta letalitat
El transport de residus de RISC de alta infecciositat i alta letalitat i alta letalitat

Full de seguiment itinerant de residus sanitaris
Num. de Sèrie: S6- 00000

Justificant de lliurament de residus sanitaris
Tipus de residu:
Transportista recollidor / Cod:
Quantitat rebuda (kg):
Data: / / Hora:

Consulta de transportistes de residus a Catalunya

1803 Altres activitats sanitàries, centres veterinaris i laboratoris

CRC >> CER	Descripció	Transport	Origen	CLA	VAL	TDR
180301 >> CER	Radiografies		Diagnosi, materials utilitzats	no especial	V41	T12 T21
180302 >> CER	Animals morts		Laboratoris	no especial	V31	T12 T21

Vies de gestió orientatives*

CER	Descripció	CLA	VAL	TDR
18 - RESIDUS DE SERVEIS MÈDICS O VETERINARIS O D'INVESTIGACIÓ ASSOCIADA (llevat dels residus de cuina i de restaurant no procedents directament de la prestació d'assistència sanitària)				
1802 - Residus de la investigació, diagnòstic, tractament o prevenció de malalties d'animals				
180202	Residus, la recollida i eliminació dels quals és objecte de requisits especials per prevenir infeccions	especial	-	T32 T34 T23 T22

CRC >> CER	Descripció	Transport	Origen	CLA	VAL	TDR
180201 >> CER	Objectes tallants i punxants (Grup III)		Material utilitzat	especial	-	T34 T23
180202 >> CER	Restes anatòmiques, òrgans, bosses i altres residus de bancs de sang (Grup III)		Intervencions quirúrgiques, bancs de sang, etc	especial	-	T34 T32 T23
180203 >> CER	Residus amb requeriments especials de recollida i eliminació (Grup III)		Material utilitzat potencialment infectat	especial	-	T34 T23
180204 >> CER	Residus sense requeriments especials de recollida i eliminació (Grup II)		Material utilitzat	no especial	-	T23 T12
180205 >> CER	Productes químics i medicaments rebutjats (excepte citotòxics) (Grup IV)		Productes caducats, estocs, laboratoris, etc	especial	-	T21 T13 T33
180206 >> CER	Citotòxics (Grup IV)		Productes caducats. Material utilitzat contaminat	especial	-	T23

0201 Residus de la producció primària, l'agricultura, escorxadors i sales de desfer o d'especejament.

CRC >> CER	Descripció	Transport	Origen	CLA	VAL	TDR
020101 >> CER	Teixits vegetals		Poda, sega... (operacions agrícoles)	no especial	V61 V81 V83	T21 T12
020102 >> CER	Residus agroquímics, fitosanitaris i pesticides		Restes i estocs	especial	-	T21 T22 T13
020103 >> CER	Pèl o plomes		Escorxadors, sales de desfer, granges...	no especial	V31 V83	T12
020104 >> CER	Animals morts (excepte materials de risc específic, 020111)		Epizooties, estabularis, criadors	no especial	V31	T12 T21
020105 >> CER	Teixits animals de baix risc		Escorxadors, sales de desfer	no especial	V31 V83	T12
020106 >> CER	Teixits animals d'alt risc (excepte materials de risc específic, 020111)		Escorxadors, granges	no especial	V31 V83	T21 T12

FITXA D'ACCEPTACIÓ DE RESIDUS

Número de sèrie:

Número de sèrie:

FA

DECLARACIÓ DE LES DADES DEL RESIDU: DECLARACIÓN DE LOS DATOS DEL RESIDUO:

El responsable de residus Sr./a. El responsable de residuos Sr./a.

de l'empresa indicada a l'apartat de PRODUCTOR/POSSEÏDOR, un cop avaluat el seu procés productiu i fetes les comprovacions oportunes, codifica el seu residu de la manera següent: / de la empresa indicada en el apartado de PRODUCTOR/POSEEDOR, una vez evaluado su proceso productivo y realizadas las comprobaciones oportunas, codifica su residuo como sigue:

Codi CER / Código CER:	Descripció del residu / Descripción del residuo:	Quantitat estimada: Cantidad estimada:
		tones / any / toneladas / año

PRODUCTOR/POSSEÏDOR / PRODUCTOR / POSEEDOR	Codi: / Código:
--	-----------------

Nom o raó social: / Nombre o razón social:

Adreça: / Dirección:

Codi postal i municipi: / Código postal y municipio:

PRODUCTOR/POSSEÏDOR
PRODUCTOR / POSEEDOR

(signatura i segell / firma y sello)

GESTIÓ DEL RESIDU: GESTIÓN DEL RESIDUO:

Codi gestió / Código gestión:	Descripció: Descripción:
-------------------------------	--------------------------

En cas de gestió que requereixi analítica: En caso de gestión que requiera analítica:

Referència d'assai de caracterització:

Referencia de ensayo de caracterización:

Data de caracterització:

Fecha de caracterización:

GESTOR / GESTOR	Codi: / Código:
-----------------	-----------------

Nom o raó social: / Nombre o razón social:

Municipi (on es gestiona el residu): Municipio donde se gestiona el residuo:

GESTOR / GESTOR

(signatura i segell / firma y sello)

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
Junta de Residus

Segell de la Junta de Residus
Sello de la Junta de Residuos

Observacions: / Observaciones:

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
Junta de Residus

Número de sèrie:
Número de serie:

FITXA D'ACEPTACIÓ Núm. (o de Destinació):
FICHA DE ACEPTACIÓN Núm. (o de Destino):

FULL DE SEGUIMENT DE RESIDUS

RESIDU RESIDUO

Codi:
Código:

Descripció del residu:
Descripción del residuo:

Quantitat (Tn) :
Cantidad (Tn):

Estimada :
Estimada:
(a emplenar pel productor / a rellenar por el productor)

Real :
Real:
(a emplenar pel gestor / a rellenar por el gestor)

Precaucions a adoptar per al transport i en cas d'accident:
Precauciones a adoptar para el transporte y en caso de accidente:

PRODUCTOR/POSSEÏDOR

Codi:
Código:

Nom o raó social:
Nombre o razón social:

Municipi:
Municipio:

TRANSPORTISTA

Codi:
Código:

Matrícula del vehicle o tractor:
Matrícula del vehículo o tractor:

Matrícula del remolc:
Matrícula del remolque:

Nom o raó social:
Nombre o razón social:

GESTOR

Codi:
Código:

Nom o raó social:
Nombre o razón social:

Municipi (on es gestiona el residu):
Municipio (donde se gestiona el residuo):

Conformitat PRODUCTOR / POSSEÏDOR Conformidad PRODUCTOR/POSEEDOR

(Signatura i Segell) / (Firma y Sello)

Rebut TRANSPORTISTA Recibido TRANSPORTISTA

(Signatura) / (Firma)

Data recollida / Fecha recogida / / /

Hora / Hora:

Rebut GESTOR Recibido GESTOR

(Signatura i Segell) / (Firma y Sello)

Data recollida / Fecha recogida / / /

Hora / Hora:

FULL DE SEGUIMENT ITINERANT DE RESIDUS

CENTRE GESTOR	Codi:	Nom:
TRANSPORTISTA	Codi:	Nom:

CENTRES PRODUCTORS/POSSEÏDORS SERVITS:

	Núm. Codi	Nom (Raó Social)	Núm. fitxa d'acceptació	Quantitat Kg	Residu Codi
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

Rebut TRANSPORTISTA

Matrícula
(del vehicle o tractora)

Rebut GESTOR

Signatura i segell

Data recollida / /

(del remolc)

Signatura i segell

Data lliurament: / /

Hora:

Model pel Gestor

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
Junta de Residus

Núm. sèrie **4 -**

Núm. FA:

FULL DE SEGUIMENT ITINERANT DE RESIDUS
JUSTIFICANT DE LLIURAMENT

Codi de residus:

TRANSPORTISTA

Codi:

Matrícula del vehicle:

Quantitat retirada:

(Segell)

Data: / / Hora:

Manual de gestió de residus **industrials** a Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
Junta de Residus

A horizontal dotted line consisting of small circles, transitioning from blue on the left to white on the right, spanning the width of the page.

documentació

Documentació per a la gestió de residus amb plantes del Registre General de Gestors

Documentació

transport de:	GRANS QUANTITATS superiors a l'annex 1		
destinació:	Valorització	Tractament i Disposició del rebuig	
el residu és de:	l'annex 2	qualsevol altre	tots
transport individual	FS	FA+FS	
transport itinerant	FI	FA+FI	
	Model B	Model A	

transport de:	PETITES QUANTITATS inferiors a l'annex 1		
destinació:	Valorització	Tractament i Disposició del rebuig	
el residu és de:	tots	l'annex 2	qualsevol altre
transport individual	JRR		FA+JRR
transport itinerant	FI		FA+FI
	Model C		

Glosari

FA: Fitxa d'acceptació.
FS: Full de seguiment.
FI: Full de seguiment itinerant.

JRR: Justificant de recepció de residus.
Transport individual: transport per un residu d'un productor.

Transport itinerant: transport simultani de residus de diferents productors.
Model: descripció de les passes a seguir per a la correcta gestió del residu.

FI Full de seguiment itinerant

JRR Justificant de recepció de residus

FI Justificant de lliurament de residus

FA Fitxa d'acceptació

FS Full de seguiment

Manual de **gestió** **de residus** industrial a Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
Junta de Residus

BIBLIOTECA DE CATALUNYA DADES CIP:

Manual de gestió de residus industrials a Catalunya

Inclou: Decret 93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus
ISBN 84-393-4841-X

I. Catalunya. Junta de Residus II. Catalunya.

Decret 93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus

1. Residus industrials - Eliminació - Dret i legislació - Catalunya

658.567 (467.1) (094)

© Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
Junta de Residus

1a edició: Barcelona, desembre de 1999

Tiratge: 5.000 exemplars

Disseny gràfic: GLASSMM disseny en Multimèdia, SL

Foto coberta: Albert Fortuny

Fotocomposició: GLASS MM

Producció: Raimon Flos

Imprès a: SAde Litografia (Badalona)

Paper coberta: Estucat mat ecològic de 250 gr

Paper interior: Offset 100% reciclat 115 gr

Dipòsit legal: B-50.624-99

Índex

PRÒLEG	5
--------------	---

Capítol I

PRODUCTOR, TRANSPORTISTA, GESTOR

1 PRODUCTOR

1.1 Definicions	7
1.2 Obligacions i responsabilitats	8
1.3 Registre de Productors de Residus Industrials	8
1.4 Generació ocasional de residus industrials	9
1.5 Productors de residus sanitaris	9
1.6 El responsable dels residus industrials	10
1.7 Declaració anual de residus industrials	10

2 TRANSPORTISTA

2.1 Definicions	11
2.2 Obligacions i responsabilitats del transportista	11
2.3 Registre de Transportistes de Residus	12
2.4 Resum de l'activitat	13

3 GESTOR

3.1 Definicions	14
3.2 Obligacions i responsabilitats	14
3.3 Registre General de Gestors de Residus de Catalunya	15
3.4 Resum d'activitats	15
3.5 Resum d'activitats dels gestors d'aplicació agrícola	18

Capítol II

GESTIÓ DE RESIDUS

1 GESTIÓ DE RESIDUS AMB EMPRESES INSCRITES AL REGISTRE GENERAL DE GESTORS DE RESIDUS DE CATALUNYA

1.1 Introducció	19
1.2 Models de gestió de residus	20
1.2.1 Model A) Estàndard	20
1.2.2 Model B) Valorització	21
1.2.3 Model C) De petites quantitats	22

1.2.4	Model D) De residus de paper, ferralla, plàstic, vidre i pinyolada o sansa	23
1.3	Documentació	
1.3.1	La fitxa d'acceptació	24
1.3.2	El full de seguiment	26
1.3.3	El full de seguiment itinerant	28
1.3.4	El justificant de recepció de residus	30
2	GESTIÓ DE RESIDUS COM A SUBPRODUCTES	
2.1	Introducció	31
2.2	Resolució per a la gestió de residus com a subproductes	32
2.3	Gestió dels subproductes	32
2.4	Models de documentació	33
2.4.1	Sol·licitud de gestió de residus com a subproductes	33
2.4.2	Contracte per a la gestió de residus com a subproductes	33
3	GESTIÓ DE RESIDUS ORGÀNICS EN SÒLS AGRÍCOLES	
3.1	Introducció	35
3.2	Models de gestió per a la utilització de residus orgànics en profit de l'agricultura	35
3.2.1	Model dels gestors	35
3.2.2	Model d'aplicació directa	36
3.3	Documentació específica per a la utilització de residus orgànics en profit de l'agricultura	36
3.3.1	El pla d'adobat	37
3.3.2	La fitxa de destinació	37
3.3.3	El full de seguiment agrícola	39

Capítol III

DECRET 93/1999, DE 6 D'ABRIL, SOBRE PROCEDIMENTS DE GESTIÓ DE RESIDUS

Text íntegre del Decret, publicat al DOGC núm. 2865, de 12.4.1999. 41

ADRECES I TELÈFONS D'INTRÈS

PRÒLEG

Les formes com es poden gestionar els residus, així com els procediments que s'han d'emprar, estan emmarcats pels preceptes que la legislació vigent a Catalunya en matèria de residus assenyala, sobretot la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, però també per la Llei estatal 10/1998, de 21 d'abril, de residus, i la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental, entre d'altres.

D'acord amb els principis i objectius d'aquestes lleis, el 12 d'abril de 1999 s'ha publicat al DOGC el Decret 93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus. Aquest Decret regula, bàsicament, el control de les activitats de producció i gestió dels residus industrials d'acord amb el risc ambiental que poden suposar segons el tipus de residu i d'activitat productora.

Aquest Decret afecta de forma molt directa les activitats de gestió que dia a dia porten a terme tant els productors com els gestors de residus industrials, per la qual cosa el seu coneixement esdevé molt important.

Amb l'ànim de donar a conèixer aquesta norma i també de facilitar-ne l'ús, la Junta de Residus ha elaborat aquest Manual de gestió dels residus industrials a Catalunya, on es recullen totes aquelles informacions que es consideren imprescindibles per als agents directament implicats en la gestió dels residus industrials: els productors, els transportistes i els gestors.

L'àmbit d'aplicació del Manual és, bàsicament, la gestió dels residus industrials, encara que també es pot aplicar a aquells residus municipals que sigui per la raó que sigui no es poden gestionar mitjançant el servei públic de gestió de residus municipals.

El Manual recull únicament les possibles formes de gestionar els residus dins del territori de Catalunya. Els procediments per gestionar els residus fora de Catalunya no s'han inclòs, atès que les normatives reguladores són d'àmbit estatal (RD 833/1988) o bé comunitari (Reglament CEE 259/93).

L'ús d'aquest Manual s'ha de fer de forma conjunta amb el Catàleg de residus de Catalunya, ja que és en el Catàleg on s'indiquen les diferents possibilitats de gestió per a cada residu.

Capítol [I]

Productor, transportista, gestor

Aquest text, malgrat que no s'especifiqui, es refereix sempre als residus industrials, amb l'única excepció dels residus sanitaris quan així s'indica.

1. PRODUCTOR

1.1 DEFINICIONS

Productor

S'entendrà per productor de residus qualsevol persona, física o jurídica, l'activitat de la qual produeixi residus. Les empreses gestores de residus també es consideren productors.

Posseïdor

S'entendrà per posseïdor de residus el productor dels residus o la persona física o jurídica que els tingui en possessió.

Residu industrial

Es considera residu industrial qualsevol substància o objecte resultant d'un procés de producció, de transformació, d'utilització, de consum o de neteja, el productor o posseïdor del qual se'n desprengui o tingui la intenció de desprendre-se'n. En qualsevol cas queden exclosos els residus de comerços, oficines i serveis.

1.2 OBLIGACIONS I RESPONSABILITATS

Són obligacions dels productors o posseïdors de residus industrials:

- Gestionar els residus que produeixin o posseeixin de conformitat amb les determinacions del Catàleg de residus de Catalunya (CRC).
- Estar inscrit al Registre de Productors de Residus Industrials.
- Formalitzar correctament la Declaració anual de residus industrials.
- Formalitzar les fitxes d'acceptació, les fitxes de destinació i els fulls de seguiment dels diferents residus d'acord amb el capítol II.
- Utilitzar per al transport dels residus generats empreses inscrites al Registre de Transportistes i amb autorització específica per al residu d'acord amb el capítol II.
- Informar el transportista en el moment de formalitzar el transport sobre les característiques i els perills dels residus a transportar i sobre el mètode d'actuació en cas d'accident.
- Portar al dia un registre propi de residus on constin les dades següents:
 - el seu codi segons el CRC
 - l'origen de producció (procés, causa ...)
 - la seva descripció
 - gestió que es realitza amb cada un d'ells:
 - *destinatari i data de sortida (si s'escau)
 - *documentació utilitzada (FA, FS ...)
 - *transportista

Aquest registre servirà de base per omplir les dades de la Declaració anual de residus industrials.

1.3 REGISTRE DE PRODUCTORS DE RESIDUS INDUSTRIALS

És el registre on es recullen les dades d'identificació dels productors de residus industrials.

Cada empresa té assignat un codi de productor identificador que s'utilitza per formalitzar qualsevol documentació de gestió de residus.

El format d'aquest codi és: P-#####.#.

Tràmit per donar-se d'alta

- i) Formalitzar el model de sol·licitud d'alta preparat a tal efecte (model A-1) i presentar-lo a les oficines de la Junta de Residus o a les delegacions territorials del Departament de Medi Ambient.
- ii) Abonar la taxa corresponent.
- iii) Recollir i conservar l'exemplar del model de sol·licitud en què ja s'ha fet constar el codi de productor assignat.

Aquest codi s'ha d'utilitzar com a identificació de l'empresa davant la Junta de Residus per a qualsevol tràmit i/o consulta.

Aquest tràmit, també el pot fer un tercer, per telèfon o fax.

1.4 GENERACIÓ OCASIONAL DE RESIDUS INDUSTRIALS

En el cas que algú generi residus de forma puntual i aïllada (accidents, desnonaments, tancaments d'activitats, desballestaments industrials...) en una activitat que no es troba inscrita al Registre de Productors de Residus Industrials, ni hagi d'estar-hi, i que no es puguin gestionar mitjançant els serveis municipals corresponents, la Junta de Residus li atorgarà un codi de productor de residus.

La gestió d'aquests residus s'ha de realitzar igual que la de qualsevol altre, i en els documents necessaris (Fitxa d'acceptació i/o Full de seguiment), s'ha d'indicar el codi de productor de residus atorgat per la Junta de Residus.

Tràmit per a l'assignació del codi de productor de residus

- i) El titular, representant i/o responsable dels residus generats ocasionalment ha de formalitzar el model de sol·licitud d'assignació de codi de productor de residus preparat a tal efecte (model A-2) i l'acompanyarà d'un escrit on hi farà constar:
 - Persona física o jurídica generadora o posseïdora (nom i NIF).
 - Persona responsable i interlocutor (nom).
 - Localització dels residus (adreça i municipi).
 - Telèfon de contacte.
 - Descripció acurada del residu generat.
 - Quantitat generada (en kg o tones).
 - Causa que ha generat el residu.
 - Destinació prevista pel residu.
- ii) La Junta de Residus verificarà les dades indicades a la sol·licitud i demanarà més informació si ho creu necessari.
- iii) En un termini no superior a quatre dies, la Junta respondrà al sol·licitant per atorgar-li el corresponent codi de productor de residus.

1.5 PRODUCTORS DE RESIDUS SANITARIS

Les activitats sanitàries que produeixen residus sanitaris del grup III i/o citotòxics, també han d'estar inscrites a la Junta de Residus com a tals.

A cada activitat se li assigna un codi de productor que s'utilitza per a qualsevol documentació de gestió de residus sanitaris.

El format d'aquest codi és: S-#####.#

Tràmit per donar-se d'alta:

- i) Formalitzar el model de sol·licitud d'alta preparat a tal efecte i presentar-lo a les oficines de la Junta de Residus o a les delegacions territorials del Departament de Medi Ambient.
- ii) Recollir i conservar l'exemplar del model de sol·licitud en què ja s'ha fet constar el codi de productor assignat.

- iii) Aquest codi s'ha d'utilitzar com a identificació de l'empresa davant la Junta de Residus per a qualsevol tràmit i/o consulta.
- iv) Aquest tràmit també es pot efectuar per compte d'altri o bé telefònicament.

1.6 EL RESPONSABLE DELS RESIDUS INDUSTRIALS

Els productors o posseïdors de residus industrials han de designar un responsable dels residus.

Aquest ha de ser comunicat a la Junta de Residus i exerceix les funcions següents:

- fer d'interlocutor davant la Junta de Residus i trametre-li la informació exigida en la normativa sobre residus,
- controlar el circuit dels residus des del seu origen fins a la seva gestió,
- vigilar el compliment de les disposicions aplicables a la gestió dels residus controlant especialment el centre de producció, informant dels defectes observats i formulant propostes sobre les mesures a prendre per solucionar-los,
- promoure en la seva empresa l'adopció de tecnologies netes i l'aplicació dels principis de minimització i valorització dels residus,
- portar al dia el registre de residus,
- garantir l'exactitud de les dades i de les anàlisis sobre els residus.

1.7 DECLARACIÓ ANUAL DE RESIDUS INDUSTRIALS

La Declaració anual de residus industrials és l'acreditació documental de les dades dels residus produïts per cada centre de producció en el període d'un any natural.

Els productors de residus industrials han de presentar a la Junta de Residus, dins del primer trimestre de cada any, la Declaració anual de residus industrials corresponent a l'any anterior.

A la Declaració, s'han de detallar les dades reals de producció de residus generats l'any immediatament anterior amb la gestió donada, així com les dades generals de l'empresa, les dades del centre de producció i les dades de l'activitat (processos industrials, primeres matèries i productes obtinguts).

Les dades generals de l'empresa i les dades relatives als residus produïts tenen caràcter públic. Les que fan referència als productes obtinguts, la descripció dels processos seguits i les primeres matèries i productes auxiliars utilitzats són confidencials (si així ho desitja el productor) i només es podran difondre de forma estadística i agregada.

Cada any, la Junta de Residus envia a totes les empreses donades d'alta al Registre de Productors de Residus Industrials els formularis a emplenar.

Un cop s'han formalitzat correctament, han d'enviar-se a les oficines centrals de la Junta de Residus o a les delegacions territorials del Departament de Medi Ambient.

El productor o posseïdor de residus industrials pot sol·licitar a la Junta de Residus l'expedició de certificacions sobre les dades corresponents a les seves declaracions anuals.

2. TRANSPORTISTA

2.1 DEFINICIONS

Sota la denominació de transport entenem l'operació o conjunt d'operacions que permeten la recollida i el trasllat dels residus.

Necessita autorització de la Junta de Residus el transport de residus industrials, de residus sanitaris del grup III i citotòxics i de residus especials de qualsevol origen, tant propis com de tercers, excepte:

- quan es transportin quantitats inferiors a les especificades a l'annex 1, sempre que no es tracti d'una recollida itinerant,
- el transport de residus adscrit al servei públic de recollida de residus municipals,
- el transport de residus de la construcció, enderrocs i runes,
- el transport de residus, a compte del destinatari, per espargir-los directament al sòl en profit de l'ecologia o per a un ús agrícola,
- el transport de residus que es gestionen com a subproductes.

Aquesta autorització es concedeix a l'empresa sol·licitant i per als vehicles sol·licitats per un període de tres anys improrrogables.

2.2 OBLIGACIONS I RESPONSABILITATS DEL TRANSPORTISTA

- Disposar de l'autorització corresponent.
- Portar els residus a la planta del gestor que hagi indicat el productor o posseïdor dels residus.
- En el cas de no ser acceptat el residu pel gestor per qualsevol motiu, retornar el residu al seu origen.
- Portar a cada vehicle autoritzat el certificat de la resolució d'autorització corresponent i els distintius en un lloc fàcilment visible.
- Portar en el vehicle la documentació de transport de residus necessària (Full de seguiment o Full de seguiment itinerant) d'acord amb el que en cada cas estableixi la normativa vigent.
- Si es realitza una recollida itinerant de residus formalitzar correctament el Full de seguiment itinerant.
- Complir qualsevol altre requisit o obligació necessària per al transport de mercaderies (targeta de transport, TPC,...).

2.3 REGISTRE DE TRANSPORTISTES DE RESIDUS

Totes les empreses autoritzades per al transport de residus quedaran inscrites de forma individualitzada al Registre de Transportistes.

El Registre de Transportistes és públic i es troba disponible a les oficines de la Junta de Residus, així com a tots els altres punts d'informació de què aquesta disposa.

2.3.1 Tràmit per donar-se d'alta

Prèviament, cada empresa ha de saber quins vehicles desitja autoritzar, així com quins residus vol transportar en cada un d'ells. Els residus es troben agrupats en els diferents grups indicats a l'annex 1.

- i) Formalitzar el model de sol·licitud d'autorització per al transport de residus i indicar-hi clarament les dades dels vehicles que es volen autoritzar, així com els grups de residus per als quals es vol autoritzar cada un d'ells, tal com es troben especificats a l'annex 1 (en els vehicles compostos de tractora i semi remolc, no caldrà autoritzar la tractora, sempre que aquesta no tingui capacitat de càrrega).
- ii) Adjuntar còpies compulsades dels poders del signatari de la sol·licitud i de l'escriptura de constitució de la societat que demana ésser autoritzada. Si el sol·licitant és una persona física, presentarà només una fotocòpia del DNI.
- iii) Adjuntar fotocòpia de la Targeta d'inspecció de vehicles (Fitxa tècnica del vehicle).
- iv) Acreditar mitjançant el resguard de dipòsit corresponent de la Caixa General de Dipòsits de la Generalitat de Catalunya⁽¹⁾ que s'ha dipositat la fiança requerida per a cada vehicle.

La fiança podrà constituir-se de les formes següents, a elecció del peticionari:

- en metàl·lic,
- mitjançant aval (en aquest cas, adjuntar-ne una fotocòpia),⁽²⁾
- en títols de deute públic de la Generalitat o de l'Estat per contracte d'assegurança de caució celebrat en la forma i les condicions que reglamentàriament s'estableixin amb una entitat asseguradora autoritzada per operar en el ram de caució.

Aquesta fiança (mínima de 250.000 PTA) es calcula de la forma següent:

- Per als grups de residus considerats de risc (6 al 10, 15 al 18, i 21 i 23 al 26 de l'annex 1)

$$\text{FIANÇA (PTA)} = (\text{PMA-TARA}) \text{ kg} \times 100$$

- Per al grup 14 de l'annex 1 (bidons que han contingut matèries tòxiques)

$$\text{FIANÇA (PTA)} = (\text{PMA-TARA}) \text{ kg} \times 100 \times 0,25$$

⁽¹⁾ Les adreces i els telèfons són al final del document.

⁽²⁾ L'aval pot ser atorgat per un banc oficial o privat, inscrit al Registre General de Bancs i Banquers, o per una caixa d'estalvis pertanyent a les Caixes Confederades.

- Per als grups de residus no considerats de risc (qualsevol altre de l'annex 1)

FIANÇA (PTA) = 250.000 (fixa per a cada vehicle)

- v) Un cop examinada la documentació presentada, la Junta de Residus, si s'escau, demanarà més informació a l'interessat i iniciarà el procediment administratiu adient per acordar la resolució d'autorització.
- vi) Un cop emesa la corresponent resolució d'autorització, el sol·licitant haurà de passar-la a recollir juntament amb les certificacions i els distintius per a cada vehicle. En aquest moment, s'abonarà la taxa corresponent d'autorització de transport i entrarà en vigència l'esmentada autorització.

Cada vehicle disposarà d'una certificació de l'autorització on s'especificarà quins grups de residus està autoritzat a transportar, així com la validesa d'aquesta. Així mateix, es lliurarà a cada vehicle un distintiu (adhesiu) segons els grups de residus autoritzats (de diferents colors entre els grups de risc i els altres), que haurà de figurar en lloc visible i on constarà la matrícula del vehicle i la data de caducitat de l'autorització.

2.3.2 Modificacions de l'autorització

Qualsevol modificació que es vulgui fer de l'autorització de què es disposa (altes i baixes de camions, canvis de grups de residus autoritzats, etc.) s'haurà de comunicar per escrit a la Junta de Residus i caldrà aportar la documentació necessària segons el cas d'acord amb el que s'ha especificat anteriorment.

Tota modificació de l'autorització comportarà una resolució nova que modificarà l'anterior i serà vigent a partir de la data en què s'aboni la taxa corresponent, sense que comporti, però, un canvi en la data de caducitat de l'autorització original.

2.4 RESUM DE L'ACTIVITAT

Les empreses inscrites al Registre de Transportistes de Residus han de portar un registre on constin les dades relatives a les activitats de transport que realitzen.

A petició expressa de la Junta de Residus, hauran de presentar un resum de la seva activitat on constin les dades següents:

Dades de l'empresa transportista:

- Raó social
- Codi d'autorització
- Adreça, municipi i telèfon
- Persona responsable i DNI

Dades d'informació general:

- Període comprès
- Nombre de transports realitzats
- Quantitat total (en tones) de residus transportats

Llista de transports efectuats indicant per a cada un:

- Full de seguiment
- Fitxa d'acceptació
- Quantitat transportada (en tones)
- Codis del productor i gestor
- Matrícula (-es) del vehicle
- Data

3 GESTOR

3.1 DEFINICIONS

El gestor de residus és aquella persona, física o jurídica, que desenvolupa activitats d'emmagatzematge, valorització, tractament i/o disposició del rebuig de residus, ja siguin propis o de tercers.

Les activitats de gestió de residus de tercers, i de residus propis en plantes ubicades fora de l'empresa, així com les d'incineració de residus, han d'estar autoritzades i inscrites en el Registre General de Gestors de Residus de Catalunya (RGGR), excepte si es tracta de subproductes o activitats afectades per alguna normativa específica.

Queden exclosos d'aquesta autorització els ajuntaments en relació amb els residus municipals.

3.2 OBLIGACIONS I RESPONSABILITATS DEL GESTOR

Són obligacions dels gestors de residus:

- Estar donats d'alta al Registre General de Gestors de Residus de Catalunya.
- Garantir que els residus que entren a les seves plantes, són tractats o valoritzats de la forma més correcta possible, d'acord amb el que assenyalava la normativa vigent i especialment la resolució d'autorització.
- Complir escrupolosament tots els aspectes assenyalats a la resolució i a la declaració d'impacte ambiental (si n'hi ha).
- Portar al dia un registre d'entrades de residus i un de sortides de residus i matèries.
- Elaborar i trametre correctament, d'acord amb les instruccions de la Junta de Residus, el resum mensual de les entrades de residus produïdes a la planta.
- Gestionar els residus generats en l'activitat pròpia mitjançant empreses del Registre General de Gestors de Residus de Catalunya.
- Estar donats d'alta al Registre de Productors de Residus Industrials i fer la Declaració anual de residus industrials com a productors.

- Informar immediatament la Junta de Residus de qualsevol incidència significativa que es produeixi a la planta, sobretot si afecta al procés de gestió mateix que es realitza.
- Facilitar totes les dades requerides i les tasques de seguiment i control a la Junta de Residus o a la persona o persones en qui aquesta delegui aquesta funció.

3.3 REGISTRE GENERAL DE GESTORS DE RESIDUS DE CATALUNYA (RGGRC)

El Registre té per finalitat la inscripció, de forma individualitzada per a cada centre de treball, de les persones físiques o jurídiques que realitzen activitats de gestió de residus.

El Registre és públic i es troba disponible a les oficines de la Junta de Residus i de les delegacions territorials del Departament de Medi Ambient; qualsevol persona pot consultar les inscripcions practicades.

3.4 RESUM D'ACTIVITATS

Totes les empreses inscrites al Registre general de gestors han de presentar entre els dies 1 i 10 de cada mes un resum de les entrades de residus a la seva planta corresponent al mes anterior.

També s'haurà de presentar la relació de les diferents entrades de residus; cada una d'elles haurà de contenir la informació següent: full de seguiment o justificant de recepció de residus, fitxa d'acceptació, quantitat (en tones), codis del productor, transportista i gestor, matrícula del vehicle i data de lliurament. En el cas que no es disposi d'alguna d'aquestes dades, pel motiu que sigui, aquest apartat es deixarà en blanc.

Aquest resum (excepte els d'aplicacions agrícoles) s'ha de trametre seguint l'estructura següent:

APARTAT A. DADES DEL GESTOR

- Raó social
- Codi d'autorització
- Adreça, municipi i telèfon
- Responsable i DNI
- Signatura i data

APARTAT B. INFORMACIÓ GENERAL

- Període comprès
- Nombre d'entrades (per tipus de residus i totals)
- Quantitat en tones de les entrades (per tipus de residus i totals)

(Nota: en els casos d'empreses que treballin en unitats en lloc de tones, també hauran d'expressar la quantitat total en tones, i indicar el factor de conversió.)

Tramesa informàtica del resum d'activitats

Si es disposa del suport informàtic suficient, aquesta informació s'haurà de presentar en disquet (només, però, per als residus acompanyats de fulls de seguiment, fulls de seguiment itinerants i/o justificants de recepció de residus).

La presentació dels resums mensuals que s'efectuï mitjançant suport informàtic es realitzarà en un disquet de 3.5", on no hi hagi cap fitxer de sistema operatiu, sinó només un, dos o tres fitxers, segons el tipus de fulls de seguiment que es rebin, normals, itinerants o justificants, on constin les dades de cadascun dels esmentats documents segons una estructura fixa en codificació ASCII i el separador de camp ":".

En el cas que no es disposi d'alguna de les dades que es demanen en els diferents camps, es deixarà en blanc, però sense deixar de posar-lo.

Fulls de seguiment

El fitxer del resum dels Fulls de Seguiment, es presentarà seguint el següent format:

1r CAMP. Número de sèrie del Full de seguiment.

2n CAMP. Número de la Fitxa d'acceptació.

3r CAMP. Quantitat (en tones).

4t CAMP. Codi del productor.

5è CAMP. Codi del transportista.

6è CAMP. Matrícula del vehicle o tractora.

7è CAMP. Matrícula del remolc (si és el cas).

8è CAMP. Codi del gestor.

9è CAMP. Data del lliurament.

EXEMPLE

1. Número de sèrie del Full de seguiment
2. Número de la Fitxa d'acceptació
3. Quantitat (t)
4. Codi del productor
5. Codi del transportista
6. Matrícula del vehicle o tractora
7. Matrícula del remolc (si és el cas)
8. Codi del gestor
9. Data del lliurament

FORMAT

char(6)	A9999S
integer	99999
decimal(9,2)	9.99
char(15)	P-99999.9
char(15)	T-999
char(10)	B-5656-KL
char(10)	B-56565-R
char(9)	E-99.99
date	01-01-99

Així doncs, el nombre de línies del fitxer del disquet serà el mateix que el nombre total de fulls de seguiment. Cadascun dels registres d'aquest fitxer tindrà 9 camps separats per ":". Un exemple pot ser:

A9999S:99999:9.99:P-99999.9:T-999:B-5656-KL::E-99.99:01-01-93:

Fulls de seguiment itinerants

El fitxer del resum dels Fulls de seguiment itinerants es presentarà amb el següent format:

- 1r CAMP. Número de sèrie del Full de seguiment itinerant.
- 2n CAMP. Número d'ordre del productor del Full de seguiment itinerant.
- 3r CAMP. Número de Fitxa d'acceptació.
- 4t CAMP. Quantitat en quilograms.
- 5è CAMP. Codi del productor.
- 6è CAMP. Codi del transportista.
- 7è CAMP. Matrícula del vehicle.
- 8è CAMP. Data del lliurament.
- 9è CAMP. Codi del gestor.

EXEMPLE	FORMAT	
1. Número del Full de seguiment itinerant	char(6)	L9999H
2. Número d'ordre del productor	smallint	1
3. Número de la Fitxa d'acceptació	integer	99999
4. Quantitat (kg)	decimal (9,2)	235.5
5. Codi del productor	char(15)	P-99999.9
6. Codi del transportista	char(15)	T-999
7. Matrícula del vehicle	char (10)	B-5656-KL
8. Data del lliurament	date	31-12-95
9. Codi del gestor	char (15)	E-99.99

Així doncs, el nombre de línies del fitxer del disquet serà el mateix que el nombre total de productors recollits. Cadascun dels registres d'aquest fitxer tindrà 9 camps separats per ":". Un exemple pot ser:

10001H:1:99999:235.5:P-99999.9:T-999:B-5656-KL:31-12-95:E-99.99:

Justificants de recepció de residus

El fitxer del resum dels justificants de recepció de residus es presentarà amb el format següent:

- 1r CAMP.- Número de sèrie del Justificant de recepció de residus.
- 2n CAMP.- Codi del productor o NIF.
- 3r CAMP.- Codi del residu
- 4t CAMP.- Número de Fitxa d'acceptació.
- 5è CAMP.- Codi del gestor.
- 6è CAMP.- Quantitat en quilograms.
- 7è CAMP.- Data del lliurament.

EXEMPLE	FORMAT	
1. Número de sèrie del justificant	char(6)	L99999H
2. Codi del productor o NIF	char(15)	P-99999.9
3. Codi del residu	integer	999999
4. Número de Fitxa d'acceptació	integer	999999
5. Codi del gestor	char(15)	E-999.99
6. Quantitat en quilograms	decimal (9,2)	235.5
7. Data del lliurament	date	21-12-99

Així doncs, el nombre de línies del fitxer del disquet serà el mateix que el nombre total de residus rebuts. Cadascun dels registres d'aquest fitxer tindrà 7 camps separats per ":". Un exemple pot ser:

L9999H:P-99999.9:999999:999999:E-999.99:235.3:31-12-95:

3.5 RESUM D'ACTIVITATS DELS GESTORS D'APLICACIÓ AGRÍCOLA

Tots els gestors autoritzats per a l'aplicació agrícola de residus orgànics, entre els dies 1 i 10 de cada mes, hauran de presentar un resum mensual de l'activitat realitzada durant el mes anterior.

Indicaran per a cada productor de qui han gestionat els residus en sòls agrícoles:

- la descripció del residu, el seu codi i la seva referència analítica,
- els paratges i municipis on estan ubicades les parcel·les receptores del residu,
- les dades cadastrals de les parcel·les, les seves superfícies agràries (SAU), el cultiu a implantar i el seu rendiment,
- el nom dels destinataris agricultors,
- la referència de la caracterització del sòl,
- la dosi a aplicar en la parcel·la (en tones/ha i la total),
- els kg de nitrogen i fòsfor aportats en l'aplicació per hectàrea,
- les extraccions del cultiu,
- i els criteris utilitzats per a l'elaboració del pla d'adobatge.

Finalment, es realitzarà un quadre resum global de l'activitat, on s'indicarà tots els productors dels quals s'han gestionat els residus, el nombre de tones de residus retirades i aplicades, i el nombre d'hectàrees on s'han escampat aquests residus.

En el cas de disposar del suport informàtic suficient, la informació dels fulls de seguiment es trametrà en suport informàtic, tal com s'explica al punt 3.4.

Capítol [III]

Gestió de residus

Els residus industrials es poden gestionar mitjançant empreses inscrites al Registre General de Gestors de Residus de Catalunya, com a subproductes o en sòls agrícoles en profit de l'agricultura.

La gestió d'una o altra manera depèn de les especificacions del Catàleg de residus de Catalunya i de les possibilitats de cada residu.

La documentació de control i seguiment que cal emprar en cada un dels casos és necessària per transferir la responsabilitat de la gestió del productor al gestor.

Seguidament, s'indica per a cada cas quina és la documentació necessària per a la gestió dels residus industrials, així com la tramitació a seguir.

1. GESTIÓ DE RESIDUS AMB EMPRESES INSCRITES AL REGISTRE GENERAL DE GESTORS DE RESIDUS DE CATALUNYA

1.1 INTRODUCCIÓ

La gestió d'un residu mitjançant una empresa inscrita al Registre General de Gestors de Residus de Catalunya comporta necessàriament la formalització d'una documentació i el seguiment d'un tràmit administratiu.

Aquest tràmit varia segons el tipus de residu, el tipus de planta a què es destini (si es valoritza o no) i la quantitat que se'n gestioni al mateix temps.

D'acord amb aquests criteris, s'ha confeccionat el que s'anomena els models de gestió, segons les diferents tramitacions a fer depenent de cada cas.

Els quadres de la contraportada faciliten saber, un cop el residu està correctament codificat i situat als annexos 1 i 2 de la solapa posterior, quin serà el model a utilitzar per a la seva gestió; per tant, prèviament cal codificar correctament el residu al Catàleg de residus de Catalunya.

En les pàgines següents es defineixen pas a pas les etapes a seguir en cada model. També es defineixen els diferents documents existents per a la gestió dels residus, quin és el seu significat i com s'ha de portar a terme la seva formalització.

Els residus a gestionar d'acord amb els models que es descriuen a continuació són els industrials i els municipals que per la circumstància que sigui no puguin ser gestionats mitjançant el servei públic de gestió de residus municipals.

1.2 MODELS DE GESTIÓ DE RESIDUS

1.2.1 MODEL A) Estàndard

De productors o posseïdors de residus a plantes autoritzades

- **Documentació a utilitzar:**

FITXA D'ACCEPTACIÓ (FA)

FULL DE SEGUIMENT (FS)

FULL DE SEGUIMENT ITINERANT (FI)

- **Residus a gestionar segons aquest model:**

Transports en quantitats superiors a les especificades a l'annex 1 de:

- qualsevol residu amb destí a plantes de tractament i disposició del rebuig, i
- residus no inclosos a l'annex 2 amb destí a plantes de valorització.

- **Tràmit:**

El productor o posseïdor ha de:

1r Estar donat d'alta al Registre de Productors de Residus Industrials o disposar d'un codi de productor de residus.

2n Caracteritzar el residu, si s'escau, mitjançant un laboratori acreditat per a la determinació de les característiques dels residus.

3r Codificar el seu residu segons el Catàleg de residus de Catalunya (CRC).

4t Determinar el destí més idoni segons el CRC i la caracterització.

5è Buscar un gestor del Registre General de Gestors de Residus que pugui donar-li aquest tractament.

6è Posar-se en contacte amb aquest i formalitzar una FA.

7è Portar-la a les oficines de la Junta de Residus o a les delegacions territorials del Departament de Medi Ambient per al seu segellat.

8è Contractar un transportista del Registre de Transportistes de Residus.

9è Establir un FS per a cada transport de residus que s'efectuï i exigir la còpia segellada pel transportista i la segellada pel transportista i el gestor, com a garantia que la gestió s'ha efectuat correctament, o bé comprovar que la recollida s'efectua amb el corresponent FI, i exigir l'albarà oficial de recollida.

1.2.2 MODEL B) Valorització

De productors o posseïdors de residus a plantes de valorització autoritzades

- **Documentació a utilitzar:**

FULL DE SEGUIMENT (FS)

FULL DE SEGUIMENT ITINERANT (FI)

- **Residus a gestionar segons aquest model:**

Transports en quantitats superiors a les especificades a l'annex 1 de:

- residus de l'annex 2 destinats a plantes de valorització del Registre General de Gestors de Residus de Catalunya, excepte paper/cartró, ferralla, plàstic, vidre i pinyolada o sansa.

- **Tràmit:**

El productor o posseïdor ha de:

- 1r Estar donat d'alta al Registre de Productors de Residus Industrials o disposar d'un codi de productor de residus.
- 2n Caracteritzar el residu, si s'escau, mitjançant un laboratori acreditat per a la determinació de les característiques dels residus.
- 3r Codificar el seu residu segons el Catàleg de residus de Catalunya (CRC).
- 4t Determinar la planta de valorització més idònia segons del CRC i la caracterització.
- 5è Buscar un gestor del Registre General de Gestors de Residus de Catalunya que pugui fer aquesta valorització.
- 6è Posar-se en contacte amb aquest i concretar els termes del lliurament (no és necessària la FA).
- 7è Contractar un transportista del Registre de Transportistes de Residus.
- 8è Si la recollida és individual, establir un FS per a cada transport de residus que s'efectuï i exigir la còpia segellada pel transportista i la segellada pel transportista i el gestor com a garantia que la gestió s'ha efectuat correctament.

Si la recollida és itinerant, assegurar-se que s'efectua amb el corresponent FI i exigir l'albarà que acredita la recollida.

L'apartat del FS o FI en el qual hauria de figurar la FA es deixarà en blanc.

1.2.3 MODEL C) De petites quantitats

De productors o posseïdors de residus en petites quantitats a plantes autoritzades

- **Documentació a utilitzar:**

FITXA D'ACCEPTACIÓ (FA)

FULL DE SEGUIMENT ITINERANT (FI)

JUSTIFICANT DE RECEPCIÓ DE RESIDUS (JRR)

- **Residus a gestionar segons aquest model:**

Transports en quantitats inferiors a les especificades a l'annex 1 excepte paper/cartró, ferralla, plàstic, vidre i pinyolada o sansa.

- **Tràmit:**

Aquest model de gestió es subdivideix en quatre, segons el tipus de residu, el destí d'aquests i el tipus de recollida. Els primers cinc passos, però, són comuns per a tots quatre.

El productor o posseïdor ha de:

1r Estar donat d'alta al Registre de Productors de Residus Industrials o disposar d'un codi de productor de residus.

2n Caracteritzar el residu, si s'escau, mitjançant un laboratori acreditat per a la determinació de les característiques dels residus.

3r Codificar el residu segons el Catàleg de residus de Catalunya (CRC).

4t Determinar el destí més idoni en funció del CRC i la caracterització.

5è Buscar un gestor autoritzat que pugui donar-li aquest tractament.

6è La documentació a utilitzar és la següent:

MODEL C1) Per a tots els residus destinats a les plantes de valorització i els residus de l'annex 2 destinats a les plantes de tractament i disposició del rebuig lliurats amb un transport individual.

NO cal establir Fitxa d'acceptació; per al transport, es pot utilitzar un vehicle propi (no autoritzat) i, en el moment del lliurament del residu al gestor, aquest lliurarà al productor un Justificant de recepció de residus.

MODEL C2) Per a tots els residus destinats a les plantes de valorització i els residus de l'annex 2 destinats a les plantes de tractament i disposició del rebuig, en el marc d'una recollida itinerant.

NO cal establir Fitxa d'acceptació, el transport ha de ser autoritzat i s'ha d'utilitzar el Full de seguiment itinerant.

MODEL C3) Per als residus no inclosos a l'annex 2 destinats a plantes de tractament i disposició del rebuig amb un transport individual.

S'ha d'establir una Fitxa d'acceptació; per al transport, es pot utilitzar un vehicle propi (no autoritzat) i, en el moment del lliurament del residu al gestor, aquest lliurarà al productor un Justificant de recepció de residus.

MODEL C4) Per als residus no inclosos a l'annex 2 destinats a plantes de tractament i disposició del rebuig en el marc d'una recollida itinerant de residus.

S'ha d'establir una Fitxa d'acceptació, el transport ha de ser autoritzat i s'ha d'utilitzar el Full de seguiment itinerant.

1.2.4 MODEL D) DE RESIDUS DE PAPER/CARTRÓ, FERRALLA, PLÀSTIC, VIDRE I PINYOLADA O SANSA

De productors o posseïdors de residus de paper/cartró, ferralla, plàstic, vidre i pinyolada o sansa a plantes autoritzades de valorització mitjançant transportistes autoritzats

- **Documentació a utilitzar:**

ALBARANS PRIVATS

- **Residus a gestionar segons aquest model:**

Transports de residus de:

- paper i/o cartró,
- ferralla fèrrica i no fèrrica,
- plàstic,
- vidre,
- pinyolada o sansa,

sempre que vagin destinats a plantes de valorització del Registre General de Gestors de Residus de Catalunya.

- **Tràmit:**

El productor o posseïdor del residu ha de:

1r Estar donat d'alta al Registre de Productors de Residus Industrials o disposar d'un codi de productor de residus.

2n Codificar el residu segons el Catàleg de residus de Catalunya (CRC).

3r Determinar el destí més idoni segons el CRC.

4t Buscar un gestor autoritzat per a la valorització d'aquests residus (codis V11, V12, V14, V41, V61 i/o V83 del CRC) o bé una empresa del Registre de Transportistes de Residus autoritzada per als grups 1 i/o 2 de l'annex 1.

(Si es transporten quantitats inferiors a 1.000 kg no cal utilitzar un transportista autoritzat).

5è Lliurar els residus al gestor o transportista escollit.

6è La documentació a utilitzar és la següent:

Tant si és un gestor com un transportista a qui es lliura el residu, aquest farà un albarà privat que es lliurarà al productor i/o posseïdor dels residus com a únic justificant de la gestió d'aquests.

1.3 DOCUMENTACIÓ

1.3.1 FITXA D'ACCEPTACIÓ

La Fitxa d'acceptació (FA) és l'acord normalitzat que, per a cada tipus de residu, s'ha de subscriure entre el productor o posseïdor del mateix i l'empresa gestora escollida.

La Fitxa d'acceptació és d'obligada formalització per a la gestió de tots els residus excepte en els casos següents:

- els residus de l'annex 2 destinats a les plantes autoritzades de valorització de residus,
- els residus destinats a les plantes autoritzades de valorització de residus transportats en quantitats inferiors a les especificades a l'annex 1,
- els residus de l'annex 2 destinats a les plantes autoritzades de disposició del rebuig transportats en quantitats inferiors a les especificades a l'annex 1,
- la pinyolada o sansa,
- els residus industrials gestionats com a subproductes (punt 2 del capítol II),
- els residus municipals,
- les terres, les runes i els enderrocs,
- els residus gestionats de conformitat amb la Fitxa de destinació (punt 3.2.2 del capítol II),
- els residus ramaders, inclosos els cadàvers d'animals.

La seva formalització és de responsabilitat compartida entre el productor o posseïdor i gestor.

Formalització.

La FA consta de quatre exemplars: un original i tres còpies, que van adreçades a: productor o posseïdor, gestor, ajuntament del municipi on s'ubica el gestor i Junta de Residus.

Cada casella del document s'ha de formalitzar segons les indicacions següents:

RESIDU

Codi: Cal posar el codi de Catàleg de residus de Catalunya (CRC) corresponent (codi de sis dígits).

Descripció: Donar una descripció breu i acurada del residu concret. Aquesta NO ha de ser la descripció donada al CRC.

Classificació: Marcar amb una creu a la casella que correspongui si el residu és inert, no especial o especial, d'acord amb la classificació donada al CRC.

Referència de l'assaig de caracterització: Indicar la referència donada a l'assaig de caracterització efectuat, si aquest és necessari, mitjançant un laboratori acreditat per a la determinació de les característiques dels residus.

Quantitat estimada: Marcar amb una creu la casella que correspongui, segons si es tracta d'un residu que es genera habitualment (anual) o bé es tracta d'una generació puntual (ocasional), i indicar a la línia de punts la quantitat que s'estima que se'n genera.

Observacions: Indicar, si és necessari, alguna dada més sobre el residu d'especial interès.

En aquest espai, la Junta de Residus podrà fer-hi anotacions específiques sobre el residu quan sigui necessari.

PRODUCTOR/POSSEÏDOR

Codi: Indicar el codi de productor de residus donat per la Junta de Residus (P-#####.#).

Nom: Escriure la raó social completa de l'empresa productora o posseïdora del residu.

Adreça: Escriure l'adreça del centre productor o posseïdor del residu.

Codi postal: Posar el codi postal del centre productor o posseïdor del residu.

Municipi: Posar el municipi del centre productor o posseïdor del residu.

GESTOR

Codi: Indicar el codi de gestor de residus donat per la Junta de Residus (E-###.##).

Nom: Escriure la raó social completa de l'empresa gestora del residu.

Municipi: Posar el municipi del centre on es gestiona el residu.

Tramitació

La FA es lliurarà a tothom que ho sol·liciti en representació de qualsevol empresa inscrita a la base de dades de la Junta de Residus, ja sigui com a productor, transportista o gestor de residus, a les oficines centrals de la Junta de Residus i a les delegacions territorials del Departament de Medi Ambient, previ pagament de la taxa corresponent.

Així doncs, per a l'adquisició de les FA caldrà identificar-se convenientment, i s'anotará a qui es lliura cada una d'elles.

Un cop la FA estigui degudament emplenada, signada i segellada pel productor o posseïdor i pel gestor, s'ha de presentar a la Junta de Residus, qui després de comprovar que s'ha formalitzat correctament i que la gestió del residu que es proposa és correcta, posarà el seu segell en els quatre exemplars, posarà a disposició del productor o posseïdor i del gestor les seves còpies, i es quedarà amb l'exemplar que li pertoca.

Per als residus amb destinació a dipòsits controlats, serà necessària la presentació de la caracterització per al seu segellat.

Aquest tràmit s'efectuarà com a màxim en un termini de 4 dies.

NOMÉS A PARTIR DEL MOMENT EN QUÈ LES DUES PARTS SIGNANTS DISPOSIN DEL SEU EXEMPLAR DEGUDAMENT SEGELLAT PER LA JUNTA DE RESIDUS, EL PRODUCTOR/POSSEÏDOR DEL RESIDU PODRÀ COMENÇAR A DUR EL RESIDU AL GESTOR ESPECIFICAT.

La FA, un cop tramitada, conserva la seva validesa durant un termini de cinc anys excepte si es dona alguna de les situacions següents:

- a) es modifiquen significativament les característiques físiques o químiques del residu,
- b) el gestor perd la seva condició de tal, ja sigui per caducitat de l'autorització o per decisió expressa de la Junta de Residus motivada per l'incompliment de les condicions de l'autorització.

Si es donés algun dels casos anteriors, aleshores s'hauria de formalitzar una nova FA seguint el mateix procediment abans descrit.

1.3.2 FULL DE SEGUIMENT

El Full de seguiment (FS) és el document que ha d'acompanyar cada transport individual de residus al llarg del seu recorregut.

El Full de seguiment s'ha de formalitzar obligatòriament en el transport de tots els residus excepte en els casos següents:

- el transport de residus en quantitats inferiors a les especificades a l'annex 1, sempre que no sigui en el marc d'una recollida itinerant,
- el transport a plantes de valorització inscrites al Registre general de gestors de residus de Catalunya de paper/cartró, ferralla, plàstic, vidre i pinyolada o sansa,
- el serveis municipals de recollida domiciliària d'escombraries,
- el transport de terres, runes i enderrocs,
- el transport de residus que es gestionin com a subproductes (punt 2 del capítol II).

La formalització de FS és responsabilitat del productor o posseïdor del residu.

Formalització.

El FS consta de cinc exemplars, un original i quatre autocopiatius: dos per al productor o posseïdor, un per al transportista, un per al gestor i un per a la Junta de Residus.

Cada casella del document s'ha d'emplenar segons les indicacions següents:

FITXA D'ACCEPTACIÓ

Indicar el número de la FA que s'ha establert amb el gestor.

Si es tracta d'un residu que es gestiona segons un model en què no cal FA, deixar l'espai en blanc.

RESIDU

Codi: Cal posar el codi de Catàleg de residus de Catalunya (CRC) corresponent (codi de sis dígits).

Descripció: Donar una descripció breu, acurada i personalitzada del residu concret. Aquesta NO ha de ser la descripció donada al CRC.

Quantitat

Estimada: El productor indicarà la quantitat que lliura al transportista en tones.

Real: A la recepció del residu a la planta del gestor, aquest indicarà la quantitat real rebuda en tones, segons el pes assenyalat per la seva bàscula.

Precaucions a adoptar per al transport i en cas d'accident: El productor o posseïdor ha d'indicar de forma clara quines són aquestes mesures, si és el cas.

PRODUCTOR/POSSEÏDOR

Codi: Indicar el codi de productor de residus donat per la Junta de Residus (P-#####.#).

Nom: Escriure la raó social completa de l'empresa productora o posseïdora del residu.

Municipi: Posar el municipi del centre productor o posseïdor del residu.

TRANSPORTISTA

Codi: Indicar el codi de transportista de residus donat per la Junta de Residus (T-#####).

Matrícula del vehicle: Indicar la matrícula del vehicle que efectua el transport, o bé de la tractora en cas de ser un vehicle articulat.

Matrícula del remolc: Indicar la matrícula del remolc o semi remolc on es transporta el residu.

Nom: Escriure la raó social completa de l'empresa que efectua el transport del residu.

GESTOR

Codi: Indicar el codi de gestor de residus donat per la Junta de Residus (E-###.##).

Nom: Escriure la raó social completa de l'empresa gestora del residu.

Municipi: Posar el municipi del centre on es gestiona el residu.

Tramitació

El FS es lliurarà a tothom que ho sol·liciti en representació de qualsevol empresa inscrita a la base de dades de la Junta de Residus, ja sigui com a productor, transportista o gestor de residus, a les oficines centrals de la Junta de Residus i a les delegacions territorials del Departament de Medi Ambient, previ pagament de la taxa corresponent.

Per l'adquisició del FS caldrà identificar-se convenientment, i s'anotarà a qui es lliura cada un d'ells.

El procediment a seguir amb el FS és el següent:

- 1r A l'hora d'efectuar un transport de residus, el productor o posseïdor ha d'emplenar i signar correctament el FS.
- 2n Quan el transportista reculli el residu, el productor li farà signar tots els exemplars del FS, es quedarà amb el primer exemplar i li'n lliurarà els restants.
- 3r Durant el transport, el transportista portarà en el vehicle corresponent els quatre exemplars restants.
- 4t A l'entrada de la planta del gestor, un cop comprovada i mostrejada la càrrega, aquest signarà i segellarà els quatre exemplars i es quedarà amb el que li correspon i els de la Junta de Residus i el productor.
- 5è El transportista es quedarà amb l'exemplar que li correspon.
- 6è El gestor enviarà al productor el segon exemplar que li pertoca en un termini inferior a 10 dies i trametrà mensualment a la Junta de Residus l'exemplar que li correspon.

1.3.3 FULL DE SEGUIMENT ITINERANT

El Full de seguiment itinerant (FI) és el document de transport de residus que permet la recollida amb un mateix vehicle i de forma itinerant de fins a un màxim de vint productors o posseïdors de residus. És el document que acompanya els transports itinerants de residus.

El Full de seguiment itinerant s'ha de formalitzar en els mateixos casos que el Full de seguiment quan s'efectuen recollides itinerants de residus, independentment però de la quantitat total transportada, excepte en: la recollida i el transport itinerant de paper/cartró, ferralla, vidre, plàstic i pinyolada o sansa de diferents productors o posseïdors.

Formalització:

El FI consta de tres exemplars, un original i dues còpies –destinats al transportista, al gestor i a la Junta de Residus- i adjunt hi ha un talonari de 20 albarans -destinats als productors o posseïdors a qui se'ls recull els residus-.

Cada casella del document s'ha d'emplenar segons les indicacions següents:

CENTRE GESTOR

Codi: Indicar el codi de transportista de residus donat per la Junta de Residus (T-####).

Nom: Escriure la raó social completa de l'empresa que efectua el transport del residu.

TRANSPORTISTA.

Codi: Indicar el codi de transportista de residus donat per la Junta de Residus (T-###).

Nom: Escriure la raó social completa de l'empresa que efectua el transport del residu.

CENTRES PRODUCTORS/POSSEÏDORS SERVITS

Núm. codi: Indicar el codi de productor de residus donat per la Junta de Residus (P-#####).

Nom: Escriure la raó social completa de l'empresa productora o posseïdora del residu recollit.

Núm. Fitxa d'acceptació: Indicar el número de la FA que s'ha establert amb el gestor. Si el residu es gestiona segons un model en què no cal FA, deixar l'espai en blanc.

Quantitat (kg): Indicar la quantitat que es lliura al transportista en kg.

Codi del residu: Indicar el codi del residu segons el CRC.

Les dades referides als centres productors s'han d'indicar per a cada un dels diferents productors o posseïdors que es recullen en la mateixa recollida itinerant.

Matrícula del vehicle: Indicar la matrícula del vehicle que efectua el transport, o bé de la tractora en cas de ser un vehicle articulat.

Matrícula del remolc: Indicar la matrícula del remolc o semi remolc on es transporta el residu (en el cas de vehicles articulats).

SIGNATURA/SEGELL DELS CENTRES PRODUCTORS/POSSEÏDORS SERVITS

En cada casella de la part posterior de la còpia destinada a la Junta de Residus, ha de signar i posar el seu segell cada empresa a qui s'han recollit els residus. Cal seguir el mateix ordre en què apareixen a la llista de centres productors/posseïdors.

JUSTIFICANT DE LLIURAMENT (20 ALBARANS)

Núm. FA: Indicar el número de la FA que s'ha establert amb el gestor. Si el residu es gestiona segons un model en què no cal FA, deixar l'espai en blanc.

Codi de residu: Indicar el codi del residu segons el CRC (sis dígits).

Codi de transportista: Indicar el codi de transportista de residus donat per la Junta de Residus (T-#####).

Matrícula del vehicle: Indicar la matrícula del vehicle que efectua el transport, o bé el del remolc o semi remolc en cas de ser un vehicle articulat.

Quantitat retirada: Indicar la quantitat que es lliura al transportista en kg.

Tramitació.

El FI es lliurarà a tothom que ho sol·liciti en representació de qualsevol empresa inscrita a la base de dades de la Junta de Residus ja sigui com a productor, transportista o gestor de residus a les oficines centrals de la Junta de Residus i a les delegacions territorials del Departament de Medi Ambient, previ pagament de la taxa corresponent.

Per a l'adquisició del FI, caldrà identificar-se convenientment, i s'anotarà a qui es lliura cada un d'ells.

El procediment a seguir amb el FI és el següent:

- 1r A l'hora d'efectuar un transport de residus, el transportista omplirà segons s'ha indicat anteriorment totes les caselles del FI.
- 2n Quan el transportista reculli el residu, lliurarà al productor el justificant de lliurament perfectament emplenat, signat i segellat.
- 3r El productor signarà i segellarà l'anvers del FI a la casella corresponent.
- 4t Un cop recollits tots els centres productors, el transportista lliurarà al gestor els residus i el FI.
- 5è El gestor comprovarà si totes les dades contingudes al FI són correctes, signarà i segellarà totes les còpies i retornarà al transportista la que li correspon.
- 6è El transportista conservarà la seva còpia per al seu registre.
- 7è El gestor conservarà la seva còpia i enviarà mensualment totes les còpies corresponents a la Junta de Residus.

1.3.4 JUSTIFICANT DE RECEPCIÓ DE RESIDUS

El Justificant de recepció de residus (JRR) és l'albarà que lliura el gestor de residus a la recepció de quantitats inferiors a les especificades a l'annex 1 que no vinguin documentades amb FS o FI.

Formalització

Consta d'original i dues còpies, adreçades respectivament al productor dels residus, el gestor i la Junta de Residus.

El document l'emplenarà el gestor a la recepció dels residus, i posarà a cada casella la informació següent:

Productor. Escriure la raó social de l'empresa o el nom de la persona física que lliura els residus en el cas de tractar-se de residus d'origen municipal.

Codi/NIF. Escriure el codi de productor de residus donat per la Junta de Residus (P-#####.#) o bé el NIF de la persona que efectua el lliurament en el cas de no ser una empresa del Registre de productors.

Descripció del residu. Donar una descripció breu, acurada i personalitzada del residu concret. Aquesta NO ha de ser la descripció donada al CRC.

Codi. Cal posar el codi de Catàleg de residus de Catalunya (CRC) corresponent (codi de sis dígits).

Gestor. Escriure la raó social completa de l'empresa gestora del residu.

Codi E-. Indicar el codi de gestor de residus donat per la Junta de Residus (E-###.##).

Quantitat lliurada

Indicar (en números) els quilograms de residus rebuts.

Cal posar la data i l'hora en què s'ha produït la recepció dels residus, i signar i segellar tots els exemplars del Justificant.

Tramitació

Els Justificants de recepció de residus es presenten en forma de talonari, i seran lliurats gratuïtament per la Junta de Residus a tots els gestors de residus autoritzats que ja disposin de l'acta de posada en marxa corresponent. La tramitació únicament consta de la correcta formalització del document, tal com s'ha indicat anteriorment, un cop acceptat el residu a la planta (cada gestor prendrà les mesures oportunes per al control d'admissibilitat de residus) i el lliurament a qui porti el residu de l'exemplar corresponent. L'exemplar per a la Junta de Residus es trametrà mensualment juntament amb els exemplars de FS, FI i el resum mensual d'entrades.

2. GESTIÓ DE RESIDUS COM A SUBPRODUCTES

2.1 INTRODUCCIÓ

Els residus que s'utilitzin com a substituïts de productes comercials i/o de primeres matèries i que siguin recuperables sense necessitat de sotmetre'ls a operacions de tractament podran ser considerats SUBPRODUCTES.

En queden exclosos els residus que s'apliquin al sòl en l'ús agrícola o en profit de l'ecologia.

Perquè un residu sigui considerat subproducte i pugui ser gestionat com a tal, cal disposar de la resolució que el declara subproducte.

2.2 RESOLUCIÓ DE DECLARACIÓ DE SUBPRODUCTE

2.2.1 Tràmit

Cal presentar a la Junta de Residus o a les delegacions territorials del Departament de Medi Ambient la documentació següent:

- 1r Sol·licitud adreçada al gerent de la Junta de Residus del productor o posseïdor i del receptor d'acord amb el model adjunt.
 - 2n Contracte entre el productor o posseïdor de residu i el receptor d'acord amb el model adjunt.
 - 3r Anàlisi de caracterització del residu efectuat per un laboratori acreditat quan es tracti de residus NO identificables per simple observació (sorres, terres, escòries, pólvores fines, llots de depuradores, fangs....).
- Només seran admissibles caracteritzacions realitzades per laboratoris no acreditats quan es requereixin anàlisis específiques fora de les que els laboratoris acreditats realitzen.
- 4t Memòria explicativa on hi constin la descripció, composició i procés generador del residu, el procés receptor i la primera matèria a substituir.

La Junta de Residus examinarà aquesta documentació, en demanarà de complementària, si s'escau, i emetrà una resolució declarant subproducte el residu.

La declaració té una durada màxima de cinc anys.

Un cop vençut el termini de validesa, per tal de seguir gestionant aquest residu com un subproducte, cal presentar novament la documentació esmentada i disposar d'una nova declaració.

2.3 GESTIÓ DELS SUBPRODUCTES

La gestió dels residus que hagin estat declarats subproductes quedarà exempta d'efectuar la Fitxa d'acceptació i el Full de seguiment i d'utilitzar un transportista del Registre de Transportistes de Residus.

L'empresa productora del residu declararà a la seva Declaració anual de residus industrials la gestió d'aquest residu com SUBPRODUCTE a l'apartat corresponent i l'empresa receptora declararà aquest residu a la seva Declaració anual de residus industrials a l'apartat corresponent a PRIMERES MATÈRIES, indicant també que es tracta d'un subproducte.

2.4 MODELS DE DOCUMENTACIÓ

2.4.1 Sol·licitud de gestió com a subproducte

Dades del productor

(nom del/de la representant legal)....., amb DNI....., en nom i representació d
..... (nom de l'empresa)..... amb NIF....., ubicada
a.....(adreça i municipi).....

Dades del receptor

(nom del/de la representant legal)....., amb DNI....., en nom i representació de
.....(nom de l'empresa)..... amb NIF....., ubicada a.....(adreça i
municipi).....

Dades del residu

Descripció del residu:

Codi del Catàleg de residus de Catalunya:

Procés generador i/o origen:

SOL·LICITEM

Que d'acord amb les condicions que s'especifiquen en el contracte adjunt es
declari el residu descrit com a subproducte.

Barcelona, d de

Productor/posseïdor
(signatura i segell)

Receptor
(signatura i segell)

SR. GERENT DE LA JUNTA DE RESIDUS

2.4.2 Contracte per a la gestió de residus com a subproducte

A _____, ____ d _____ de _____

REUNITS

D'una part, el/la senyor/a _____, amb DNI número
_____, en la seva qualitat de representant de l'empresa
_____, productora del residu, amb seu social a
_____, al carrer _____,
_____, amb NIF _____ i Codi
de productor de la Junta de Residus _____.

I, d'altra banda, el/la senyor/a _____, amb DNI número
_____, que actua en nom i representació de l'empresa
_____, receptora del residu, amb seu social a _____,
al carrer _____, amb NIF _____ i
Codi de productor de la Junta de Residus _____.

Ambdues parts es reconeixen mútuament la competència i capacitat legal suficient
per obligar les seves respectives empreses, i acorden voluntàriament el present
contracte.

EXPOSEN

Que, a fi d'assolir els objectius fixats a la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, concretament el que s'estableix en l'article 20, i d'acord amb l'article 29 del Decret 93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus, és voluntat de les parts establir un contracte per a la gestió de residus com a subproducte.

Les dades d'aquest residu són les següents:

descripció: _____,

codi del Catàleg de residus de Catalunya: _____,

composició analítica (adjuntar analítica d'un laboratori acreditat, si s'escau): _____,

descripció del procés productiu o generador del residu: _____,

quantitat anual que se'n genera: _____,

descripció del procés receptor del residu: _____,

descripció de la primera matèria substituïda: _____,

quantitat d'estalvi anual que se'n fa d'aquesta primera matèria: _____,

consum previst del residu: _____,

forma i condicions de lliurament: _____.

Que, d'acord amb tot això, les parts han arribat a un acord per subscriure el present contracte, que es regirà per les següents:

CLÀUSULES

Primera. Objecte

La gestió del residu ____ (descripció) _____ utilitzant-lo directament com a primera matèria en la producció d _____, com a substitut d _____ (primera matèria substituïda) _____, sense necessitat de sotmetre'l a operacions prèvies de tractament.

Segona. Obligacions de l'empresa productora

L'empresa productora del residu es compromet a lliurar el residu descrit anteriorment en les condicions de lliurament fixades.

Tercera. Obligacions de l'empresa receptora

L'empresa receptora es compromet a acceptar el residu sempre que respongui a la descripció esmentada i es trobi en les condicions de lliurament fixades.

Quarta. Responsabilitats

Respecte al transport d'aquest residu des d'una empresa a l'altra, es pacta expressament que l'empresa _____ (la productora o la receptora) _____ se'n farà responsable.

Cinquena. Declaració anual de residus industrials

L'empresa productora del residu declararà la quantitat produïda i lliurada a l'empresa receptora, en la seva Declaració anual de residus industrials, a l'apartat corresponent a la gestió com a subproducte.

L'empresa receptora del subproducte declararà a la seva Declaració anual de residus industrials el residu acceptat a l'apartat de primeres matèries fent-hi constar que es tracta d'una primera matèria recuperada i la seva procedència.

Sisena. Vigència

El termini de validesa del Contracte és d____ anys.

Setena. Litigis

Totes les qüestions litigioses que es deriven del present contracte se sotmetran a l'arbitratge institucional del Tribunal Arbitral de Barcelona de l'Associació Catalana per a l'Arbitratge, que s'encarregarà de la designació d'àrbitres i de l'administració de l'arbitratge d'acord amb el seu reglament, i serà d'obligat compliment la seva decisió arbitral.

I, en prova de conformitat, ambdues parts signen el present Contracte, per triplicat, en el lloc i data expressats a l'encapçalament.

Empresa productora

Empresa receptora

3. *GESTIÓ DE RESIDUS ORGÀNICS EN SÒLS AGRÍCOLES*

3.1 INTRODUCCIÓ

Determinats residus posseeixen característiques fertilitzants pel seu contingut de matèria orgànica i elements nutritius. Aquests residus, generats bàsicament per les estacions depuradores d'aigües residuals i les indústries agroalimentàries, poden ser aplicats en sòls agrícoles en profit de l'agricultura seguint qualsevol dels dos models de gestió que seguidament s'exposen.

3.2 MODELS DE GESTIÓ PER A LA UTILITZACIÓ DE RESIDUS ORGÀNICS EN PROFIT DE L'AGRICULTURA.

3.2.1 Model dels gestors

Aplicació mitjançant gestors

- **Documentació a utilitzar:**

FITXA D'ACCEPTACIÓ (FA)

FULL DE SEGUIMENT (FS)

- **Residus a gestionar segons aquest model:**

Residus per als quals el Catàleg de residus de Catalunya prevegi com a opció de valorització la utilització en profit de l'agricultura (V81).

- **Tràmit:**

El productor o posseïdor ha de:

- 1r Estar donat d'alta al Registre de Productors de Residus Industrials o disposar d'un codi de productor de residus.
- 2n Codificar el residu.
- 3r Fer l'anàlisi agronòmic del residu i comprovar la seva aptitud agrícola.
- 4t Contactar amb un gestor de residus autoritzat per a aplicació de residus a l'agricultura.
- 5è Formalitzar la FA.
- 6è Portar la FA conjuntament amb les anàlisis agronòmiques a la Junta de Residus o de les delegacions territorials del Departament de Medi Ambient.
- 7è Contractar un transportista del Registre de Transportistes.
- 8è Establir un full de seguiment per a cada transport de residus efectuat.

3.2.2 Model d'aplicació directa

De l'aplicació directa dels residus pels productors o posseïdors.

- **Documentació a utilitzar:**

FITXA DE DESTINACIÓ (FD)

FULL DE SEGUIMENT D'APLICACIÓ AGRÍCOLA (FSA)

- **Residus a gestionar segons aquest model:**

Residus pels quals el Catàleg de residus de Catalunya prevegi com a opció de valorització la utilització en profit de l'agricultura (V81).

- **Tràmit:**

El productor o posseïdor ha de:

- 1r Estar donat d'alta al Registre de Productors de Residus Industrials o disposar d'un codi de productor de residus
- 2n Codificar el residu.
- 3r Fer l'anàlisi agronòmica del residu i comprovar la seva aptitud agrícola.
- 4t Analitzar els sòls de les parcel·les agrícoles receptores.
- 5è Elaborar el pla d'aplicació per un tècnic amb coneixements agrònomic.
- 6è Formalitzar la FD, per a cada una de les parcel·les.
- 7è Presentar la FD conjuntament amb les anàlisis i els plans d'aplicació a la Junta de Residus o a les delegacions territorials del Departament de Medi Ambient.

8è Contractar un transportista del Registre de Transportistes de Residus o el propi del destinatari.

9è Realitzar un FSA per a cada transport efectuat.

3.3 DOCUMENTACIÓ ESPECÍFICA PER A LA UTILITZACIÓ DE RESIDUS ORGÀNICS EN PROFIT DE L'AGRICULTURA.

3.3.1 El pla d'adobatge

El pla d'aplicació del residu en cadascuna de les parcel·les agrícoles receptores es realitzarà en funció de l'anàlisi agronòmica del residu, del tipus de sòl i del cultiu a implantar.

El pla d'aplicació haurà d'incloure la informació següent:

- dades i anàlisis del residu i dels sòls,
- dades del cultiu i del sistema de producció,
- època d'aplicació i sistema,
- càlculs de la dosi d'adobat, criteris seguits i balanç de nutrients.

Els paràmetres mínims d'aquestes anàlisis han de ser:

- **Del residu:** pH, conductivitat, matèria seca, matèria orgànica, nitrogen, fòsfor, potassi, calci, ferro, i els metalls pesants Cd, Hg, Ni, Cu, Pb, Zn i Cr.
- **Del sòl:** textura, pH, conductivitat, matèria orgànica oxidable, carbonat càlcic equivalent, nitrogen, fòsfor, potassi, magnesi i els metalls pesants Cd, Hg, Ni, Cu, Pb, Zn i Cr.

Aquestes anàlisis han de ser realitzades per un laboratori acreditat pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

3.3.2 La Fitxa de destinació

La Fitxa de destinació (FD) és l'acord que s'estableix entre un productor i un destinatari (agricultor o propietari de la terra), perquè un residu sigui aplicat en una determinada parcel·la agrícola.

La responsabilitat en la formalització de les fitxes de destinació és del productor i del destinatari receptor (agricultor o propietari de la terra).

Formalització

La FD consta de tres exemplars: un original i dues còpies. Cada un d'ells va adreçat a: el productor o posseïdor, el destinatari i la Junta de Residus.

Cada casella del document s'ha de formalitzar segons les indicacions següents:

 Generalitat de Catalunya Departament de Medi Ambient Junta de Residus		Segell de la Junta de Residus	Número de sèrie: 03016 FD
FITXA DE DESTINACIÓ			
RESIDU <small>(marqueu la tipologia de residu)</small>			
☐ Llots d'estacions depuradores d'aigües residuals urbanes (codi 190304)			
☐ fene (codi 020108)		☐ gallinassa (codi 020109)	
☐ Altres :		Descripció :	
Ref. caracterització residu :		Codi:	
Laboratori		Codi mostra	
Data			
Quantitat estimada a aplicar :		(t/ha-any) ; (t/parcel·la),	
PRODUCTOR / POSSEÏDOR * Codi :			
Nom :			
Adreça :			
Codi Postal :		Municipi :	
DESTINATARI NIF :			
Nom :			
Adreça :			
Codi Postal :		Municipi :	
DEFINIU EL LLOC D'APLICACIÓ, SEGONS DADES CADASTRALES			
Municipi :		Comarca :	
Polígon :		Parcel·la :	
Subparcel·la/es :			
Paratge denominat :		Superfície Agrària Útil (SAU) : (ha)	
Ref. caracterització Sòl :		Laboratori	
Codi mostra		Data	
Cultiu :		☐ Secà ; ☐ Regadiu.	
PRODUCTOR / POSSEÏDOR		DESTINATARI	
(Signatura i Segell)		Data : / /	
* en el cas de les explotacions ramaderes, el codi serà la marca oficial		(Signatura)	

Model per al PRODUCTOR / POSSEÏDOR

RESIDU

Tipus de residu: caldrà marcar la tipologia de residu. En el cas que el residu no siguin fangs d'estacions depuradores d'aigües residuals urbanes o dejeccions ramaderes, serà necessari fer-ne la descripció i indicar el seu codi segons el Catàleg de residus de Catalunya.

Referència de la caracterització del residu: cal indicar el laboratori que ha realitzat l'anàlisi, el codi de la mostra i la data.

Quantitat estimada a aplicar: cal indicar la quantitat prevista a aplicar del residu en la parcel·la agrícola referenciada en tones/ha i en tones/parcel·la per any.

PRODUCTOR/POSSEÏDOR

En aquest apartat, cal indicar les dades del productor que consisteixen en el codi donat per la Junta de Residus, el nom de l'empresa i l'adreça.

DESTINATARI

En aquest apartat, s'inclouen les dades (el NIF, el nom i l'adreça) referents al destinatari (agricultor o propietari de la terra) i les dades de la parcel·la receptora del residu.

El lloc d'aplicació es defineix segons el municipi, el nom del paratge i les seves dades cadastrals. S'indicarà la seva SAU (superfície agrària útil) en hectàrees.

Caracterització del sòl: cal indicar el laboratori que ha realitzat l'anàlisi, el codi de la mostra i la data.

Cultiu: es descriu el cultiu a implantar a la parcel·la i si es tracta d'un conreu de secà o de regadiu.

Tramitació

Les FD es lliuren a aquelles empreses que ho sol·licitin i estiguin inscrites en els registres de Productors, Transportistes o Gestors. Es podran sol·licitar a les oficines centrals de la Junta de Residus o a les delegacions territorials del Departament de Medi Ambient.

Un cop la FD estigui degudament emplenada, i es disposi del pla d'aplicació del residu en la parcel·la i de les anàlisis corresponents, es presentaran tots aquests documents a la Junta de Residus per a la seva tramitació.

La FD, un cop tramitada, conservarà la validesa per dos anys, sempre que les característiques del residu no s'hagin modificat significativament i la informació continguda en el pla d'aplicació continuï vigent.

Les empreses que utilitzen les FD han de dur a terme un registre de les sortides del seu residu a la finca agrícola, on s'indicarà com a mínim: la data, la quantitat, el nom del transportista, el cultiu, el nom del paratge receptor (o destinatari) i el número de FD.

3.3.3 El Full de seguiment d'aplicació agrícola

El Full de seguiment d'aplicació agrícola (FSA) és el document que acompanya cada transport de residus orgànics destinats a sòls agrícoles.

La formalització del FAS és responsabilitat del productor o posseïdor del residu.

Formalització

El FSA consta de 4 exemplars, un original i tres còpies, adreçats al productor o posseïdor, al transportista, al destinatari/gestor i a la Junta de Residus.

RESIDU

Tipus de residu: caldrà marcar la tipologia de residu. En el cas de que el residu no siguin fangs d'estacions depuradores d'aigües residuals urbanes o dejeccions ramaderes, serà necessari fer-ne la descripció i indicar el seu codi segons el Catàleg de residus de Catalunya.

Quantitat total: cal indicar la quantitat que el productor lliura al transportista en tones.

PRODUCTOR/POSSEÏDOR

En aquest apartat, cal indicar les dades del productor que consisteixen en el codi donat per la Junta de Residus, el nom de l'empresa i el municipi on està ubicada.

TRANSPORTISTA

Cal indicar les dades del transportista, que consisteixen en el codi donat per la Junta de Residus (NIF quan s'escaigui, per exemple en cas de maquinària agrícola amb matrícula especial), i el nom i la matrícula del vehicle.

 Generalitat de Catalunya Departament de Medi Ambient Junta de Residus		Número de sèrie: Nº A 4601 A	
FULL DE SEGUIMENT D'APLICACIÓ AGRÍCOLA			
RESIDU (marqueu la tipologia de residu)			
☐ Llots d'estacions depuradores d'aigües residuals urbanes (codi 190304)			
☐ fens (codi 020108)		☐ gallinassa (codi 020109)	
☐ purins (codi 020110)			
☐ Altres:		Descripció:	
		Codi:	
QUANTITAT TOTAL (en tn):			
PRODUCTOR / POSSEÏDOR		Codi o marca oficial ramadera:	
Nom o raó social:			
Municipi:			
TRANSPORTISTA		Codi: NIF:	
Nom o raó social:			
Matricula del vehicle:			
REFERÈNCIA DE FITXA d'Acceptació o de Destinació			
Quantitat (en tn)	Núm. FA	Núm. FD	Paratge i Municipi
(ompliu les dues files en el cas que el mateix transport serveixi per dues destinacions)			
Conformitat PRODUCTOR / POSSEÏDOR		Rebut TRANSPORTISTA	
Data del transport / /			
(Signatura)		(Signatura)	
Model per al PRODUCTOR / POSSEÏDOR			

REFERÈNCIA DE FITXA DE DESTINACIÓ

En aquest apartat, s'inclourà el número de Fitxa de destinació anteriorment tramitada, i el nom del paratge i municipi on es destina el residu. En el cas que la finca no disposi d'una denominació local, s'indicarà el nom de l'usuari.

Tramitació

Els FSA es lliuraran a les oficines de la Junta de Residus i a les delegacions territorials del Departament de Medi Ambient.

Per a l'adquisició dels FSA, caldrà identificar-se convenientment, i s'anotará a qui es lliura cada un d'ells.

El procediment a seguir és el següent:

- 1r A l'hora d'efectuar un transport de residus, el productor o posseïdor ha d'emplenar i signar correctament el FSA.
- 2n Quan el transportista recull el residu, signarà el FSA. El productor es quedarà el primer exemplar i lliurarà els restants al transportista.
- 3r El transportista durà aquests exemplars en el vehicle durant el trasllat fins al lloc receptor.

Capítol [III]

Decret 93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus

Text íntegre del Decret, publicat al DOGC núm.
2865, de 12.4.1999.

DECRET

93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus.

El present Decret regula en l'àmbit de Catalunya els mecanismes d'actuació que permeten adequar l'activitat empresarial i/o industrial, pel que fa a la gestió dels residus, als objectius i programes fixats als articles 2 i 6 de la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, dins del marc legal de la Llei esmentada, i del Decret legislatiu 2/1991, de 26 de setembre, de refosa dels texts legals vigents en matèria de residus industrials; la Llei estatal 10/1998, de 21 d'abril, de residus, i la normativa comunitària.

El Decret 142/1984, d'11 d'abril, de desplegament parcial de la Llei 6/1983, de 7 d'abril, sobre residus industrials, i l'Ordre de 17 d'octubre de 1984, sobre el contingut dels models de documents i procediments a utilitzar per a diverses tramitacions de la Llei 6/1983, han estat unes eines cabdals per a la normalització dels diferents aspectes que afecten la gestió dels residus que s'ha anat assolint tant per als productors i als posseïdors, com per als transportistes i per als gestors de residus industrials. En aquest sentit, s'hi han regulat diversos instruments d'intervenció administrativa d'entre els quals cal fer esment dels registres relatius als residus industrials, els procediments d'autorització de transportistes de residus i d'activitats de gestió de residus i les disposicions relatives al control de residus, els quals han fet possible una gestió cada cop més correcta dels residus i un control administratiu eficaç sobre les activitats de gestió.

L'aprovació de noves disposicions sobre residus en general o sobre residus especials en particular ha determinat el desplaçament de les anteriors normatives i, en alguns casos, la seva inviabilitat per adequar-se als canvis normatius conformatos per algunes d'aquelles normes, com són el Decret legislatiu 2/1991, de 26 de setembre, de refosa dels texts legals vigents en matèria de residus industrials; la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus; el Decret 115/1994, de 6 d'abril, regulador del Registre general de gestors de residus de Catalunya; el Decret 201/1994, de 26 de juliol, regulador dels enderroc i altres residus de la construcció; el Decret 323/1994, de 4 de novembre, pel qual es regulen les instal·lacions d'incineració de residus i els límits de les seves emissions a l'atmosfera, o el Decret 34/1996, de 9 de gener, pel qual s'aprova el catàleg de residus de Catalunya, entre d'altres.

Tot aquest nou bloc normatiu fa necessària l'aprovació d'una norma reglamentària que actualitzi els diferents aspectes de la gestió dels residus, de conformitat amb la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, que ha comportat un nou enfocament en la regulació de la gestió dels residus, que ha quedat ratificat en l'àmbit estatal en la nova llei bàsica en matèria de residus, la Llei 10/1998, de 21 d'abril, que, com la Llei 6/1993, estén el control de la gestió dels residus a tot tipus de residus, i amplia la normativa estatal anterior, que només establia disposicions per als residus perillosos.

D'altra banda, la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental, estableix un nou marc normatiu, en

relació amb la intervenció de les activitats susceptibles d'afectar el medi ambient, la seguretat i la salut de les persones, en el qual s'integra el present Decret amb la finalitat última d'assolir un nivell alt de protecció de les persones i del medi ambient en conjunt.

D'acord amb el que s'ha assenyalat, el Decret sobre procediments de gestió de residus reglamenta el règim jurídic aplicable als productors de residus industrials i als transportistes de residus, estableix normes relatives al control de la gestió dels residus i a les obligacions dels gestors i, finalment, regula les operacions de trasllat de residus, amb la finalitat d'aconseguir que les activitats de gestió de residus siguin cada cop més respectuoses amb el medi ambient.

Per tot això, a proposta del conseller de Medi Ambient, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora i d'acord amb el Govern,

DECRETO:**CAPÍTOL I***Disposicions generals***Article 1***Objecte*

L'objecte d'aquest Decret és regular el control de les activitats de producció i gestió de residus i vincular el grau de rigor en el seu control al risc ambiental que poden suposar segons els tipus de residus i cada tipus d'activitat.

Article 2*Àmbit d'aplicació*

2.1 Aquest Decret s'aplica a les activitats de producció, possessió, transport o gestió de substàncies o productes que tenen la consideració de residus, d'acord amb la normativa aplicable.

2.2 Les activitats relatives a la prestació del servei públic de gestió de residus municipals queden excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret.

Article 3*Obligacions generals*

Les persones físiques o jurídiques que produeixen, posseeixen, transporten o gestionen residus han de facilitar a la Junta de Residus la informació, la inspecció, la presa de mostres i la supervisió necessàries per assegurar el compliment dels objectius fixats en la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus; en el Decret legislatiu 2/1991, de 26 de setembre, pel qual s'aprova la refosa dels textos legals vigents en matèria de residus industrials i en la Llei estatal 10/1998, de 21 d'abril, de residus.

CAPÍTOL 2*Productors de residus industrials***Article 4***Registre de productors de residus industrials*

4.1 Es crea el Registre de productors de residus industrials, que recull les dades d'identificació dels productors de residus industrials.

4.2 La inscripció en el Registre de productors de residus industrials es fa d'ofici amb l'atorgament de l'autorització o llicència ambiental, o a instància de l'Administració competent en el règim de comunicació en la resta de supòsits.

4.3 Els productors de residus industrials han de comunicar el cessament de l'activitat i qualsevol altra modificació de les dades inscrites en el Registre.

Article 5*Obligacions del productor o del posseïdor de residus industrials*

5.1 El productor o el posseïdor de residus industrials ha de gestionar els seus residus de conformitat amb les determinacions del Catàleg de residus de Catalunya i d'acord amb la regulació d'aquest Decret.

5.2 El productor o el posseïdor de residus industrials han de portar el seu propi registre de residus en què consti l'origen dels residus, el codi segons el Catàleg de residus de Catalunya i la descripció i la gestió que es realitza amb cadascun d'ells. Aquest registre serveix de base per omplir les dades de la declaració anual de residus industrials i inclou, com a mínim, la data de sortida, l'entitat receptora, els números de la documentació de control i el codi del transportista.

Article 6*Declaració anual de residus industrials*

6.1 La declaració anual de residus industrials és l'acreditació documental de les dades dels residus produïts per cada centre de producció en el període d'un any natural.

6.2 Els productors de residus industrials han de presentar a la Junta de Residus, dins del primer trimestre de cada any, la declaració anual de residus industrials corresponent a l'any anterior en què consti la informació següent:

a) Dades generals de l'empresa, incloses les dades del centre de producció, del responsable dels residus i del màxim responsable executiu del centre de producció.

b) Dades de l'activitat del centre de producció:

Els productes obtinguts.

La descripció dels processos industrials seguits.

La descripció de les primeres matèries i d'altres matèries auxiliars.

c) Dades dels residus produïts:

Classificació dels residus.

Quantitat anual produïda.

Gestió en origen i/o externa, que inclogui els subproductes comercialitzats.

6.3 Els productors de residus industrials poden sol·licitar l'expedició de certificacions sobre les dades corresponents a les seves declaracions anuals.

Article 7*Publicitat i accés a les dades declarades*

7.1 Les dades bàsiques assenyalades als articles 6.2.a) i 6.2.c) tenen caràcter públic, sens perjudici del que estableix la normativa sobre dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

7.2 Les dades especificades en l'article 6.2.b) tenen caràcter confidencial en els termes que estableix la normativa sobre dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

7.3 Les dades relatives a la generació de residus industrials a Catalunya poden ser publicades en els termes establerts a l'apartat anterior, de conformitat amb la normativa aplicable.

Article 8

El responsable dels residus

8.1 El productor o posseïdor de residus industrials ha de designar un responsable dels residus.

8.2 El responsable dels residus té les funcions següents:

Controlar el recorregut dels residus des del seu origen fins a la seva gestió.

Vigilar el compliment de les disposicions aplicables a la gestió dels residus, controlant especialment el centre de producció, informant dels defectes observats i formulant propostes sobre les mesures a prendre per solucionar-los.

Promoure en la seva empresa l'adopció de tecnologies netes i l'aplicació dels principis de minimització i valorització dels residus.

Fer d'interlocutor amb la Junta de Residus i trametre-li la informació exigida en la normativa sobre residus.

Realitzar les anotacions en el registre de residus de l'empresa.

Garantir l'exactitud de les dades i de les anàlisis sobre els residus.

8.3 El productor o posseïdor de residus ha de comunicar a la Junta de Residus el nomenament del responsable dels residus, el qual ha de tenir els coneixements necessaris per al desenvolupament de les seves funcions.

CAPÍTOL 3

Els transportistes de residus

Article 9

Autorització

9.1 Les activitats de transport de residus industrials dins de Catalunya i de residus especials de qualsevol origen inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, han de ser autoritzades per la Junta de Residus.

9.2 No cal autorització administrativa per a les següents activitats de transport de residus:

El transport de residus adscrit al servei públic de recollida de residus municipals.

El transport de residus de la construcció, enderroc i runes.

El transport de residus, a compte del destinatari, per espargar-los directament al sòl en profit de l'ecologia o per a un ús agrícola.

El transport de residus a gestionar d'acord amb els articles 29 i 33 d'aquest Decret.

El transport de residus a l'estranger.

El transport de residus en quantitats inferiors a les fixades en l'annex 1 d'aquest Decret, excepte quan s'efectuï una recollida itinerant de residus. En aquest supòsit caldrà demanar autorització administrativa independentment de la quantitat transportada.

9.3 Un mateix vehicle no pot transportar simultàniament residus municipals i industrials, ni pot ser autoritzat per transportar grups de residus incompatibles entre si.

9.4 El transport de residus especials adscrits a una activitat de gestió declarada servei públic s'autoritza sempre que el sol·licitant acreditat tingui una relació contractual amb l'exploitador d'aquest servei.

Article 10

Registre de transportistes de residus

Es crea el Registre de transportistes de residus en el qual s'inscriuen els gestors autoritzats per efectuar activitats de transport de residus

Article 11

Procediment d'autorització i inscripció

11.1 L'autorització de transport de residus i la inscripció en el Registre de transportistes de residus es duu a terme d'acord amb el procediment següent:

a) El sol·licitant ha d'emplenar el model de sol·licitud facilitat per la Junta de Residus, acompanyada de la documentació següent:

Llistat i dades dels vehicles que han de realitzar el transport, exclosos els vehicles tractors sense capacitat de càrrega.

Identificació i dades dels grups de residus a transportar, d'acord amb la relació de l'annex 1 d'aquest Decret.

Còpies compulsades dels poders del signatari de la sol·licitud i de l'escriptura de constitució de la societat o de la seva modificació, en el cas que el sol·licitant sigui una persona jurídica.

Fotocòpia de la targeta d'inspecció tècnica de vehicles i declaració jurada que cada vehicle compleix la normativa vigent sobre transport de mercaderies.

b) El gerent de la Junta de Residus ha de resoldre la sol·licitud presentada en el termini de tres mesos des de la seva presentació. La manca de resolució en el termini fixat comporta l'estimació de la sol·licitud.

11.2 L'autorització té una durada de tres anys i comporta la inscripció automàtica en el Registre de transportistes de residus.

Article 12

Contingut de l'autorització

12.1 En l'autorització de transport de residus s'han de fer constar les dades següents:

Les dades del transportista autoritzat i el codi de transportista.

La identificació del tipus de residus i dels vehicles que els poden transportar.

En l'autorització també s'hi ha de fer constar l'obligació del conductor del vehicle autoritzat de conèixer els documents de control de la gestió de residus.

12.2 S'ha de lliurar un certificat per cada vehicle en què constin els residus autoritzats a transportar, el codi de transportista i la data de finalització de l'autorització.

Article 13

Documentació i registre

13.1 L'autorització de transport de residus ha de ser lliurada amb un distintiu, que els vehicles autoritzats han de portar en lloc visible.

13.2 Cada vehicle de transport de residus ha d'anar documentat amb el certificat de la seva autorització.

13.3 Els transportistes autoritzats han de portar un registre en què constin les dades relatives a les seves activitats de transport.

Article 14

Transmissió de l'autorització

14.1 L'autorització de l'activitat de transport de residus és transmissible, prèvia comunicació a la Junta de Residus, en què s'acrediti la sub-

rogació del nou titular amb els drets i els deures derivats de l'autorització.

14.2 Un cop produïda la transmissió, les responsabilitats i obligacions del transportista autoritzat són assumides pel nou titular.

14.3 Si es produeix la transmissió sense efectuar la comunicació corresponent, l'antic i el nou titular queden subjectes de forma solidària a totes les responsabilitats i obligacions derivades de l'autorització.

14.4 Qualsevol modificació de les condicions de l'autorització ha de ser sol·licitada pel titular, que aportarà la documentació necessària.

CAPÍTOL 4

Fiança i responsabilitat civil

Article 15

Concepte de fiança

15.1 La fiança és la garantia formal, personal i solidària que han de constituir els transportistes de residus per respondre del compliment de les obligacions derivades de l'activitat, de l'execució de la totalitat de les mesures de protecció del medi ambient, dels treballs de restauració i, si s'escau, del pagament de les sancions imposades d'acord amb el que disposa la normativa vigent en matèria de residus.

15.2 L'autorització fixa l'import de la fiança de les activitats de transport de residus.

15.3 La fiança s'ha de constituir abans de l'inici de l'activitat i, en tot cas, l'autorització no és efectiva fins a la presentació del document acreditatiu de la seva constitució.

Article 16

Càlcul de la fiança

16.1 L'import de la fiança per a l'activitat de transport de residus en cap cas és inferior a 250.000 pessetes (1.502,53 euros) per vehicle.

16.2 L'import de la fiança de les activitats de transport de residus dels grups 6 al 10, 15 al 18, 21 i 23 al 26 de l'annex 1 d'aquest Decret es calcula segons la fórmula següent

Capacitat de càrrega en kg x 100 pessetes (0,6 euros)

16.3 L'import de la fiança de les activitats de transport de residus del grup 14 de l'annex 1 d'aquest Decret es calcula segons la fórmula següent:

Capacitat de càrrega en kg x 100 pessetes (0,6 euros)

4

16.4 L'import de la fiança per a la resta dels grups és de 250.000 pessetes (1.502,53 euros) per vehicle.

Article 17

Formes de constitució de la fiança

17.1 La fiança pot constituir-se:

En metàl·lic.

En títols de deute públic de la Generalitat o de l'Estat.

Mitjançant aval.

17.2 La fiança s'ha de formalitzar a la Caixa de dipòsits de la Generalitat de Catalunya.

17.3 Les variacions que experimentin les garanties per raó de l'amortització o la substitució de valors, de la substitució dels avals, l'ampliació del seu import o per qualsevol altra causa,

s'han de formalitzar en un document administratiu.

17.4 L'aval ha de ser atorgat per una entitat bancària, per una caixa d'estalvis o per una companyia asseguradora de solvència reconeguda.

Les comissions, els interessos i la resta de despeses derivades de l'expedició de l'aval són a càrrec de l'interessat.

17.5 La fiança prestada mitjançant avalador ha de fer constar, en el document en què es formalitzi la garantia, el consentiment prestat pel fiador o avalador a l'extensió de la responsabilitat davant l'Administració en els mateixos termes que si la garantia fos constituïda pel mateix titular, sense que es puguin utilitzar els beneficis d'exclusió, ordre i divisió regulats als articles 1.830 i concordants del Codi civil.

17.6 La fiança és irrevocable i s'ha de constituir a favor de la Junta de Residus.

Article 18

Actualització de la fiança

18.1 La fiança s'actualitza periòdicament en funció de l'índex de preus al consum per a Catalunya de l'Institut Nacional d'Estadística.

18.2 Els transportistes han de modificar la fiança constituïda en un termini no superior a 30 dies a partir de la notificació de la seva actualització.

Article 19

Execució de la fiança

La Junta de Residus pot procedir a l'execució de la fiança en cas d'incompliment de qualsevol de les obligacions que aquesta garanteix.

Article 20

Devolució de la fiança

La devolució de la fiança es duu a terme d'acord amb el que determini l'autorització.

Article 21

Assegurança de responsabilitat civil

21.1 El titular de l'activitat de transport de residus ha de subscriure una assegurança de responsabilitat civil per respondre dels danys i perjudicis accidentals que es puguin ocasionar al medi ambient.

21.2 L'assegurança de responsabilitat civil té la quantia mínima següent:

a) 25.000.000 de pessetes (150.253,02 euros) per a les activitats de transport de residus dels grups 6 al 10, 14 al 18, 21 i 23 al 26 de l'annex 1 d'aquest Decret.

b) 10.000.000 de pessetes (60.101,21 euros) per a les activitats en què es transportin únicament residus de qualsevol altre grup del mateix annex 1 d'aquest Decret.

CAPÍTOL 5

Control de la gestió de residus

Article 22

Documents per al control de residus

El control de la gestió dels residus es duu a terme mitjançant la documentació següent:

Fitxa d'acceptació: és el document normalitzat que s'ha de subscriure entre el productor o posseïdor del residu i el gestor, que té per objecte el reconeixement de la seva destinació correcta.

Full de seguiment: és el document normalitzat que acredita el lliurament del residu del productor o posseïdor al transportista per portar-lo fins al gestor.

Full de seguiment itinerant: és el document normalitzat i alternatiu a l'anterior, que acredita el lliurament de diversos residus de diferents productors o posseïdors a un transportista per lliurar-los a un mateix gestor.

Fitxa de destinació: és el document normalitzat que ha de subscriure el productor o posseïdor d'un residu i el destinatari d'aquest i que té per objecte el reconeixement de l'aptitud del residu per ser aplicat en un determinat sòl, per a un ús agrícola o en profit de l'ecologia.

Justificant de recepció del residu: és el document normalitzat que ha de lliurar el gestor al productor o al posseïdor del residu en el moment de la seva recepció.

Article 23

La fitxa d'acceptació

23.1 La fitxa d'acceptació ha d'utilitzar-se per a la gestió de tots els residus, excepte en els supòsits següents:

Els residus de la llista de l'annex 2 d'aquest Decret destinats a plantes autoritzades de valorització de residus.

Els residus transportats en quantitats inferiors a les fixades en l'annex 1 destinats a plantes autoritzades de valorització de residus.

Els residus de la llista de l'annex 2 destinats a plantes autoritzades de disposició del rebuig de residus, transportats en quantitats inferiors a les determinades en l'annex 1.

Els residus gestionats com a subproductes d'acord amb l'article 29 d'aquest Decret.

Els residus municipals.

Les terres, runes i enderrocs.

Els residus gestionats de conformitat amb la fitxa de destinació.

Els residus ramaders, inclosos els cadàvers d'animals.

La pinyolada o sansa.

23.2 La validesa tècnica de la fitxa d'acceptació resta condicionada a la conformitat que li atorgui la Junta de Residus. En el cas de residus no identificables visualment, s'han d'adjuntar les anàlisis realitzades per la Junta de Residus o bé per un laboratori acreditat.

23.3 El productor o posseïdor dels residus és responsable de la tramitació de la fitxa d'acceptació. El productor o posseïdor del residu, el gestor i la Junta de Residus han de disposar d'un exemplar de la fitxa d'acceptació.

23.4 Cada fitxa d'acceptació es correspon amb un residu definit amb un codi del Catàleg de residus de Catalunya.

23.5 El gestor és responsable de la gestió correcta dels residus que accepta en les seves instal·lacions. El gestor ha d'obtenir del productor totes les dades imprescindibles per dur a terme les determinacions analítiques necessàries i ha de refusar tot residu que no procedeixi del seu productor o del seu posseïdor legal.

23.6 La fitxa d'acceptació caduca automàticament al cap de cinc anys i pot ser cancel·lada si la gestió prevista no s'ajusta al Catàleg de residus de Catalunya per incompliment de les parts o per impossibilitat material de la seva utilització.

Article 24

Acceptació dels residus no identificables visualment

24.1 El gestor ha de fer una presa de mostres dels residus que no siguin identificables visualment i que arribin a les seves instal·lacions i ha d'analitzar-les per assegurar que els residus es corresponen amb els de la fitxa d'acceptació.

24.2 Si no hi ha concordança entre el que s'ha analitzat i el que s'ha declarat, els residus han de ser retornats al productor o al posseïdor, comunicant-ho a la Junta de Residus.

24.3 Les mostres preses s'han de conservar durant almenys sis mesos a partir de la data de recepció dels residus en previsió d'una posterior anàlisi de control a requeriment de la Junta de Residus.

24.4 El gestor ha de comunicar la recepció de residus no autoritzats a la Junta de Residus.

Article 25

El full de seguiment

25.1 El full de seguiment s'ha d'utilitzar per al transport de tots els residus excepte en els supòsits següents:

El transport de residus en quantitats inferiors a les fixades a l'annex 1 d'aquest Decret, sempre que no facin recollida itinerant.

Els serveis municipals de recollida domiciliària d'escombraries.

El transport de terres i runes.

El transport dels residus a gestionar com a subproductes d'acord amb l'article 29 d'aquest Decret.

El transport a plantes de valorització inscrites al Registre general de gestors de residus de Catalunya de residus de paper/cartró, ferralla, plàstic, vidre i la pinyolada o sansa.

25.2 Cada lliurament de residus s'ha de fer constar en un full de seguiment independent i s'hi han d'esmentar el productor o posseïdor, el transportista i el gestor corresponent.

25.3 El productor o posseïdor del residu, el transportista, el gestor i la Junta de Residus han de disposar d'un exemplar del Full de seguiment.

25.4 El procediment es regeix com segueix: El productor o posseïdor dels residus ha d'omplir el full de seguiment.

En l'acte de recollida dels residus, el transportista ha de signar el full de seguiment, i hi ha de fer constar que assegura el transport en les condicions i la forma adequades i n'ha de lliurar l'original al productor o posseïdor del residu. La resta de còpies les ha de portar durant el transport i les ha de lliurar al gestor quan li faci arribar els residus.

El gestor ha de tornar al transportista la seva còpia signada del full de seguiment conforme s'ha realitzat el lliurament, un cop que hagi comprovat les dades que hi consten. El transportista ha de conservar aquesta còpia per al seu registre.

El gestor ha de conservar la seva còpia per al registre, ha d'enviar la còpia corresponent al productor o al posseïdor en un termini màxim de deu dies i ha de trametre mensualment a la Junta de Residus la còpia corresponent.

El posseïdor o el productor ha de conservar la seva segona còpia en el seu registre junt amb aquella que li hagi lliurat el transportista.

Si el gestor no accepta el lliurament del residu, ha de reflectir en totes les còpies del full de seguiment el seu rebuig. En aquest cas, el trans-

portista ha de retornar el residu no acceptat al seu productor o al seu posseïdor.

25.5 En el cas del transport de residus destinats a un sòl per a ús agrícola o en profit de l'ecologia, el full de seguiment s'ha de adequar a les característiques específiques de la gestió d'aquests residus.

25.6 El productor o el posseïdor ha d'informar per escrit al transportista, en el moment de contractar el transport, sobre les característiques i els perills dels residus a transportar i del mètode d'actuació en cas d'accident. Aquestes instruccions són complementàries del full de seguiment i s'han de portar disponibles durant el transport.

Article 26

El full de seguiment itinerant

26.1 El full de seguiment itinerant s'ha d'utilitzar quan es realitzi una recollida de diversos residus de diferents productors o posseïdors destinats a un mateix gestor, independentment de la quantia total de la càrrega transportada.

26.2 El full de seguiment itinerant no s'ha d'utilitzar per a la recollida i transport de residus de paper/cartó, vidre, plàstic, pinyolada o sansa, i ferralla de diferents productors o posseïdors a plantes autoritzades de valorització.

26.3 El full de seguiment itinerant es compon d'original i dues còpies i d'un talonari amb 20 justificants de lliurament de residus que permeten la recollida a 20 centres productors o posseïdors de residus.

26.4 El transportista del residu, el gestor i la Junta de Residus han de disposar d'un exemplar del full de seguiment itinerant.

26.5 El procediment es regeix com segueix: El transportista ha d'omplir el full de seguiment itinerant quan reculli els residus i ha de lliurar el justificant al productor o al posseïdor que l'ha de signar i segellar.

El transportista ha de lliurar els residus recollits al gestor i li ha de lliurar les còpies respectives.

El gestor ha de comprovar que les dades contingudes en el full de seguiment itinerant són correctes i ha de tornar al transportista la seva còpia signada, conforme s'ha realitzat el lliurament. El transportista ha de conservar aquesta còpia per al seu registre.

El gestor ha de conservar la seva còpia i ha d'enviar mensualment a la Junta de Residus la còpia corresponent.

Article 27

La fitxa de destinació

27.1 El productor o el posseïdor i el destinatari dels residus són responsables solidaris de les obligacions derivades de la formalització de la fitxa de destinació. S'entén per destinatari la persona física o jurídica posseïdora dels terrenys en què s'han d'aplicar els residus.

27.2 Els residus a aplicar en sòls han d'acreditar la seva aptitud de reutilització en el sòl o aptitud agrícola mitjançant la presentació davant de la Junta de Residus d'un informe de viabilitat que hagi estat realitzat per un centre reconegut. La reutilització de residus que estigui prevista en el Catàleg de residus de Catalunya queda exclosa de la realització de l'informe de viabilitat.

27.3 El productor o posseïdor del residu, el destinatari i la Junta de Residus han de disposar d'un exemplar de la fitxa de destinació.

27.4 La fitxa de destinació, un cop emplenada i signada pel productor o posseïdor i pel destinatari, ha de ser presentada a la Junta de Residus acompanyada del pla de gestió del residu. Aquest pla ha de tenir en compte les característiques del residu i del tipus de sòl i de cultiu en el qual s'ha de reutilitzar el residu.

27.5 La fitxa de destinació té un termini màxim de vigència de dos anys i pot ser cancel·lada si la gestió realitzada no s'ajusta a les condicions establertes.

Article 28

El justificant de recepció de residus

28.1 El gestor ha de formalitzar la recepció del residu mitjançant el lliurament del justificant de recepció, quan el productor o posseïdor li lliuri una quantitat inferior a les fixades en l'annex 1 d'aquest Decret i no procedeixi de la recollida itinerant de residus.

28.2 El gestor ha de trametre mensualment a la Junta de Residus còpia dels justificants de recepció i ha d'incorporar aquesta informació en el resum mensual de la seva activitat regulat en l'article 31 d'aquest Decret.

Article 29

Gestió de subproductes

29.1 La gestió dels residus que s'utilitzin com a substituïts de productes comercials i/o de primeres matèries i que siguin recuperables sense necessitat de sotmetre'ls a operacions de tractament, exceptuant els residus que siguin aplicats en un sòl en l'ús agrícola o en profit de l'ecologia, queda exclosa del compliment de les disposicions del capítol 5 d'aquest Decret, tot seguint el procediment següent:

El productor o posseïdor i el receptor d'un residu han de comunicar a la Junta de Residus per a la corresponent declaració de subproducte la còpia del contracte subscrit entre ambdues parts en què s'acordi la compravenda del residu i una memòria explicativa en què es faci constar la seva descripció i composició, la descripció del procés receptor i de la primera matèria a substituir.

La Junta de Residus declara subproducte el residu, l'identifica amb el procés en què es vol emprar i fa constar l'empresa productora i l'empresa receptora d'aquell. Aquesta declaració té una durada màxima de cinc anys, passats els quals queda sense vigència.

29.2 Les empreses que utilitzin els residus a què fa referència l'apartat anterior no s'han d'inscriure en el Registre general de gestors de residus de Catalunya.

29.3 Les empreses productores i els receptors d'aquests residus han de fer constar la seva transferència en les seves declaracions anuals de residus industrials.

CAPÍTOL 6

Obligacions dels gestors de residus

Article 30

Registres del gestor

30.1 Els gestors de residus han de portar un registre d'entrades de residus i un de sortides de residus i matèries.

30.2 Els registres d'entrades i de sortides de residus han d'incloure, de forma independent, la informació següent:

Número d'ordre correlatiu de l'entrada o de la sortida del residu.

Dades del productor, del transportista, del destinatari o del gestor, inclosos, si s'escau, els seus codis,

matrícula del vehicle de transport de residus, documentació acreditativa de la gestió i quantitat i codi del residu, segons el Catàleg de residus de Catalunya.

Article 31

Resum d'activitats

Els gestors de residus inscrits en el Registre general de gestors de residus de Catalunya han de presentar un resum mensual de la seva activitat en què consti la identificació del titular de l'activitat de gestió i les dades relatives als tipus i quantitats dels residus tractats.

CAPÍTOL 7

Residus amb origen o destinació fora de Catalunya

Article 32

Expedició i recepció de residus especials

32.1 Els residus especials produïts a Catalunya que hagin de gestionar-se fora del seu territori han de ser gestionats a través de plantes autoritzades per les autoritats competents de destinació.

32.2 Els residus especials produïts fora de Catalunya que, d'acord amb la legislació vigent en matèria de residus, hagin de gestionar-se a través d'empreses situades a Catalunya, han de ser gestionats a través de plantes incloses en el Registre general de gestors de residus de Catalunya, o bé per l'empresa concessionària d'un servei públic de gestió de residus, excepte quan es tracti de residus gestionats d'acord amb el que disposen els articles 27 i 29 d'aquest Decret.

32.3 La recepció o l'expedició de residus especials que tinguin el seu origen o la seva destinació en una altra comunitat autònoma es regeix pel Reial decret 833/1988, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament per a l'execució de la Llei 20/1986, bàsica de residus tòxics i perillosos.

32.4 L'expedició o la recepció de residus especials que tinguin la seva destinació o el seu origen en un altre estat es regeix pel Reglament 259/93/CE, d'1 de febrer, relatiu a la vigilància i control dels trasllats de residus a l'interior, a l'entrada i a la sortida de la comunitat europea.

32.5 Els vehicles que realitzen el transport dels residus especials que tinguin la seva destinació o el seu origen en altres comunitats autònomes han de ser autoritzats.

Article 33

Expedició i recepció de residus inerts o no especials

33.1 El transport de residus inerts o no especials generats a Catalunya fora del seu territori és autoritzat per la Junta de Residus, sempre que la gestió sol·licitada s'ajusti a la normativa vigent en matèria de residus i que no s'oposi als objectius dels plans de gestió de residus.

Si la destinació dels residus és una altra comunitat autònoma s'ha d'acreditar que l'empresa productora i l'empresa receptora o gestora del residu estan legalitzades, justifiquen l'origen i la destinació de cada partida de residus i accepten

ten la transacció; en aquest supòsit la documentació ha de ser contrastada per la Junta de Residus.

33.2 El transport de residus inerts o no especials generats fora de Catalunya que vulguin gestionar-se en instal·lacions situades a Catalunya pot dur-se a terme sempre que la gestió sol·licitada davant de la Junta de Residus compleixi els requisits següents:

La gestió s'ha d'ajustar a la normativa vigent en matèria de residus.

La instal·lació receptora ha d'estar inclosa en el Registre general de gestors de residus de Catalunya o bé ha d'estar declarada servei públic, excepte quan es tracti de residus gestionats d'acord amb els articles 27 i 29 d'aquest Decret.

L'empresa productora i l'empresa receptora o gestora del residu han de justificar, excepte quan es tracti de residus de l'annex 2 d'aquest Decret destinats a la valorització, l'origen i la destinació de cada partida de residus i que accepten la transacció; en aquest supòsit la documentació ha de ser contrastada per la Junta de Residus. Opcionalment, es poden utilitzar les fitxes d'acceptació i els fulls de seguiment.

33.3 L'expedició o la recepció de residus inerts o no especials que tinguin la seva destinació o el seu origen en un altre estat es regeix pel Reglament 259/93/CE, d'1 de febrer, relatiu a la vigilància i control dels trasllats de residus a l'interior, a l'entrada i a la sortida de la comunitat europea.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

—1 El Registre de transportistes de residus integra el Registre de transportistes de residus industrials de l'article 30 del Decret legislatiu 2/1991, de 26 de setembre, pel qual s'aprova la refosa dels textos legals vigents en matèria de residus industrials.

—2 El Registre de productors de residus industrials integra l'inventari permanent de productors de residus industrials especials de l'article 5 del Decret 142/1984, d'11 d'abril, de desplegament parcial de la Llei 6/1983, de 7 d'abril, sobre residus industrials.

—3 Els productors o posseïdors d'envasos usats que tinguin la consideració de residu industrial, els poden retornar al proveïdor d'aquests envasos, alliberant-se ambdues parts del compliment de les disposicions dels capítols 3 i 5 d'aquest Decret.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

—1 Les fitxes d'acceptació tramitades amb anterioritat a l'1 de gener de 1996 tindran un termini màxim de vigència fins el 31 de desembre de 1999.

2.1 L'obligació de formalitzar els documents de control de la gestió i transport dels residus dins de Catalunya, regulats en el capítol 5 d'aquest Decret, serà exigible als dos mesos de la seva entrada en vigor.

2.2 L'obligació de formalitzar els documents de control de la gestió i transport dels residus inerts i no especials amb origen o destinació fora de Catalunya, regulats en l'article 33 d'aquest Decret, serà exigible als tres mesos de la seva entrada en vigor.

3.1 Mentre no entri en vigor la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental, la inscripció en el Registre de productors de residus industrials s'ha de fer a instància del titular de l'activitat.

3.2 Mentre no entri en vigor la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental, continuarà en vigor la regulació de la fiança de les activitats de gestió de residus establerta al Decret 142/1984, d'11 d'abril.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogats el Decret 142/1984, d'11 d'abril, sobre desplegament parcial de la Llei 6/1983, de 7 d'abril, sobre residus industrials; l'article 17 del Decret 158/1994, de 30 de maig, pel qual es regulen i adequen a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, procediments reglamentaris que afecten les matèries en què intervé el Departament de Medi Ambient, i l'Ordre de 17 d'octubre de 1984, sobre models de documents i procediments a utilitzar per a diverses tramitacions de la Llei 6/1983, de 7 d'abril, de residus industrials.

Així mateix, queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposin al que s'estableix en el present Decret.

DISPOSICIONS FINALS

—1 S'autoritza al conseller de Medi Ambient per a l'aplicació del que disposa aquest Decret.

—2 Aquest Decret entra en vigor als vint dies de la seva publicació al DOGC.

Barcelona, 6 d'abril de 1999

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

JOAN-IGNASI PUIGDOLLERS I NOBLOM
Conseller de Medi Ambient

ANNEX 1

Residus inclosos en els grups d'acord amb el Catàleg de residus de Catalunya

Grups de residus (s'indica la quantitat màxima entre parèntesis)

Quantitat màxima

—1 *Residus sòlids fàcilment inflamables* (1.000 kg)

020207, 030101, 030102, 030103, 030199, 030201, 030205, 030208, 030299, 040103, 040109, 040110, 040201, 040202, 040203, 040299, 070705, 090107, 090108

—2 *Altres residus sòlids no inclosos en altres grups* (1.000 kg)

020101, 030104, 030206, 040102, 040104, 040105, 040111, 040199, 070711, 080309, 090109, 100203, 100303, 100403, 100503, 100602, 100603, 120101, 120102, 150101, 150103, 150105, 150199, 150201, 150202, 150299, 150404, 160104, 160105, 160106, 160110, 160111, 160112, 170104, 180204, 190102, 190301, 190501, 200101, 200102, 200103, 200104, 200105, 200108, 200112, 200117, 200122, 200124, 200198, 200199, 200301, 200302, 200303, 200304, 200305, 200306, 200307, 200308, 200399

—3 *Residus sòlids i pastosos fermentables i llots de depuradora* (1.000 kg)
020190, 020199, 020201, 020204, 020205, 020209, 020290, 020299, 020301, 020302, 020305, 020390, 020399, 030202, 030203, 030204, 030207, 030290, 040112, 040190, 040204, 040290, 050190, 050390, 060690, 070290, 070709, 070712, 080106, 080107, 080190, 080290, 080304, 080390, 080404, 080490, 090190, 100190, 100290, 100390, 100490, 100590, 100690, 110390, 120390, 140190, 150301, 150390, 170201, 190190, 190290, 190304, 190390, 190490, 190502, 190503, 190504, 190599, 190603, 200109, 200201, 200202, 200203

—4 *Residus sòlids granulars o terrosos (sorres, terres, escòries)* (1.000 kg)
020206, 020210, 020306, 050107, 050109, 050305, 060801, 060802, 060803, 060804, 060902, 061106, 070401, 070402, 070403, 070404, 070502, 080201, 080202, 080299, 100104, 100105, 100199, 100201, 100204, 100205, 100206, 100299, 100301, 100304, 100305, 100306, 100307, 100399, 100401, 100404, 100405, 100406, 100499, 100501, 100504, 100505, 100506, 100507, 100599, 100601, 100605, 100608, 100609, 100610, 100611, 100699, 120199, 120201, 120299, 150401, 150402, 150403, 150406, 150408, 150499, 160101, 160401, 160402, 160403, 160404, 160405, 160501, 160502, 170101, 170102, 170103, 170105, 170106, 170107, 170202, 170203, 170204, 190101, 190107, 190199, 190302, 190305, 190307, 190399, 190401, 190402, 190403, 190601, 190602, 190604, 190699, 200201

—5 *Pols fines (cendres volants)* (0 kg)
100102, 100106, 100107, 100202, 100302, 100402, 100502, 100606, 100103

—6 *Residus líquids i pastosos inflamables (disolvents, hidrocarburs)* (500 kg o l)
020304, 040106, 040206, 050101, 050102, 050103, 050104, 050106, 050108, 050199, 050301, 050304, 050307, 050399, 070201, 070202, 080101, 080102, 080108, 080109, 080110, 080111, 080301, 080302, 080310, 080311, 080399, 080401, 080402, 080405, 080406, 080409, 080410, 080499, 100612, 120103, 120104, 120202, 120203, 130401, 130402, 140101, 140102, 140103, 140104, 140105, 140106, 140107, 140199, 140201, 140202, 140203, 140204, 140205, 140206, 140207, 140299, 150303, 150304, 160107

—7 *Àcids, bases i altres residus corrosius* (500 l)
030209, 060101, 060102, 060103, 060104, 060105, 060106, 060199, 060201, 060202, 060203, 060204, 060299, 060301, 060901, 070501, 070602, 070603, 090101, 090102, 090103, 090104, 090105, 090106, 090199, 110201, 110202, 110203, 110204, 110205, 110206, 110207, 110208, 110209, 190104, 190306

—8 *Residus líquids no corrosius i no inflamables* (500 l)
020208, 020303, 020307, 030105, 040107, 040108, 040205, 050302, 050303, 060501, 060502, 060601, 060602, 060603, 061001, 061002, 061003, 070101, 070102, 070103, 070104, 070601, 070701, 070702, 070703, 070704, 070710, 070711, 070799, 080103, 080104, 080105, 080199, 080203, 080303, 080305, 080306, 080307, 080308, 080403, 080407, 080408, 100607, 130206, 130207, 130208, 130209, 130403, 130404, 130405, 150302, 190201, 190303

—9 *Residus de sals minerals, biocides, catalitzadors* (500 kg o l)
020102, 020211, 040101, 040207, 050105, 050201, 050202, 050306, 060302, 060303, 060304, 060305, 060306, 060307, 060308, 060309, 060310, 060311,

060312, 060313, 060314, 060315, 060398, 060399, 060401, 060402, 060403, 060404, 060405, 060406, 060407, 060408, 060409, 060410, 060411, 060412, 060413, 060414, 060415, 060416, 060417, 060418, 060419, 060420, 060498, 060499, 060701, 060702, 061101, 061104, 061105, 061199, 070203, 070301, 070302, 070706, 100101, 100103, 100407, 110101, 110102, 110301, 110302, 110303, 110304, 110305, 110401, 150407, 190105, 190106

—10 *Olis minerals* (400 l)
130102, 130103, 130104, 130202, 130203, 130204, 130205, 130302, 130303, 130304, 130305, 130501, 130599

—11 *Residus carnis* (exceptuant cadàvers d'animals) * (500 kg)
020103, 020104, 020105, 020106, 020111, 020202, 020203

—12 *Sang* (0 l)
020107

—13 *Residus fecals* (1.000 l)
020108, 020109, 020110, 200204

—14 *Bidons que han contingut matèries tòxiques* (10 unitats)
150102, 150104

—15 *Residus amb PCB i PCT* (0 kg)
130101, 130201, 130301, 160109

—16 *Medicaments i cosmètics caducats, fora de normes* (500 kg)
070708, 180105, 180205

—17 *Residus especials en petites quantitats* (restes de laboratori, farmàcies) (500 kg)
160202, 160601, 200111, 200113, 200115, 200120, 200123

—18 *Amiant en pols* (0 kg)
061102, 100604, 150405

—19 *Olis vegetals* (500 l)
200110

—20 *Pneumàtics* (500 kg)
160102

—21 *Piles i bateries de tot tipus* (500 kg)
160103, 200118, 200119

—22 *Frigorífics* (10 unitats)
160108, 200116

—23 *Fluorescents i llums de vapor de mercuri* (500 kg)
200114

—24 *Residus sanitaris del grup III* (0 kg)
180101, 180102, 180103, 180201, 180202, 180203, 180301

—25 *Residus citotòxics* (0 kg)
180106, 180206

—26 *Transports especials* (0 kg)
061103, 160201, 160203, 160301, 160302, 160399

—27 *Cadàvers d'animals* * (0 kg)
180302

* Grups de residus incompatibles

ANNEX 2

S'inclouen els residus de cada tipologia d'acord amb el Catàleg de residus de Catalunya

Residus orgànics de cuines i menjadors
200109

Residus de parcs, jardins i de la neteja viària
200201, 200203

Productes elaborats de la indústria alimentària caducats o no conformes
020205, 020303

Polpa, pinyols, pel·lofes de vegetals
020201, 020301

Oli vegetal
200110

Residus de cuirs i pells manufacturades
040111

Serratges, carnasses, llagasta i pols d'esmerilar
040104, 040105, 040110

Residus tèxtils sota la forma de productes acabats usats o no conformes
200112

Envasos i embalatges de paper, cartró, vidre, plàstic, metall i fusta (excepte bidons i embalatges bruts)
200301, 200302, 200303, 200304, 200305, 200306, 200307, 200308, 200399

Bidons i embalatges bruts (per quantitats inferiors o iguals a 10 unitats)
150101, 150102, 150103, 150104, 150105, 150199

Residus de paper, cartró i fusta
030101, 030102, 030103, 030201, 030208, 200101, 200108

Residus de plàstic, cautxú o polímers, sota la forma de productes acabats, usats, no conformes o rebutjats en la producció
070713, 200103, 200104

Ferralla, retalls metàl·lics i encenalls
120101, 200105

Electrodomèstics i equips electrònics que no contenen substàncies perilloses
160110, 200117

Frigorífics, congeladors (per quantitats inferiors o iguals a 10 unitats)
200116

Vidre i els seus derivats
200102

Bateries
160103

Pneumàtics
160102

Cables
160106

Aerosols
160203, 200115

Olis minerals
130102, 130103, 130203, 130204, 130205, 130303, 130304, 130305, 130501, 130599

Fluorescents i llums de vapor de mercuri
200114

Piles de tot tipus
200118, 200119

Residus de tòner
200122

Medicaments caducats
070708 (només medicaments), 200120

Radiografies
180301

(99.089.078)

*

Taula d'equivalències entre els codis del Catàleg de residus de Catalunya i els annexos 1 i 2

CRC	annex 1	annex 2	CRC	annex 1	annex 2	CRC	annex 1	annex 2	CRC	annex 1	annex 2	CRC	annex 1	annex 2	CRC	annex 1	annex 2
020101	2	NO	050102	6	NO	060603	8	NO	080307	8	NO	100603	2	NO	140203	6	NO
020102	9	NO	050103	6	NO	060690	3	NO	080308	8	NO	100604	18	NO	140204	6	NO
020103	11	NO	050104	6	NO	060701	9	NO	080309	2	NO	100605	4	NO	140205	6	NO
020104	11	NO	050105	9	NO	060702	9	NO	080310	6	NO	100606	5	NO	140206	6	NO
020105	11	NO	050106	6	NO	060801	4	NO	080311	6	NO	100607	8	NO	140207	6	NO
020106	11	NO	050107	4	NO	060802	4	NO	080390	3	NO	100608	4	NO	140299	6	NO
020107	12	NO	050108	6	NO	060803	4	NO	080399	6	NO	100609	4	NO	150101	2	SI
020108	13	NO	050109	4	NO	060804	4	NO	080401	6	NO	100610	4	NO	150102	14	SI
020109	13	NO	050190	3	NO	060901	7	NO	080402	6	NO	100611	4	NO	150103	2	SI
020110	13	NO	050199	6	NO	060902	4	NO	080403	8	NO	100612	6	NO	150104	14	SI
020111	11	NO	050201	9	NO	061001	8	NO	080404	3	NO	100690	3	NO	150105	2	SI
020190	3	NO	050202	9	NO	061002	8	NO	080405	6	NO	100699	4	NO	150199	2	SI
020199	3	NO	050301	6	NO	061003	8	NO	080406	6	NO	110101	9	NO	150201	2	NO
020201	3	SI	050302	8	NO	061101	9	NO	080407	8	NO	110102	9	NO	150202	2	NO
020202	11	NO	050303	8	NO	061102	18	NO	080408	8	NO	110201	7	NO	150299	2	NO
020203	11	NO	050304	6	NO	061103	26	NO	080409	6	NO	110202	7	NO	150301	3	NO
020204	3	NO	050305	4	NO	061104	9	NO	080410	6	NO	110203	7	NO	150302	8	NO
020205	3	SI	050306	9	NO	061105	9	NO	080490	3	NO	110204	7	NO	150303	6	NO
020206	4	NO	050307	6	NO	061106	4	NO	080499	6	NO	110205	7	NO	150304	6	NO
020207	1	NO	050390	3	NO	061199	9	NO	090101	7	NO	110206	7	NO	150390	3	NO
020208	8	NO	050399	6	NO	070101	8	NO	090102	7	NO	110207	7	NO	150401	4	NO
020209	3	NO	060101	7	NO	070102	8	NO	090103	7	NO	110208	7	NO	150402	4	NO
020210	4	NO	060102	7	NO	070103	8	NO	090104	7	NO	110209	7	NO	150403	4	NO
020211	9	NO	060103	7	NO	070104	8	NO	090105	7	NO	110301	9	NO	150404	2	NO
020290	3	NO	060104	7	NO	070201	6	NO	090106	7	NO	110302	9	NO	150405	18	NO
020299	3	NO	060105	7	NO	070202	6	NO	090107	1	NO	110303	9	NO	150406	4	NO
020301	3	SI	060106	7	NO	070203	9	NO	090108	1	NO	110304	9	NO	150407	9	NO
020302	3	NO	060199	7	NO	070290	3	NO	090109	2	NO	110305	9	NO	150408	4	NO
020303	8	SI	060201	7	NO	070301	9	NO	090190	3	NO	110390	3	NO	150499	4	NO
020304	6	NO	060202	7	NO	070302	9	NO	090199	7	NO	110401	9	NO	160101	4	NO
020305	3	NO	060203	7	NO	070401	4	NO	100101	9	NO	120101	2	SI	160102	20	SI
020306	4	NO	060204	7	NO	070402	4	NO	100102	5	NO	120102	2	NO	160103	21	SI
020307	8	NO	060299	7	NO	070403	4	NO	100103	9	NO	120103	6	NO	160104	2	NO
020390	3	NO	060301	7	NO	070404	4	NO	100104	4	NO	120104	6	NO	160105	2	NO
020399	3	NO	060302	9	NO	070501	7	NO	100105	4	NO	120199	4	NO	160106	2	SI
030101	1	SI	060303	9	NO	070502	4	NO	100106	5	NO	120201	4	NO	160107	6	NO
030102	1	SI	060304	9	NO	070601	8	NO	100107	5	NO	120202	6	NO	160108	22	NO
030103	1	SI	060305	9	NO	070602	7	NO	100190	3	NO	120203	6	NO	160109	15	NO
030104	2	NO	060306	9	NO	070603	7	NO	100199	4	NO	120299	4	NO	160110	2	SI
030105	8	NO	060307	9	NO	070701	8	NO	100201	4	NO	120390	3	NO	160111	2	NO
030199	1	NO	060308	9	NO	070702	8	NO	100202	5	NO	130101	15	NO	160112	2	NO
030201	1	SI	060309	9	NO	070703	8	NO	100203	2	NO	130102	10	SI	160201	26	NO
030202	3	NO	060310	9	NO	070704	8	NO	100204	4	NO	130103	10	SI	160202	17	NO
030203	3	NO	060311	9	NO	070705	1	NO	100205	4	NO	130104	10	NO	160203	26	SI
030204	3	NO	060312	9	NO	070706	9	NO	100206	4	NO	130201	15	NO	160301	26	NO
030205	1	NO	060313	9	NO	070708	16	SI	100290	3	NO	130202	10	NO	160302	26	NO
030206	2	NO	060314	9	NO	070709	3	NO	100299	4	NO	130203	10	SI	160399	26	NO
030207	3	NO	060315	9	NO	070710	8	NO	100301	4	NO	130204	10	SI	160401	4	NO
030208	1	SI	060398	9	NO	070711	8	NO	100302	5	NO	130205	10	SI	160402	4	NO
030209	7	NO	060399	9	NO	070712	3	NO	100303	2	NO	130206	8	NO	160403	4	NO
030290	3	NO	060401	9	NO	070713	2	SI	100304	4	NO	130207	8	NO	160404	4	NO
030299	1	NO	060402	9	NO	070799	8	NO	100305	4	NO	130208	8	NO	160405	4	NO
040101	9	NO	060403	9	NO	080101	6	NO	100306	4	NO	130209	8	NO	160501	4	NO
040102	2	NO	060404	9	NO	080102	6	NO	100307	4	NO	130301	15	NO	160502	4	NO
040103	1	NO	060405	9	NO	080103	8	NO	100390	3	NO	130302	10	NO	160601	17	NO
040104	2	SI	060406	9	NO	080104	8	NO	100399	4	NO	130303	10	SI	170101	4	NO
040105	2	SI	060407	9	NO	080105	8	NO	100401	4	NO	130304	10	SI	170102	4	NO
040106	6	NO	060408	9	NO	080106	3	NO	100402	5	NO	130305	10	SI	170103	4	NO
040107	8	NO	060409	9	NO	080107	3	NO	100403	2	NO	130401	6	NO	170104	2	NO
040108	8	NO	060410	9	NO	080108	6	NO	100404	4	NO	130402	6	NO	170105	4	NO
040109	1	NO	060411	9	NO	080109	6	NO	100405	4	NO	130403	8	NO	170106	4	NO
040110	1	SI	060412	9	NO	080110	6	NO	100406	4	NO	130404	8	NO	170107	4	NO
040111	2	SI	060413	9	NO	080111	6	NO	100407	9	NO	130405	8	NO	170201	3	NO
040112	3	NO	060414	9	NO	080190	3	NO	100490	3	NO	130501	10	SI	170202	4	NO
040190	3	NO	060415	9	NO	080199	8	NO	100499	4	NO	130599	10	SI	170203	4	NO
040199	2	NO	060416	9	NO	080201	4	NO	100501	4	NO	140101	6	NO	170204	4	NO
040201	1	NO	060417	9	NO	080202	4	NO	100502	5	NO	140102	6	NO	180101	24	NO
040202	1	NO	060418	9	NO	080203	8	NO	100503	2	NO	140103	6	NO	180102	24	NO
040203	1	NO	060419	9	NO	080290	3	NO	100504	4	NO	140104	6	NO	180103	24	NO
040204	3	NO	060420	9	NO	080299	4	NO	100505	4	NO	140105	6	NO	180104	2	NO
040205	8	NO	060498	9	NO	080301	6	NO	100506	4	NO	140106	6	NO	180105	16	NO
040206	6	NO	060499	9	NO	080302	6	NO	100507	4	NO	140107	6	NO	180106	25	NO
040207	9	NO	060501	8	NO	080303	8	NO	100590	3	NO	140190	3	NO	180201	24	NO
040290	3	NO	060502	8	NO	080304	3	NO	100599	4	NO	140199	6	NO	180202	24	NO
040299	1	NO	060601	8	NO	080305	8	NO	100601	4	NO	140201	6	NO	180203	24	NO
050101	6	NO	060602	8	NO	080306	8	NO	100602	2	NO	140202	6	NO	180204	2	NO

ADRECES I TELÈFONS D'INTERÈS

Junta de Residus

Doctor Roux, 80
08017 - Barcelona

Telèfon: 935 673 300 Fax: 935 673 305
web: <http://www.junres.es>

Agència Catalana de l'Aigua

Provença, 204-208
08036-Barcelona

Telèfon: 934 51 60 42 Fax: 934 51 80 18
c/e: wmajs@correu.gencat.es

Departament de Medi Ambient

Av. Diagonal, 523-525
08029 - Barcelona

Telèfon: 934 44 55 00 Fax: 934 19 75 47
c/e: wmagc@correu.gencat.es
web: <http://www.gencat.es/mediamb/>

Delegacions territorials del Departament de Medi Ambient

Travessera de Gràcia, 56
08006 - Barcelona

Telèfon: 93 209 07 77 Fax: 932 09 04 53
c/e: wmabarna@correu.gencat.es

Ultònia, 10 - 12
17002 Girona

Telèfon: 972 22 30 35 Fax: 972 22 72 34
c/e: wmagir@correu.gencat.es

Ronda de Sant Martí, 2 - 6
25006 - Lleida

Telèfon: 973 26 66 22 Fax: 973 28 20 39
c/e: wmallda@correu.gencat.es

Vidal i Barraquer, 12 - 14
43004 - Tarragona

Telèfon: 977 24 15 14 Fax: 977 24 15 09
c/e: wmatgn@correu.gencat.es

Borsa de Subproductes

Diagonal, 452
08006 - Barcelona

Telèfon: 932 17 44 55 Fax: 932 37 30 97
c/e: info@subproductes.com
web: <http://www.subproductes.com>

Centre d'Iniciatives per a la Producció Neta. SA

Travessera de Gràcia, 56 4t
08006 - Barcelona

Telèfon: 934 14 70 90 Fax: 934 14 45 82
c/e: prodnet@cipn.es

Centre Català del Reciclatge

Doctor Roux, 80
08017 - Barcelona

Telèfon: 935 673 300 Fax: 935 673 305
web: <http://www.junres.es>

Caixa General de Dipòsits

Rambla de Catalunya, 19-21
08007 - Barcelona

Telèfon: 933 16 20 00 Fax: 933 16 21 00

Ctra. de Barcelona, 54
17001 - Girona

Telèfon: 972 22 40 52 Fax: 972 22 44 78

Monestir de Poblet, 3
43002 - Tarragona

Telèfon: 977 23 64 14 Fax: 977 22 27 14

Lluís Companys, 1
25003 - Lleida

Telèfon: 973 28 17 00 Fax: 973 28 19 84

Annex 1 Residus inclosos en els grups d'acord amb el Catàleg de residus de Catalunya

Grup 1					
Residus sòlids fàcilment inflamables					
Quantitat màxima 1.000 kg					
020207	030101	030102	030103	030199	030201
030205	030208	030299	040103	040109	040110
040201	040202	040203	040299	070705	090107
090108					

Grup 2					
Altres residus sòlids no inclosos en altres grups					
Quantitat màxima 1.000 kg					
020101	030104	030206	040102	040104	040105
040111	040199	070713	080309	090109	100203
100303	100403	100503	100602	100603	120101
120102	150101	150103	150105	150199	150201
150202	150299	150404	160104	160105	160106
160110	160111	160112	170104	180204	190102
190301	190501	200101	200102	200103	200104
200105	200108	200112	200117	200122	200124
200198	200199	200301	200302	200303	200304
200305	200306	200307	200308	200399	

Grup 3					
Residus sòlids i pastosos fermentables i llots de depuradora					
Quantitat màxima 1.000 kg					
020190	020199	020201	020204	020205	020209
020290	020299	020301	020302	020305	020390
020399	030202	030203	030204	030207	030290
040112	040190	040204	040290	050190	050390
060690	070290	070709	070712	080106	080107
080190	080290	080304	080390	080404	080490
090190	100190	100290	100390	100490	100590
100690	110390	120390	140190	150301	150390
170201	190190	190290	190304	190390	190490
190502	190503	190504	190599	190603	200109
200201	200202	200203			

Grup 4					
Residus sòlids granulats o terrosos (sorres, terres, escòries,...)					
Quantitat màxima 1.000 kg					
020206	020210	020306	050107	050109	050305
060801	060802	060803	060804	060902	061106
070401	070402	070403	070404	070502	080201
080202	080299	100104	100105	100199	100201
100204	100205	100206	100299	100301	100304
100305	100306	100307	100399	100401	100404
100405	100406	100499	100501	100504	100505
100506	100507	100599	100601	100605	100608
100609	100610	100611	100699	120199	120201

120299	150401	150402	150403	150406	150408
150499	160101	160401	160402	160403	160404
160405	160501	160502	170101	170102	170103
170105	170106	170107	170202	170203	170204
190101	190107	190199	190302	190305	190307
190399	190401	190402	190403	190601	190602
190604	190699	200121			

Grup 5					
Pols fines (cendres volants)					
Quantitat màxima 0 kg					
100102	100106	100107	100202	100302	100402
100502	100606	190103			

Grup 6					
Residus líquids i pastosos inflamables (dissolvents, hidrocarburs, ...)					
Quantitat màxima 500 kg o l					
020304	040106	040206	050101	050102	050103
050104	050106	050108	050199	050301	050304
050307	050399	070201	070202	080101	080102
080108	080109	080110	080111	080301	080302
080310	080311	080399	080401	080402	080405
080406	080409	080410	080499	100612	120103
120104	120202	120203	130401	130402	140101
140102	140103	140104	140105	140106	140107
140199	140201	140202	140203	140204	140205
140206	140207	140299	150303	150304	160107

Grup 7					
Àcids, bases i altres residus corrosius					
Quantitat màxima 500 l					
030209	060101	060102	060103	060104	060105
060106	060199	060201	060202	060203	060204
060299	060301	060901	070501	070602	070603
090101	090102	090103	090104	090105	090106
090199	110201	110202	110203	110204	110205
110206	110207	110208	110209	190104	190306

Grup 8					
Residus líquids no corrosius i no inflamables					
Quantitat màxima 500 l					
020208	020303	030105	040107	040108	040205
050302	050303	060501	060502	060601	060602
060603	061001	061002	061003	070101	070102
070103	070104	070601	070701	070702	070703
070704	070710	070711	070799	080103	080104
080105	080199	080203	080303	080305	080306
080307	080308	080403	080407	080408	100607
130206	130207	130208	130209	130403	130404
130405	150302	190201	190303		

Grup 9					
Residus de sals minerals, biocides, catalitzadors,...					
Quantitat màxima 500 kg o l					
020102	020211	040101	040207	050105	050201
050202	050306	060302	060303	060304	060305
060306	060307	060308	060309	060310	060311
060312	060313	060314	060315	060398	060399
060401	060402	060403	060404	060405	060406
060407	060408	060409	060410	060411	060412
060413	060414	060415	060416	060417	060418
060419	060420	060498	060499	060701	060702
061101	061104	061105	061199	070203	070301
070302	070706	100101	100103	100407	110101
110102	110301	110302	110303	110304	110305
110401	150407	190105	190106		

Grup 10					
Olis minerals					
Quantitat màxima 400 l					
130102	130103	130104	130202	130203	130204
130205	130302	130303	130304	130305	130501
130599					

Grup 11					
Residus carnis (exceptuant cadàvers d'animals)*					
Quantitat màxima 500 kg					
020103	020104	020105	020106	020111	020202
020203					

Grup 12					
Sang					
Quantitat màxima 0 l					
020107					

Grup 13					
Residus fecals					
Quantitat màxima 1.000 l					
020108	020109	020110	200204		

Grup 14					
Bidons que han contingut matèries tòxiques					
Quantitat màxima 10 unitats					
150102	150104				

Grup 15					
Residus amb PCB i PCT					
Quantitat màxima 0 kg					
130101	130201	130301	160109		

Grup 16					
Medicaments i cosmètics caducats, fora de normes					
Quantitat màxima 500 kg					
070708	180105	180205			

Grup17					
Residus especials en petites quantitats (restes de laboratori, farmàcies, ...)					
Quantitat màxima 500 kg					
160202	160601	200111	200113	200115	200120
200123					

Grup 18					
Amiant en pols					
Quantitat màxima 0 kg					
061102	100604	150405			

Grup 19					
Olis vegetals					
Quantitat màxima 500 l					
200110					

Grup 20					
Pneumàtics					
Quantitat màxima 500 Kg					
160102					

Grup 21					
Piles i bateries de tot tipus					
Quantitat màxima 500 Kg					
160103	200118	200119			

Grup 22					
Frigorífics					
Quantitat màxima 10 unitats					
160108	200116				

Grup 23					
Fluorescents i llums de vapor de mercuri					
Quantitat màxima 500 kg					
200114					

Grup 24					
Residus sanitaris del grup III					
Quantitat màxima 0 kg					
180101	180102	180103	180201	180202	180203
180301					

Grup 25					
Residus citotòxics					
Quantitat màxima 0 kg					
180106	180206				

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
Junta de Residus